

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 109

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 6 de febrer de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Mundial contra el Càncer.. 6123

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 1025/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a indemnitzacions per la Llei d'urbanisme.. 6123

2) RGE núm. 1034/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a cas d'hepatitis A.. 6136

3) RGE núm. 1041/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades en relació amb el brot d'hepatitis A.. 6136

4) RGE núm. 1038/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport públic de les Illes Balears.. 6124

5) RGE núm. 1039/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de decret de regulació de les guarderies.. 6126

- 6) RGE núm. 1040/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a utilització de recursos públics per premiar els que actuen contra l'Estat de dret..... 6127
- 7) RGE núm. 1042/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la imposició del català a la sanitat..... 6129
- 8) RGE núm. 1044/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a zonificació del lloguer turístic proposat pels consells insulars.. 6130
- 9) RGE núm. 1046/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ràtios d'educació infantil.. 6132
- 10) RGE núm. 1047/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a gestió de la convocatòria d'ajuts a les associacions i federacions de pares i mares.. 6133
- 11) RGE núm. 1043/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de personal sanitari durant les festes de Nadal..... 6134
- 12) RGE núm. 1024/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accions contra l'ocupació d'habitatges... 6138
- 13) RGE núm. 1017/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret del català d'ib-salut..... 6139
- 14) RGE núm. 1033/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a expedient de regulació d'ocupació.. 6141
- 15) RGE núm. 1045/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret del català a la sanitat pública.. 6142
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 11437/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement i supervisió de la idoneïtat dels continguts utilitzats en els centres escolars de les Illes Balears.. 6144
- III. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 15620/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE núm. 10218/17, de l'habitatge de les Illes Balears.. 6148
- IV. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 17000/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els ingressos tributaris i l'endeutament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10140/17..... 6171
- 2) RGE núm. 17139/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb el model turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10409/17. **(Ajornada)**. 6183
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Començam la sessió d'avui.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Mundial contra el Càncer.

Abans de començar la sessió es llegirà la declaració institucional amb motiu del Dia Mundial contra el càncer, la llegirà la Sra. Secretària, Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Amb motiu del Dia Mundial contra el càncer. 4 de febrer de 2018.

El càncer és la segona causa mortal del món: 9 milions de morts el 2015. A Espanya, és la primera causa de mort en homes (65.000) i la segona en dones (41.000). A Mallorca és la segona causa de mortalitat, després de les malalties cardiovasculars: el 2012 van morir 657 dones per càncer i 1.042 homes.

És per tant evident que el càncer és un problema de salut molt important. Sempre tenint com a referència d'obligat compliment les recomanacions incloses en el Codi Europeu contra el Càncer, subratllem algunes actuacions preferents:

En prevenció:

El 40% dels càncers es poden evitar amb estils de vida saludables: alimentació adequada i exercici físic per corregir la tendència a l'obesitat, evitar o eliminar hàbits tòxics (tabac i abús d'alcohol), adequada cultura del sol. L'educació des de la infància en aquestes actituds és fonamental.

El diagnòstic precoç dels càncers de mama femenina, còlon-recte i coll d'úter és altament eficaç i eficient. Participar en els programes en aplicació a la comunitat autònoma és extremadament recomanable i ha de ser promogut.

En diagnòstic i tractament:

Els procediments diagnosticoterapèutics disponibles a la comunitat autònoma són d'alta qualitat. Fer-los accessibles sense demores ni esperes a tots els ciutadans és tasca inexcusable. L'equitat ha de ser incentivada.

S'ha de garantir l'accés a les Unitats de Cures Pal·liatives. Les accions educatives sobre les seves funcions i característiques han de ser abordades, tant en la població general com sanitària.

Que tots els malalts de càncer i les seves famílies comptin amb el suport social i psicològic que necessitin forma part indispensable del procés d'atenció oncològic. Perquè tot això sigui possible i millorable, donar el suport necessari i continuat a la investigació és una condició ineludible. Si no investiguem no millorarem i si no millorem el càncer continuarà en la primera línia de les amenaces contra la nostra salut.

EL SR. PRESIDENT:

La podem donada aprovada per assentiment? Doncs, queda aprovada per assentiment.

(Aplaudiments)

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1025/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a indemnitzacions per la Llei d'urbanisme.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 1025/18, relativa a indemnitzacions per la Llei d'urbanisme, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bon dia a tots. Una de les conseqüències de la recentment aprovada Llei d'urbanisme és la prohibició absoluta i total de fer qualsevol ampliació d'un habitatge legal edificat en sòl rústic que no compleixi la parcel·la mínima. Aquesta prohibició absoluta, com que no té un règim transitori especial a la Llei d'urbanisme, s'aplica en aquelles peticions presentades amb tres mesos d'antelació a l'entrada en vigor de la Llei d'urbanisme que no hagin estat resoltes. Per tant, hi ha molts de ciutadans que han fet una despesa d'uns costos de redacció d'uns projectes d'acord amb una normativa en vigor i d'acord amb una confiança legítima que ara es veuran frustrades, perquè veuran denegades aquestes llicències i aquest cost realitzat no els servirà per a res, per tant, això derivarà en unes reclamacions patrimonials a qui evidentment ha causat aquest perjudici econòmic que no és un altre que el Govern de les Illes Balears.

Per tant, si la legislatura passada es queixaven tant de com s'acomiadava el personal i que aquests acomiadaments al final serien un bumerang i generarien uns costos a l'administració, ara es troben en la mateixa situació i, per això, demanam al Govern si ha calculat i pressupostat les indemnitzacions que haurà de pagar per la prohibició d'aquestes ampliacions d'habitatges legals en sòl rústic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Dues qüestions que crec que són importants, Sr. Melià. La primera, legislam en aquest parlament, però les competències en ordenació del territori són dels consells insulars, són ells que es

breguen cada dia amb plantejament i la gestió de l'ordenació del territori. I és bo que quan legislem tinguem la capacitat d'arribar i d'escoltar acords en relació amb les propostes que ens fan arribar. Aquesta és una proposta que neix del Consell Insular de Mallorca que ens eleva i que jo crec que, en certa manera, té tot el sentit, parcel·les que avui en dia ja no són edificables que poden fer totes aquelles actuacions del que suposa millores estructurals, reformes, qualsevol tipus d'actuació i que surt, de fet, del mateix consell insular, primera qüestió. I que si vostès creuen que no els han d'escoltar és un altre debat, nosaltres vam creure que sí.

La segona, la Llei d'urbanisme no és un decret llei, un any de tramitació sencer que va suposar molt de debat, per tant, aquí no hi ha hagut cap efecte sorpresa, aquí no hi ha hagut un canvi de peu d'avui per demà on ha resultat que la gent hi ha hagut coses que s'han aprovat que no s'esperaven. Tot el contrari, és més a la llei ja es deia que dia 1 de gener de 2018 entraria en vigor la Llei d'urbanisme, però no hi ha hagut un efecte sorpresa, no hi ha hagut, per tant, des d'aquesta perspectiva, un plantejament quant al fet de regular directament quines eren les prioritats i quines no. Aquesta és una proposta que surt del Consell de Mallorca que queda, per tant, recollida i que els mateixos ajuntaments sabien quin era el termini d'entrada en vigor a l'hora de resoldre els expedients que hi havia.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Que una proposta vengui del consell insular no vol dir que sempre sigui encertada, com no totes les propostes que vénen del Govern de les Illes Balears són encertades, i entendre que nosaltres puguem no estar d'acord amb les propostes que es fan, venguin d'on venguin.

Nosaltres consideram absolutament injusta aquesta mesura i equivocada, pensam que el règim d'ampliació d'habitatges legals s'havia de canviar, s'havia de millorar, s'havia d'adaptar, però no s'havia de prohibir absolutament. Vostès són aficionats a la prohibició total, nosaltres no estam d'acord amb aquest plantejament.

Però li diré una altra cosa, això no és una qüestió dels ajuntaments, els ajuntaments vostè fa veure que han de resoldre amb la previsió de la Llei d'urbanisme, i no per ordre estricte d'entrada dels projectes, que és la seva obligació legal, perquè la seva obligació legal és informar així com entren els projectes, no en funció dels canvis legislatius que té previst fer un govern de les Illes Balears. Per tant, hi ha projectes que no han estat informats i no han obtingut la llicència i això generarà unes indemnitzacions, i vostè no em contesta, però vostès, independentment del que hagin fet els ajuntaments, hauran de fer front a indemnitzacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Torn a insistir perquè la llei reflectia tota la tramitació. Fa nou mesos vàrem tenir aquest debat, a més, en aquest mateix parlament durant la tramitació de la llei, per tant no hi hagut cap sorpresa.

Dia 1 de gener de 2018, es compte amb llicència? No hi ha cap problema ni un, faltaria més, tira per endavant. No compta una ampliació en una parcel·la mínima on avui en dia no es podria construir ja i que això està acordat entre tots, perquè entre totes les forces polítiques en el Consell de Mallorca ja varen decidir que no es rebaixaria per sota de la parcel·la mínima? Llavors, Sr. Melià, és clar el plantejament, i jo crec que és coherent, i crec que la iniciativa que ha dut el Consell de Mallorca té, jo crec, des d'aquesta lògica, que crec que en certa manera vostè, permeti'm que ho digui, ho podem compartir perfectament.

El debat en si sobre si hem d'escoltar o no als consells insulars és un debat que hem de fer aquí, la mesura concreta que va elevar el Consell de Mallorca la faci allà, però si aquí val la pena o no tenir en compte evidentment iniciatives que ens arriben del Consell de Mallorca, clar que sí, per suposat, i jo li dic que la vam acceptar.

Vostè no ho comparteix que ho facem així? Em sembla bé, però nosaltres sí que els vam escoltar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Les preguntes 1034 i 1041, de la Sra. Marta Maicas i del Sr. Vicent Serra, tenim problemes d'enllaç amb l'illa d'Eivissa amb Mallorca i les passarem al darrer.

I.4) Pregunta RGE núm. 1038/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a transport públic de les Illes Balears.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 1038/18, relativa a transport públic de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, President, bon dia a tothom. Sr. Conseller, fa uns mesos ja li vaig demanar pel tema del transport públic, en aquell moment volia saber quins beneficis donaria l'aeroTIB als residents, la veritat és que crec que no massa. Esper que s'hagi superat el TIB *en llamas* i tant abans com ara m'interessa sobretot el servei als residents en qualsevol tipus de servei públic.

Per això vull parlar del clam que demana la ciutadania, quan podrem tenir un servei de transport públic de qualitat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat, Sra. Huertas, és que hem fet molta feina i si féssim un poc la comparativa del que hi havia quan vam començar aquesta legislatura al que tenim ara, hem fet passes cap endavant i passes importants.

Si vol li ho tradueix amb xifres d'usuaris. A la legislatura passada es van perdre 600.000 passatgers en un sol any, conseqüència d'aquesta dinàmica de les retallades, se'n recorda vostè, no?, de reduir serveis precisament perquè el personal, perquè la justificació econòmica justificava..., les accions econòmiques justificaven qualsevol reducció de servei. En aquesta legislatura hem incrementat 1 milió de passatgers cada any en transport públic, ho hem fet tant en transport públic per carretera com en serveis ferroviaris. I aquí hi ha projectes molt importants, que desenvolupam al llarg de la legislatura i que no són fàcils.

El primer, vostè el coneix perfectament, l'electrificació dels serveis ferroviaris, que farà que tota la xarxa ferroviària de l'illa de Mallorca estigui electrificada. Açò suposa més comoditat, estalvi de temps, molt més net, serà més barat, a més a més. Per tant, aquí devora hi ha un camí de millora de servei, aquest estiu ja entrarà en funcionament.

La segona, molt important, transport públic per carreteres. Nous plecs de condicions, que en un mes s'aprovaran ja perquè les empreses puguin licitar, que suposarà, a nivell d'illa de Mallorca, incrementar un 50% les freqüències, un 50% els quilòmetres recorreguts. Els autobusos, que en aquest moment tenen una edat mitjana de 13 anys i mig, passaran a tenir una edat mitjana de 3 anys i mig, el 60% de la flota serà completament nova. Hi haurà millors connexions, els autobusos seran accessibles, el preu encara serà millor.

I una tercera qüestió, també molt important, Sra. Huertas, que fa referència a la integració tarifària, entre el que suposa EMT, Serveis Ferroviaris i el TIB. Una passa cap endavant que fa 20 anys ja que se'n parla i que, per primera vegada, ara, abans de l'estiu, ja podrem integrar EMT amb el metro, amb una sola targeta podràs connectar-te i te podràs moure tant en una xarxa com en una altra.

Fem passes, no les podem fer de manera immediata, la gestió no és fàcil, però crec que ningú no pot qüestionar que el camí que hem encetat amb aquestes propostes és un camí que va directament a cercar la millora de la qualitat del servei.

Moltes gràcies, Sra. Huertas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Sr. Conseller, és cert, no li negaré que vostès han fet coses, però tampoc no em pot negar vostè que hem passat un any que realment era el TIB *en llamas* i no hem sabut per què s'han produït tots aquests incendis en el TIB, en els autobusos.

Quant a la integració tarifària, parlem d'això fa, el que vostè ha dit, més de 20 anys. Duen tres anys governant. Esper que sigui vera que per a aquest estiu, que abans de l'estiu aquesta integració tarifària sigui realitat.

Quant a les freqüències, no em negarà vostè que varen reduir les freqüències quan varen tenir un problema amb unes vagues que s'havien anunciat i no han recuperat aquestes freqüències.

Jo el que li vull dir és que un transport de qualitat és aquell on els usuaris no s'han d'aprendre els horaris, perquè s'hi perden, el que tenien programat perden tot el matí o tot l'horabaixa. És un que té moltes freqüències, que té uns preus assequibles per als treballadors. És aquell que els treballadors que surten a les deu del vespre de fer feina, que aquí hi ha molts de centres comercials, restauració que la gent surt tard, pot utilitzar el transport públic, en concret el tren, per anar-se'n a ca seva. Perquè el que realment lleva els embussos a les autopistes no són més carreteres ni més autopistes, el que realment ho lleva és un transport àgil, a bon preu i que sigui assequible per a tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Molt breu Sra. Huertas, veurà integració tarifària en el metro abans que comenci aquest estiu. Les concessions que gestionam ara són concessions que es van donar fa 20 anys i, per tant, sense capacitat de maniobra per part de l'administració. Açò ho havíem de canviar, necessitàvem nous plecs de condicions, necessitàvem noves concessions. Dia 1 de gener del 2019 comença una nova manera de gestionar el transport públic a les Illes Balears i ho hem fet sobretot...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Pons i Pons):

... bàsicament dins aquest Govern.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) Pregunta RGE núm. 1039/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de decret de regulació de les guarderies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 1039/18, relativa a projecte de decret de regulació de les guarderies, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. Des de fa uns mesos vivim un culebrot de declaracions respecte de l'esborrany de decret d'escoletes que ha fet la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació. I aquest esborrany s'ha fet d'esquena a la comunitat educativa, amb un important rebuig pels seus representants, els representants de les escoletes de Menorca han qualificat públicament la consellera de mentidera.

Per açò li demanam, perquè no hi ha manera de saber a través de les seves declaracions, què passa amb aquest decret, què pensen fer, si el pensen aprovar, si el pensen modificar o si el pensen retirar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a totes les persones presents a la sala. És curiós que el Partit Popular qualifiqui de culebrot un debat social i polític, és curiós! És d'un nivell democràtic important.

Miri, el Govern vol regular les guarderies i vol regular les guarderies pensant que el director, per exemple, ha de ser un mestre; pensant que les persones que tinguin cura dels infants de formació professional, tinguin la titulació de formació professional o equivalent; vol regular les guarderies separant espais, separant grups d'infants i no tenir les guarderies que tenim ara, que són guarderies en què una persona sense estudis i sense capacitat d'entendre un document administratiu, pugui obrir una guarderia, amb un simple certificat de l'ajuntament, o amb una simple activitat de l'ajuntament.

Per tant, el que volem és regular-lo. Ho hem fet des de Serveis Socials perquè ha estat una demanda de Serveis Socials, hi ha participat Educació i hi ha participat Sanitat en la redacció.

És cert que el sector educatiu, especialment de 0-3 anys ha fet una lectura crítica d'aquest decret. Ens hem reunit amb ells i hem fet un canvi jo crec que substancial. El mes d'agost aquest sector i altres sectors determinaven que no volien regular les guarderies. Aquest culebrot, que és un debat social

i polític, fa que a dia d'avui ningú no discuteixi, ningú no discuteixi que les guarderies s'han de regular.

Ara el debat es troba en quina administració l'ha de regular, si el Govern o els consells insulars. I en aquest debat hi som i, si vostès volen, hi participin.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, la lectura crítica, quan vostès governen i tenen polèmiques són lectures crítiques, quan governa el Partit Popular, doncs són un escàndol social les reclamacions. Però bé, tot és interpretable, no?

El que està clar és que l'educació de 0-3 anys, Sra. Consellera, segons la llei vigent, la Llei d'educació, és educació i, per tant, està transferida a la comunitat autònoma. Així ho diu la llei vigent en aquest moment. I aquesta polèmica com a mínim el que causa és sorpresa i és significativa del seu desgovern i del seu caos en aquesta comunitat, i li diré per què, li diré per què, perquè aquest culebrot comença amb una declaració el dia 1 de desembre de l'any passat, que diu: "*El Govern no paralarà el decreto de guarderías*".

Dia 5, MÉS per Menorca demana al Govern "*que no tramite el decreto de guarderías asistenciales*".

Dia 16, "*discrepancias entre el PSOE y MÉS por Menorca sobre la urgencia de no tratar el tema en el Parlamento*".

Dia 6 del mes de gener, declaracions de la presidenta del Consell Insular de Menorca, dient que a la Conferència de Presidents s'ha de decidir que es paralitza aquest decret. Comunicat de premsa del PSOE de Menorca, dient que en aquest sentit queda paralitzat, dia 6 de gener d'enguany. Per tant, el Consell de Menorca i la presidenta diuen que queda paralitzat.

Després, dia 5 de gener: "*Podemos anuncia que paralarà el Decreto de guarderías*", declaració de Podemos.

Dia 16 d'aquest mes: "*MÉS por Menora acusa a sus socios de no consensuar el Decreto de guarderías*".

Dia 20 d'aquest mes: "*Desde la conselleria se realiza una campaña explicando el Decreto de guarderías*".

Dia 26 de gener: "*El Govern retirará*", vostè, declaracions seves, "*retirará el decreto si lo pide el Parlament*", és a dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente,...

EL SR. LAFUENTE I MIR:

...per tant, evidentment, vostès ni tan sols són lleials als seus socis, i tampoc no són lleials a la gent.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sr. Parlamentari, efectivament, quan nosaltres tenim...

(Rialles i remor de veus)

... No és parlamentari?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

No sé quina gràcia li ha fet, però disculpi si l'he insultat per dir-li Sr. Parlamentari.

Bé, efectivament, quan tenim un debat d'aquestes característiques el que fa normalment el Partit Popular, o ha fet fins ara, és no confrontar-se democràticament amb els sectors que qüestionen les polítiques. Nosaltres ens hem reunit amb tot el sector de 0-3, ens hem reunit amb els municipis, ens hem reunit amb els consells. Efectivament des d'una confrontació democràtica parlam d'idees. Nosaltres hem creat aquest debat, hem generat aquest debat i estam contents perquè a dia d'avui les escoltes a la nostra comunitat autònoma es regularan.

Ara, qui les regularà és el debat que es produeix en aquest moment, si és millor que sigui el consell o és millor que sigui el Govern. I aquest és el debat que efectivament, si el Parlament democràticament ens diu que és millor que ho faci el consell, el Govern es retirarà.

Però miri, abans de fer una pregunta, Sr. Parlamentari, demani als consellers que varen estar asseguts amb el Sr. Bauzá, se'n recorden del Sr. Bauzá?, perquè de vegades se n'obliden: Decret pel qual es regulen les condicions higièniques i sanitàries dels centres d'educació infantil...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

... i centres de cuidats i esbarjo, gener del 2012, del Govern del Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 1040/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a utilització de recursos públics per premiar els que actuen contra l'Estat de dret.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 1040/18, relativa a utilització de recursos públics per premiar els que actuen contra l'Estat de dret, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sra. Consellera de Cultura, según hemos podido saber, la última gala de..., la reciente gala de la Nit de la Cultura de la Obra Cultural Balear fue financiada con recursos públicos, en esa gala participó la Sra. Forcadell, una presunta delincuente acusada de graves delitos, y se reconoció a otros dos presuntos delincuentes, los señores Jordi Sánchez y Jordi Cuixart por, leo textualmente: "organizar grandes movilizaciones populares a favor del derecho a decidir del Principado de Cataluña".

Un derecho a decidir que, como usted sabe, no cabe en nuestra Constitución, si bien hay que decir que los denominados "Jordis" realizaron esos actos cuando eran independentistas, porque hoy sabemos que son fervorosos constitucionalistas.

¿Considera, por tanto, la Sra. Consellera de Cultura lícito que se utilicen recursos públicos para celebrar actos en los que se reconoce a personas que actúan en contra del Estado de derecho?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Evidentment estam en contra de les polítiques i de destinar sous públics a entitats que actuen contra l'Estat de dret, per exemple fer apologia del franquisme és actuar contra l'Estat de dret i el Govern del Sr. Aznar va finançar amb 40.000 euros cada any la Fundació Francisco Franco, però li contestaré...

(Alguns aplaudiments)

..., li contestaré.

La Conselleria de Cultura no va finançar la Nit de l'Art, no és que estiguem en contra que se celebri la Nit de l'Art, però no la va finançar, és una activitat organitzada per una entitat absolutament autònoma com és l'Obra Cultural Balear.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, la Obra Cultural Balear, como una entidad privada que es, con sus recursos propios, puede hacer lo que considere en el marco de la ley, pero lo que no es de recibo es que este gobierno utilice el dinero de todos los ciudadanos de Baleares para financiar fiestas en las que se distingue a presuntos delincuentes que quieren romper nuestro marco de convivencia.

Y no es de recibo, Sra. Consellera, que usted, miembro del Gobierno, participe en ese tipo de fiestas, y además que lo haga acompañando a una presunta delincuente, como la Sra. Forcadell, porque lo hace en nombre y representación de todos los ciudadanos de Baleares.

Y no es de recibo, Sra. Consellera, que un miembro del Govern aplauda fervorosamente, que era lo que usted hacía, cuando se reclamaba a favor de la libertad de los presos políticos. Porque, Sra. Consellera, en España no hay presos políticos, ni se encierra a las personas por sus ideas, la prueba evidente es que usted está hoy aquí y no está en otro sitio.

(Remor de veus)

Y Sra. Consellera, las simpatías que todos ustedes tienen...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Silenci... Guardin silenci, per favor.

Continui, Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Las simpatías que todos ustedes tienen por el independentismo catalán son evidentes y lícitas, por supuesto, ahora, lo que no nos parece tan lícito es cuando este gobierno convierte esas simpatías en actos de apoyo. Resulta muy lamentable, Sra. Consellera, que este gobierno utilice recursos públicos, el dinero de todos los ciudadanos para pagar fiestas

de apoyo a presuntos delincuentes que quieren romper nuestro marco de convivencia.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor! El públic també, per favor, guardin silenci!

Sra. Consellera, podem continuar, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Disculpi, però no he entès on m'ha dit que em volia veure, a la presó, a una cuneta, on ha dit que em volia veure? És que no ho he entès, on ha dit que em volia veure?

(Remor de veus)

No, miri, li explicaré una cosa, vostè ha obviat una cosa que és la presumpció d'innocència, la presumpció d'innocència.

En segon lloc, l'únic clam que va haver-hi aquella nit, i que jo vaig aplaudir, va ser la paraula llibertat. Consideren vostès subversiva la paraula llibertat? Consideren vostès subversiva...

(Alguns aplaudiments)

... la llibertat?

Ja li he contestat, ja li he contestat. El Govern balear no ha subvencionat la Nit de la Cultura. El Govern balear no ha subvencionat la Nit de la Cultura.

Li torn a dir: atacar els fonaments, la base de l'Estat de dret és subvencionar entitats que fan apologia del feixisme i del franquisme, de les dictadures; subvencionar entitats que fan de la desigualtat i de la marginació cap a determinades persones amb determinada opció sexual, com Hazte Oír, també és atacar les bases de l'Estat de dret, saquejar les arques públiques...

(Alguns aplaudiments)

...saquejar les arques públiques és el que fa qüestionar i atacar les bases de l'Estat de dret.

Miri, li llegiré alguns exemples. Això és el que ataca les bases de l'Estat de dret: cas Gürtel, Púnica, Leza, Acuamed, Nóos, Andratx, Auditorio, Baltar, Bárcenas, Biblioteca...

(Alguns aplaudiments)

... Bitel, Bon Sosec, Bonsai, Brugal, Caballo de Troya, Camps, Campeón, Carioca, Carmelitas, Castellano...

(Remor de veus)

... Catis..., Catis, amb condemnes fermes. On són? Amb condemnes fermes, hi ha molts delinqüents amb condemnes fermes pel carrer, per què no demanen vostès l'actuació de l'Estat de dret contra això?

Retallar llibertats és atacar l'Estat de dret...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., qüestionar el dret, qüestionar el dret a reunir-se, a concentrar-se i a votar és atacar les bases de qualsevol estat de dret, això és el que l'ataca.

No permetre...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

... actes lliures, independents amb els quals el Govern no té res a dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1042/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la imposició del català a la sanitat.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 1042/18, relativa a rebuig a la imposició del català a la sanitat, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut, vàrem acabar 2017 parlant d'imposicions i començam 2018 igual, parlant del problema que han creat vostès on no n'hi havia en imposar requisits de català dins el Servei de Salut, amb l'excusa que metges, infermeres, auxiliars o altres empleats es puguin comunicar amb els malalts.

El Partit Popular, Sra. Consellera, no li demanarà per què no té el suport dels sindicats, perquè és evident que no el té; no li demanarà si sap que no té el dels vuit gerents dels hospitals,

perquè tampoc no el té; tampoc no li demanarem si els mateixos empleats públics li donen suport, perquè és evident que no, ni tampoc la societat ni les plataformes, associacions ciutadanes o entitats que representen persones malaltes, perquè és una barbaritat voler exigir el requisit de català fins a 4.000 professionals, un certificat lingüístic en lloc de competències sanitàries o especialitats.

Però sí li demanarem, Sra. Consellera, per què fa tres anys que amenaça la sanitat i espanta la gent per acontentar uns socis radicals i minoritaris? Per què un dia anuncien requisit per a tothom i anuncien i aproven una llei i després l'exceptuen d'amagat amb una ordre a l'estiu fins que se n'adonen els seus socis? Per què a continuació anuncia un decret i després atura la tramitació perquè no pot continuar pel clamor ciutadà que hi està en contra? Per què ara anuncia acords *in extremis*, avui matí, en vista que tenia una manifestació ciutadana aquí a la porta? Acords polítics, perquè encara no els ha negociat amb la gent ni amb la mesa de sanitat.

Qui es creu que vostè farà oposicions de funcionaris i demanarà requisits per a les oposicions dos anys després?, qui se'l creu, aquest absurd? Què farà?, expulsarà la gent de l'administració si en dos anys no han aprovat el requisit? Si són funcionaris i el requisit no l'han acreditat què farà?, els expulsarà dos anys després? Digui'ns a qui pren el pèl, Sra. Consellera, a tota la societat que li demana que rectifiqui o als seus socis radicals que no representen la majoria de la societat?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana López i Picard):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom a la sala, senyors diputats i diputades. Sra. Riera, vostè em parla d'imposició?, vostè em parla de barbaritat quan varen aprovar un TIL amb un decret llei i sense cap suport de tota la comunitat educativa? Em parla d'imposició?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Aquesta llei és una llei legítimament aprovada en el Parlament, no és una barbaritat, és una llei legítimament aprovada en el Parlament, que preveu, i ho hem explicat moltes vegades ja però li ho tornaré a explicar perquè no sé què és el que no s'entén, que destaca i reconeix les singularitats i la importància del sector sanitari, i permet establir excepcions i cobrir totes les especialitats per oferir el millor servei. I treballam en el decret, sí, Sra. Riera, dialogant, escoltant, consensuant, totes aquelles paraules que el Partit Popular no té en el seu diccionari, precisament.

Tenim molt clar el model de sanitat pública que volem. Volem una atenció primària forta, aquella que vostès varen fins

i tot tancar; volem un pla d'atenció a la cronicitat per fer-lo sostenible i per pensar en el futur; volem rebaixar les llistes d'espera, que a vostès els haurien d'avergonyar les dades i les xifres i les persones que varen deixar en la situació que varen deixar, perquè tenim molt clar que la salut és una inversió, ho tenim claríssim, i en això la diferència entre la dreta, la seva dreta, i l'esquerra és absolutament clara. I ara ens diuen que els preocupa que faltin metges, quan varen fer fora 1.400 persones, 1.400!, Sra. Riera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, cada vegada que vostè s'intenta justificar amb el Partit Popular perd la raó, i sap per què?, perquè fa tres anys que és responsable de les saturacions de les urgències, de la situació dels centres de salut en els pobles, dels PAC de la part forana els caps de setmana, de la situació de les cues en els hospitals quan hi ha una passa de grip o de la saturació que hi ha a les clíniques i als hospitals a l'estiu quan vénen turistes. Vostè és la responsable fa tres anys.

I no ens digui que per què deim que és una barbaritat; és que no ho deim nosaltres, és que li ho han dit els seus gerents per carta, que és una barbaritat això, no és que li ho digui el Partit Popular, que també, que som un partit majoritari, li ho diuen els seus propis gerents. Consens i diàleg; molt bé, Sra. Consellera. Sra. Consellera, està fent un ERE ideològic, està enganyant professionals...

(Remor de veus)

... perquè no tenen un requisit lingüístic i estan capacitats... i estan capacitats professionalment...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No engani la gent i no vengui la cadira per 9 vots nacionalistes...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... que no representen la societat...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres no fem política en contra del català, fem política a favor de les persones, Sra. Riera. A mi m'agradaria que em digués quines mesures varen prendre per fer una bona política sanitària la passada legislatura, una sola, em bastaria una sola, perquè per descomptat..., vaja, a mi no se me'n ocorre cap.

I després vostès proposen i diuen, van dient *por ahí*, que si tornen governar, cosa bastant poc probable, per cert, derogaran, llevaran el requisit del català, però els ciutadans no obliden, i l'acció es demostra amb fets. El que varen llevar vostès són targetes sanitàries, el defensor de l'usuari, el decret de garantia de demora, tot això també ho varen llevar, varen atacar frontalment tots els professionals de la sanitat pública, i tot això els ciutadans tampoc no ho obliden. Esper que rectifiquin i se n'adonin de la importància que té la llengua, l'activitat sanitària, l'assistència sanitària i la sanitat pública. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 1044/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a zonificació del lloguer turístic proposat pels consells insulars.

Passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 1044/18, relativa a zonificació del lloguer turístic proposat pels consells insulars, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, senyors diputats, recentment hem conegut el resultat de la zonificació proposada pels consells insulars, i les reaccions no s'han fet esperar. La mesura aprovada ha tingut una important contestació social i una resposta de rebuig per part de la majoria d'ajuntaments que s'han vist afectats per les conseqüències d'una abominable llei Frankenstein. Segons adverteixen des dels ajuntaments més perjudicats, els efectes de la llei creen importants desigualtats entre particulars, creen importants desequilibris entre municipis veïns, no distribueixen adequadament la riquesa i a més s'ha fet, com sempre fan vostès les coses, sense escoltar ningú.

Però no només són els ajuntaments els que se senten damnificats pels resultats de la seva llei, sinó que també ha estat la Federació de la petita i mitjana empresa que els ha cantat, a vostès, les quaranta i ha qualificat la zonificació d'atac directe contra els petits autònoms. I per si no fos poc el soroll, ara també la FELIB demana explicacions al despropòsit creat i exigeix que la proposta escolti els ajuntaments afectats. I per

si això encara no fos poc i per afegir sobre el banyat, han estat GOB i Terraferida els que també han criticat els efectes d'aquesta zonificació.

Per aquesta qüestió li demanam, Sra. Consellera, quina valoració fa vostè de la zonificació practicada pels consells insulars. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta Isabel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, primera cosa: em sobta i em fa molta gràcia que vostè es posi dins la boca grups dels moviments socials, ecologistes, com Terraferida i el GOB, és prou surrealista. Això per començar.

Segona, vostè em demana una opinió, i jo el que faré serà explicar-li de què va la llei, per si no li ha quedat clar. La Llei 6/2017, de 31 de juliol, que era una modificació de la Llei 8/2012, de turisme, per tal de regular la comercialització d'estades turístiques a habitatges, estableix que els consells insulars i l'Ajuntament de Palma, en l'exercici de les seves competències i a l'espera del que estableixin els PIAT insulars, han d'aprovar un acord anomenat zonificació de lloguer turístic. El que ha d'establir també és en quines zones i amb quines modalitats es podrà autoritzar aquesta comercialització d'estades turístiques, atenent als criteris que marca la llei. A més a més, he de deixar-li clar que aquest acord és una de les fortaleces de la llei; adreçar l'exercici de les competències urbanístiques a qui les té, que són els consells i l'Ajuntament de Palma en exercici de la Llei de capitalitat, gràcies a posar aquesta disposició la llei que regula el lloguer turístic té solidesa jurídica.

En aquests moments els consells insulars i l'Ajuntament de Palma treballen per elaborar i aprovar aquest acord de zonificació. Només el Consell de Mallorca en el seu plenari ha acordat una aprovació inicial, i ara, en aquests moments, està en exposició, i els ajuntaments han d'elaborar un informe preceptiu i la ciutadania també pot presentar al·legacions, i després hi haurà una aprovació en un plenari definitiu. Des del Govern no podem fer altra cosa que respectar absolutament les administracions públiques i les decisions que prenen en exercici de les seves competències. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no li he demanat que m'expliqui el que diu la llei, li he demanat el seu criteri, si és que vostè té criteri. Sra. Consellera, el que comença malament

normalment té tendència a acabar pitjor, i si la Llei Frankenstein que vostès van aprovar va començar malament, va acabar pitjor, i la zonificació que es planteja en aquest moment va camí de convertir-se en un dels majors fracassos de la política turística del partit que vostè encara presideix.

La proposta dels consells, que neix d'una llei seva, crea desigualtats entre iguals i condemna a la marginalitat turística municipis d'interior considerant-los saturats i afavorint clarament zones costaneres, en les quals es permetrà el lloguer de qualsevol cosa. La proposta dels consells, que neix d'una llei seva, no té peus ni cap, i ha traslladat als consells insulars un problema de difícil reparació si no és derogant la llei que vostès varen aprovar, una llei mal concebuda i una llei mal parida, i, com li dic, aquesta situació és possible que no tenguí ja remei, sinó que és susceptible d'empijorar, donat que la llei Frankenstein no permet que siguin vinculants els informes dels ajuntaments si no és per estrangular encara més el futur de la seva oferta turística. Sra. Consellera, estam a menys de cent dies d'obrir les portes a una nova temporada turística i encara ho tenen vostès tot per fer, vostès que... i vostè en particular que diuen que vostè comanda a MÉS, digui als consells on vostè governa que facin una cosa ben senzilla i ben fàcil de fer, escoltar, només escoltar el que li diuen els ajuntaments, només amb això, Sra. Consellera, ja tendrem moltíssim guanyat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Busquets i Hidalgo):

Escoltar com varen fer vostès, no és vera? Escoltar quan, en contra dels consells, varen, i sense escoltar, els consells varen aprovar un decret per aprovar el reglament de la Llei de turisme, aquesta del 2008. Sense escoltar, que fins i tot el Tribunal de Justícia hi va haver de donar la raó al Consell de Formentera, per anul·lar un seguit d'articles que trepitjaven les seves competències. Sense escoltar, i amb una majoria absolutíssima, varen elaborar un reglament, que en teoria havia d'estar fet en sis mesos i es varen torbar 33 mesos en aprovar-lo, sense escoltar els consells.

Nosaltres assumim responsabilitats, nosaltres acomplim amb allò que ens vàrem presentar a les eleccions...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta...

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Busquets i Hidalgo):

..., hem de seguir aquesta llei i hem de respectar fermament les competències dels consells. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

I.9) Pregunta RGE núm. 1046/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ràtios d'educació infantil.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 1046/18, relativa a ràtios d'educació infantil, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Tur, primero expresar le mi solidaridad por una de las acusaciones más graves que he escuchado, insinuaciones que he escuchado en esta cámara y, es más, únicamente como el único cargo es expresar su libertad de expresión, es el único cargo por el que se le acusa.

Sr. Conseller, estamos ante otro problema relacionado con los retrasos en la construcción de infraestructuras educativas en nuestras islas y con las consecuencias que eso conlleva. En este caso, se trata del retraso del colegio de Ses Planes en Cala de Bou, en la isla de Ibiza, que va a obligar a su conselleria a reducir las plazas de infantil, de 3 años, en cuarto de infantil de 40 a 30 alumnas y alumnos. Esto significa dos cosas: reducción de la oferta, cuando existe esa demanda e incumplimiento de ratios, que en ese curso son de máximo 20 niños y niñas por aula.

Se ha dicho por parte de la delegada de la conselleria de las Pitiusas que para evitar la situación extremadamente compleja de gestionar, y conlleva perjuicio para la actividad pedagógica, en la aula de ses Escoles Velles, donde se desarrolla dicho curso, habrá dos maestros.

Pensamos que si bien, sin duda lo que correspondería sería no tener más de 20 alumnos por aula, que ya es mucho en esas edades, doblar el profesorado es una solución de emergencia que hay que poner en marcha, pero sabemos que en realidad la solución pasaría por haber encontrado la manera de agilizar los trámites administrativos; es decir, haber picado piedra en esos trámites administrativos para haber cedido esos solares. Igual que está sucediendo con el centro de Santa Eulalia, eso hubiera permitido haber tenido listo éste y otros centros educativos que se retrasan por haber generado esos problemas como en éste.

Por esto le pregunto, ¿qué piensa hacer la Conselleria de Educación delante del aumento, fuera de la legalidad, de las ratios en la educación infantil derivadas del retraso de la construcción en el colegio de Cala den Bou de Ibiza?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats i diputades. Sr. Morrás, moltes gràcies. En primer lloc, li vull dir un parell de qüestions: és evident que nosaltres un dels punts claus que vàrem fer a l'acord marc amb sindicats com l'STEI, Comissions Obreres i ANPE va ser, entre altres coses, i hi havia moltes coses més, era la reducció de les ràtios, i això ho fem. En aquests moments al municipi de Sant Josep les ràtios són de 22, a educació infantil de 22 alumnes. Estam dins la legalitat i això és una realitat, és a dir, al municipi de Sant Josep estam amb 22 alumnes i està dins la legalitat absoluta.

En el CEIP de Ses Planes el nombre d'alumnes per aula és de 20, 20 alumnes per aula, 20 alumnes per aula al CEIP, per tant, aquesta és la realitat.

Aleshores, nosaltres planificam el curs 18-19, perquè nosaltres ja començam a planificar el curs 18-19, i efectivament farem una oferta de 30 places al CEIP de Ses Planes. L'any passat vàrem fer una oferta de 40 i només se'n varen cobrir 20, per tant, tenim marge suficient per escolaritzar tothom. Més ben dit, nosaltres hem escolaritzat tothom, a la passada legislatura no s'escolaritzava tothom d'educació infantil.

Per tant, en aquests moments estam dins una planificació i dins la planificació que realitzam els centres que hi ha dins el municipi de Sant Josep podran donar resposta a la necessitat d'escolarització d'educació infantil i estaran dins la legalitat i dins les ràtios que realment marca la legalitat. I així i tot baixam les ràtios que hi ha en aquests moments a educació infantil.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. March. Usted me ha comentado la media municipal, cuando en prensa salió que en este centro iban a ser 30 personas o 30 alumnos por aula. Sabe usted la importancia que le dimos al Plan de infraestructuras y a la reactivación del IBISEC, y lo cierto también es que entendemos que el Ayuntamiento de Sant Josep no ha cedido todavía los terrenos y tiene esas dificultades; el Ayuntamiento de Sant Josep sin embargo se da mucha prisa y es muy ágil en solucionar problemas urbanísticos para cadenas hoteleras metiendo en la Ley de urbanismo la transitoria *catorzena* y resolviendo esos problemas...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... sin embargo para los colegios...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... parece que las soluciones...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Morrás, no mescli ous amb caragols, no mescli ous amb caragols perquè el municipi de Sant Josep ha fet ja la cessió del solar, està cedida la cessió del solar. En aquests moments l'IBISEC va presentar a la comunitat educativa el projecte bàsic i al projecte bàsic hi varen fer aportacions. S'està redactant el projecte definitiu, esperam a la primavera tenir el projecte definitiu i a partir de l'estiu poder licitar, que ho farà l'Ajuntament de Sant Josep.

Per tant, l'Ajuntament de Sant Josep compleix realment el que havia de fer, de vegades els tràmits administratius són més lents o no, vostè, en tot cas, un dia, si governa, s'adonà dels tràmits administratius i de les garanties.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sr. Morrás, escolti'm, jo l'he escoltat absolutament. Per tant, fem el possible perquè per al curs, per a aquest curs es pugui començar a edificar i fer aquest centre necessari de Cala d'En Bou, que és fer una reivindicació històrica, i que aquest govern, aquesta conselleria, resoldrà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1047/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a gestió de la convocatòria d'ajuts a les associacions i federacions de pares i mares.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 1047/18, relativa a gestió de la convocatòria d'ajuts a les associacions i federacions de pares i mares, que formula el diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller, com vostè sap molt bé la convocatòria adreçada a Associacions de pares i mares i a Associacions d'alumnes i a les seves federacions per a l'any 2017 estava dotada amb 300.000 euros, d'aquests 300.000 euros 210.000 varen quedar deserts, és a dir, no es varen aplicar. Sembla obvi que qualche cosa no va funcionar com pertoca en aquesta convocatòria i, és per açò que li deman, quins canvis pensen aplicar de cara a la propera convocatòria d'aquests ajuts?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sr. Castells, moltes gràcies per la seva pregunta. Miri, és evident que un dels objectius de la conselleria sempre ha estat donar, reforçar la comunitat educativa, reforçar el diàleg amb aquesta comunitat educativa i, per això, vàrem canviar el decret que hi havia de mestres, pares i mares d'acord amb els suggeriments i amb les aportacions que va fer la Federació de pares i mares de totes les Illes.

Quant a les ajudes, perquè realment si no hi ha unes ajudes institucionals és molt difícil que les FAPA i les APIMA es puguin consolidar, vull recordar que la passada legislatura les ajudes a les APIMA i a les FAPA van ser de zero euros. A partir d'enguany, l'any 16, 2016, el primer pressupost que va elaborar aquest govern hi va haver una ajuda de 70.000 euros; el 2017, 300.000 euros, i el 2018, 300.000 euros. Per tant, estam en la idea.

Vostè ha plantejat un dels temes que nosaltres intentam veure per què no podem arribar a gastar aquests... o no es pot posar aquests 300.000 euros a tota la comunitat educativa de les FAPA.

És evident que vàrem tenir un problema de convocatòria, va ser una convocatòria del mes de setembre, que jo crec que va ser un dels problemes reals, i en aquests moments negociam amb les FAPA per tal de trobar les solucions més adequades. Això significarà posar uns mínims o uns màxims per tal de veure quins han de ser els requisits que s'han de tenir perquè les FAPA puguin accedir a aquestes ajudes que han de justificar. Pensi que algunes ajudes no s'han pogut donar per manca de justificació de les activitats que realment es realitzen. Per tant, nosaltres el que volem són dues coses: per una part, donar ajudes a les FAPA perquè es consolidin institucionalment i també donar ajudes a les AMIPA perquè facin aquelles activitats complementàries al que fan els centres educatius.

Estam dialogant, estam negociant, però la nostra idea és, per una part, que la convocatòria es faci el més aviat possible, intentar posar uns mínims i uns màxims de quantitat perquè realment les AMIPA puguin tenir aquesta flexibilitat necessària, i això possibilitarà que alguns doblers que varen

quedar la passada convocatòria es puguin donar sense cap tipus de problema.

És evident que hi pot haver altres solucions, jo he proposat altres solucions, les FAPA no les consideren adequades, perquè hem de trobar aquell nivell d'agilitat administrativa que suposi no burocratitzar les FAPA i les AMIPA. Però això és un problema que intentem resoldre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. Conseller per la seva resposta. És evident que el panorama de les APIMA, després de la passada legislatura és desastrós, evidentment es va eliminar qualsevol suport i per tant, les APIMA per poder optar a rebre els ajuts de la conselleria ja haurien de tenir una sèrie d'activitats per justificar, que no poden fer perquè no tenen els doblers per a aquesta situació històrica que vostè ha relatat, i que jo hi estic totalment d'acord.

Jo estic convençut del compromís amb la participació dels pares i mares per part de la conselleria, però a part d'avançar la publicació de la convocatòria, que com vostè ha dit, a mi em sembla molt important, jo posaria sobre la taula un parell d'idees més. Una seria incorporar el romanent d'aquests 210.000 euros a noves convocatòries dirigides a pares i mares, perquè aquestes associacions necessiten suport després de tants d'anys sense haver rebut ni un euro, com vostè ha dit.

Però després també em sembla molt important la gestió del calendari. Vostè ha parlat d'avançar la convocatòria, açò és molt important. Però hauríem d'arribar, hauríem de fer un esforç en els propers cursos de ser capaços que les APIMA sabessin, abans de començar el curs, si el seu projecte d'activitats ha estat seleccionat o no, de manera que poguessin treballar sabent si tenen la subvenció i després, acabat el curs, poguessin justificar. Per tant, donéssim a aquestes entitats el temps per preparar els seus projectes d'activitats i un cop sabent que la conselleria els pot finançar aquestes activitats, tinguessin temps de justificar-ho.

També em sembla molt important el que vostè ha dit de flexibilitat. En aquesta convocatòria hi havia un únic sostre de 800 euros i sabem que hi ha APIMA molt grans, APIMA més petites i, per tant, per a algunes APIMA grans 800 euros són molt pocs doblers.

En resum, jo crec que vostè estarà totalment d'acord, les associacions de pares tenen un paper fonamental en la governança dels centres i les famílies són essencials en el procés educatiu dels seus fills. És per açò que si creiem en aquests principis, i jo estic convençut que l'equip actual de la conselleria hi creu, hem d'actuar en conseqüència i trobar les maneres que aquest suport efectiu a les famílies es faci realitat, i, per tant, millorar aquests ajuts a les associacions de pares i mares.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Castells, estic totalment d'acord amb vostè. A més, li diré una qüestió, no només ens interessen les ajudes econòmiques, que són importants, sinó que volem per una part potenciar i estam fent la mesa de pares i mares, i estam organitzant, així com vàrem fer amb els directors de tots els centres públics i concertats de les Illes Balears, per tal d'analitzar el resultat de l'IAQSE, també fer una reunió, unes jornades amb pares i mares de totes les illes, per tal de proporcionar una anàlisi dels resultats que hi ha hagut en els centres de primària i secundària, perquè també ens interessa a l'hora de decidir la política educativa, quines són les aportacions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí March i Cerdà):

... de les opinions que tenen els pares i mares, que és clau per a la política educativa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1043/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de personal sanitari durant les festes de Nadal.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 1043/18, relativa a manca de personal sanitari durant les festes de Nadal, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, durant aquestes darreres festes de Nadal s'ha seguit denunciant la falta de personal sanitari, una constant mantinguda des que vostè es va fer càrrec de la conselleria. S'ha denunciat que els centres de salut també han treballat en precari aquestes darreres festes de Nadal, amb demores de fins a 10 dies per a una consulta, o per a un metge de família. Per solucionar aquesta falta de personal sanitari, s'ha hagut de renunciar a un facultatiu a prou PAC, per tant, un sol metge ha hagut de passar consulta i anar a les urgències. I en cas de què es posés de baixa, s'havia de cobrir amb un metge d'un altre PAC.

Per això Sra. Consellera, pot confirmar la falta de personal sanitari també a les festes de Nadal del 2017?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. En tot moment hi ha hagut el personal sanitari necessari per cobrir les necessitats assistencials. És cert que hi ha una mancança de professionals de certes especialitats mèdiques i d'infermeres a tot el país, i aquí també, i igualment cert que el 2015 estàvem a la cua de tot el país en metges de família i infermeres i en aquest moment també ens anam recuperant.

El que passa és que la seva pregunta no sé molt bé en relació amb què l'hem de comparar, perquè vostè em diu "manca de personal sanitari", en comparació amb què? També podem comparar, que crec que està bé, dades d'altres anys. Des de l'arribada d'aquest Govern el que li puc assegurar és que la contractació durant les festes de Nadal s'ha anat incrementant de manera molt notable.

I ara li posaré uns exemples, perquè no sempre ha estat així. En el mes de desembre del 2014, el darrer mes de Nadal que vostès varen governar, hi havia 11.182 professionals a la sanitat pública de les Balears. El mes de desembre del 2017 hi havia 12.371 persones, és a dir, 1.189 professionals més, 1.189 més! En el mateix mes de desembre de Nadal.

Què ens pot criticar Sr. Serra?

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Els puc criticar la falta de capacitat de gestió, la falta de capacitat de previsió de necessitats del personal sanitari a primària durant el que duem de legislatura, a pesar del gran increment econòmic que té vostè a la seva conselleria. Això és el que li puc criticar, sobretot de metges de família, que, a més, són els més saturats d'Espanya encara.

Li posaré un seguit d'exemples de la forma que tenen vostès de sol·licitar personal sanitari. A través de *WhatsApp* enviats a darrera hora i on es veu la seva previsió i l'organització de la seva conselleria. Miri, n'hi llegiré alguns: "*Urgente. Interesados en cubrir guardia de PAC en Pollença hoy 26 de diciembre*". "*Urgente. Interesados en cubrir hoy día 26 de diciembre en PAC Son Pizà*". "*Hoy, PAC Escola Sa Graduada*". "*Urgente. Interesados en cubrir guardia hoy 25 de diciembre en PAC Santa Maria o en PAC Vilafranca*". "*Se oferta guardia en PAC Son Pizà para esta tarde y esta noche*". "*Se oferta guardia para esta noche, 23 de diciembre en Marratxí*". "*Urgente, interesados en cubrir guardia PAC mòvil en Santa Ponça hoy 25 de diciembre*". Això és organització Sra.

Consellera? "*Urgente cubrir guardia en PAC Binissalem y PAC mòvil Lluçmajor hoy 26 de diciembre*".

Per tant, una precarietat de personal que s'està perpetuant gràcies a les mesures antifidelitzadores que vostè ha posat en marxa, com és, per exemple, l'anunci del decret del català, i que l'obliga a actuar *in extremis* i, per cert, quan fa falta, quan estan amb l'aigua al coll, sí que després ho fan en castellà. És a dir, sense previsió que és el mínim que requereix una mínima organització i que pot repercutir, i de fet repercuteix, tant a nivell dels professionals com dels pacients, com també passa a nivell de la llista d'espera quirúrgica de Can Misses o de la saturació d'urgències de l'Hospital de Son Espases.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Miri, vostès varen reduir constantment el pressupost d'Atenció Primària i nosaltres l'hem incrementat progressivament fins a més d'un 20%, perquè apostam per l'Atenció Primària. Vostè em posa exemples d'un xat, efectivament de *WhatsApp* i totes aquestes necessitats que vostè ha dit han estat cobertes, miri si la capacitat de gestió és correcta, perquè no hi ha hagut ni una mancança a cap centre de salut durant aquest Nadal.

(*Alguns aplaudiments*)

Aquesta és la nostra capacitat? Sí, els professionals responen, sí, són excel·lents, sí, tenen projecte, tenen il·lusió, estan molt més motivats, han recuperat carrera, dies lliures, moltes més coses que tots vostès els varen llevar.

I després em parla de la importància de la sanitat pública. El Sr. Montoro, que crec que és del seu partit, el Govern de l'Estat ha proposat reduir el pressupost de sanitat pública. El nostre partit el que planteja és blindar un 7,5% del Producte Interior Brut, per exemple. Però és que a més, nosaltres el que complim ho fem, ho fem.

Varen engegar 1.400 treballadors, no varen ser capaços d'acabar les oposicions i nosaltres plantejam una oferta d'ocupació de més de 5.000 places. Enfront de les seves retallades, s'acompleixen tots els compromisos, Sr. Serra, perquè treballem pel que importa i treballem per defensar la sanitat pública, i això és el nostre principal leimotiv.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

Doncs ara passarem a les dues preguntes que s'han ajornat abans.

I.2) Pregunta RGE núm. 1034/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a cas d'hepatitis A.

Passam a la 1034/18, relativa cas d'hepatitis A, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats, diputades, consellers, conselleres, públic en general. S'han registrat fins al dia d'avui 40 casos d'hepatitis A derivats del brot originat a mitjans de desembre en un restaurant del centre de Palma. No preguntaré sobre les mesures dutes a terme per la Conselleria de Salut perquè sabem que s'han fet actuacions al respecte, però el que ens interessa saber és si aquestes actuacions es van fer en temps i forma, tal i com estableix el protocol d'actuació davant d'aquests casos, i si l'adopció de mesures de control del brot han estat les adients. És per això que demanem a la Conselleria de Salut si es van ajustar, en temps i forma d'actuació davant el recent cas d'hepatitis A, a les que la Conselleria de Salut va realitzar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, en termes de salut pública els brots irregulars són els que més preocupen els epidemiòlegs, perquè tot i que tenim tots els mecanismes d'alerta activats el risc zero mai no existeix, i és per això que aquest govern ha apostat per les polítiques de salut pública, retallades, per cert, la passada legislatura en un 50%; hi estam apostant i les estam incrementant de manera notable, perquè pensam que els serveis de protecció i vigilància han de funcionar i funcionen, i li puc garantir que funcionen d'una manera eficaç, i aquest brot d'hepatitis A crec que n'és un exemple.

Tot i que és cert que la disminució de la incidència de la malaltia es produeix per les millores sanitàries i higièniques de la població, disposam també d'immunoglobulines en cas que hi hagi contagis o de la vacuna per prevenir per a les persones que ho necessiten.

Sabem també que és una malaltia lleu, que no és crònica, que no sol causar la mort, habitualment, eh?, i és que vostè em demana si es poden escurçar més els temps d'actuació. Bé, m'ha demanat si s'havien seguit els protocols; li puc garantir que sí. Escurçar el temps d'actuació és molt complicat perquè la malaltia té un període d'incubació molt llarg, és d'entre 15 i 50 dies, i llavors la mitjana són 28 dies, però evidentment fins

que no passen aquests quasi 60 dies no es pot assegurar que no hi haurà un altre cas.

Des que varen arribar les primeres notificacions a epidemiologia, que es varen produir a finals de novembre però va ser a partir del 19 de desembre que es va..., o sigui, el contagi va ser a finals de novembre, però les notificacions varen ser a mitjans de desembre, i un mateix metge d'un centre de salut va relacionar dos casos i es varen comunicar, i a partir d'aquí el Servei d'Epidemiologia va fer una cerca activa de tots els casos d'hepatitis A diagnosticats a un mateix període de temps. També hem de dir, i es va detectar, que una persona manipuladora d'aliments havia estat en el mateix restaurant que dues persones que també tenien l'hepatitis; a partir d'aquí va ser quan es va poder relacionar.

I jo crec que hem de donar un missatge de tranquil·litat; la incidència de l'hepatitis a Balears és encara molt més baixa que la mitjana d'Espanya i es manté estable, i normalment els brots es poden controlar, tot i que és cert que en aquest cas hi ha bastants persones contagiades.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Consellera, per la seva contestació. Evidentment, bé, ja sabem que varen fer aquestes actuacions, i torn a insistir en el temps i la forma en què es varen ajustar, en el sentit que segons la premsa es denunciava que el restaurant va continuar obert 12 dies després de la inspecció..., 21 dies després de la inspecció de Salut. Per tant continuem insistint en el fet de si va ser adient el temps i la forma de les actuacions de la conselleria; també si s'ha contemplat modificar el protocol, o bé, si està bé tal com està, si han contemplat escurçar el temps, que també ho ha comentat en un principi, que les actuacions han estat les adients, però també al mateix article comentaven que, respecte de les vacunes a què vostè ha fet referència, també hi va haver complicacions per poder aconseguir-les.

Aquestes són les preguntes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas.

I.3) Pregunta RGE núm. 1041/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades en relació amb el brot d'hepatitis A.

Passam a la següent pregunta posposada, la RGE núm. 1041/18, relativa a mesures adoptades en relació amb el brot d'hepatitis A que ha afectat recentment diverses persones de Palma, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Abans de començar la pregunta m'agradaria que la consellera inclogués dins la seva tirallonga a què ens té acostumats quan parla de les retallades, dins la seva tornada, les manifestacions de Pedro Solbes i Elena Salgado dient aquelles actuacions que varen tenir influència negativa en la política econòmica d'aquest país i varen condicionar absolutament les polítiques sanitàries que varen venir darrere.

(Alguns aplaudiments)

El dia 25 de gener passat es va fer públic a través dels mitjans de comunicació un brot d'hepatitis A a Palma; el foc va ser un restaurant, i va ser localitzat gràcies a la notificació feta per un metge de família el dia 10 de desembre, i confirmat per la Inspecció de Salut Pública de la conselleria el dia 19 de desembre, 9 dies després, que notificava que també hi havia un treballador amb aquesta patologia. Però, a més, es varen detectar deficiències en aquest establiment, com que no tenia aigua calenta o que hi havia personal sense carnet de manipulació d'aliments, fets no suficients per tancar el local segons la permissiva directora general. Va fer falta que continuassin apareixent casos, tant de clients com de personal, per tornar a fer una altra inspecció el 10 de gener, un mes després de la comunicació dels primers casos i, ara sí, es va tancar el local.

Per això, Sra. Consellera, pot confirmar que en una primera inspecció no es va tancar el restaurant focus del brot d'hepatitis A? Per què es va esperar un mes, Sra. Consellera? És aquest el nivell de permissivitat en salut pública que vostè manté?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Abans de començar la pregunta li diré que el seu guru Rodrigo Rato miri vostè on és.

Des de la Direcció General de Salut Pública i Participació s'ha pres una sèrie de mesures, i jo crec que no es pot qüestionar la feina dels tècnics, que són tècnics d'epidemiologia i tècnics de seguretat alimentària, però sí que li faré el relat de les mesures.

En primer lloc el Servei d'Epidemiologia va trobar el focus, ja que després de revisar tots els casos declarats d'hepatitis A durant el 2017 va descobrir que hi havia un cas en un ajuntament de cuina. Després d'enquestar aquesta persona i els dos afectats, va veure que es tractava del mateix restaurant, els dos afectats que abans he comentat que varen dinar a un restaurant; va ser quan es va poder relacionar. S'ha de fer una investigació per part d'Epidemiologia. A partir d'aquí el Servei d'Epidemiologia ho va comunicar al Servei de Seguretat Alimentària, i va enviar una inspectora al restaurant. Quan hi va

anar la inspectora el treballador ja no hi era, i es va detectar una sèrie de mesures que s'havien de corregir. L'establiment hem de dir que va respondre amb moltíssima celeritat, que va adequar el restaurant, va respondre als requeriments de l'administració d'una manera ràpida, i en aquell moment, ja li ho dic, no hi havia cap..., el treballador ja no era al restaurant.

El Servei d'Epidemiologia va contactar amb el Servei de prevenció de riscos laborals de l'empresa perquè investigués la situació clínica i serològica de la resta de treballadors. Clar, la informació va apareixent, no la tenim tota el primer dia, va apareixent. El Servei d'Epidemiologia va enviar tres alertes als serveis sanitaris, per una altra banda, a tots els metges de família i als hospitals per a la detecció activa de casos i per recordar les mesures profilàctiques que s'havien de prendre entre els contactes dels casos infectats.

En una segona visita al restaurant el Servei de Seguretat Alimentària va decidir tancar el restaurant, tot i que s'havien esmenat les deficiències; i per què?, perquè s'havien declarat tres casos més de treballadors d'aquell restaurant, però en aquell moment es varen declarar. El restaurant va estar tancat deu dies, i el Servei d'Epidemiologia va enviar les mostres serològiques al centre nacional i, com veu, jo crec que s'han pres -crec no,estic segura que s'han pres- totes les mesures segons el protocol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Amb aquest diàleg paral·lel que tenim jo li responc, Griñán i Chaves.

Sra. Consellera, vostè va mantenir obert un restaurant que era focus d'un brot de l'hepatitis A un mes després de la declaració dels primers casos i 21 dies després d'una primera inspecció, tot sabent, o ho hauria de saber, que Espanya viu actualment un rebrot d'hepatitis A. Vostè va permetre seguir treballant a aquest local perquè el treballador origen del brot ja estava de baixa, passant completament del que significa una malaltia infectocontagiosa, com s'ha vist ara amb l'aparició de nous casos, i a més va donar un temps de gràcia als treballadors que no tenien formació en manipulació d'aliments amb una mostra de permissivitat que mai no sabrem si ha influït a triplicar o quadruplicar els casos d'hepatitis A anuals d'aquesta comunitat, perquè demostren una relaxació absoluta en les mesures de prevenció. Primer va ser els abastiments d'algunes vacunes que va patir aquesta comunitat per causes absolutament imputables a la seva conselleria i ara el perfil baix a l'hora d'establir mesures davant una malaltia infectocontagiosa, com és l'hepatitis A, quan a la resta de comunitats extremen les mesures de prevenció.

Sra. Consellera, la legislatura acaba, vostè té molts de sous, però la gestió empitjora.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, crec que fer demagògia amb un tema tan sensible com la salut dels ciutadans és realment patètic, Sr. Serra, realment patètic.

Els tècnics, jo puc ser responsable, però els tècnic tenen uns protocols en aquests serveis d'epidemiologia i els protocols els han aplicat correctament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 1024/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accions contra l'ocupació d'habitatges.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 1024/18, relativa a accions contra l'ocupació d'habitatges, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, Sra. Presidenta, senyors diputats. Habitatges, ocupacions il·legals. Presidenta, l'article 152 de la Constitució diu que vostè és la suprema representació de la comunitat respectiva i l'ordinària de l'Estat, és a dir, vostè és, com diríem, el Sant Crist gros d'aquesta terra.

(Algunes rialles)

I crec que és el moment de treure el Sant Crist gros. Fa uns mesos, més ben dit, el 20 de setembre, vàrem acordar, amb el vot en contra de MÉS i amb el vot en contra de Podemos, que havíem d'instar l'Estat perquè modificàs el Codi Penal, per intentar que les ocupacions il·legals de cases, que són desenes a les Illes Balears, poguessin tenir per part de l'Administració de Justícia i la policia una rapidesa a l'hora de treure aquestes ocupacions il·legals de dins ca teva, que arribes a ca teva i te trobes gent que l'ha ocupada.

Davant d'aquest acord que vàrem prendre, el Parlament va complir, va trametre l'escrit a Madrid, aquest escrit a Madrid lògicament no hi ha hagut res, i nosaltres hem anat a mirar la Constitució perquè hem dit, bé, idò, la nostra representant aquí màxima, el Sant Crist gros que dic jo, dic, fins i tot de l'Estat, és la presidenta. Imagini's vostè que els 67 batlles de les Illes Balears, o batllesses, reben moltes vegades "escolta, m'han

ocupat casa meva"; IB3 Televisió i Televisió Espanyola treuen notícies d'aquestes cada dos per tres, als diaris de cada dia n'hi ha més. Sí, el Parlament va instar, però Madrid no es mou. I els batlles diuen, bé, faré el que podré.

Vostè està disposada a fer qualche cosa més, maldament sé que no és la seva competència? Però és que vostè és el batlle de tots. És a dir, la gent ja no pot, veu que arriba a casa seva i l'han ocupada i que estarà sis o set mesos i li costarà doblers. És el que li demana El Pi, està disposada a posar-se enmig i coordinar jutjat, policies, a veure si som capaços que no hi hagi aquest sofriment que creix?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta. Vostè ja, crec que era l'abril passat, ja em va fer una pregunta molt similar a la cambra d'aquest parlament i, com vostè recordava, hi ha una PNL aprovada, hi ha tota una sèrie d'iniciatives sobre una problemàtica que vostè ha explicat aquí, la va explicar el mes d'abril, i que jo compartesc, que és la inseguretat de molts de ciutadans davant d'aquest fet que es converteix ja no en una ocupació d'una casa per motius de supervivència, o una casa buida, que era el que succeïa en un temps passat, sinó que en aquest moment, efectivament tot apunta que hi ha màfies organitzades que ocupen una casa en primer o en segon habitatge, i que després els passen a un lloguer que és absolutament terrible per la inestabilitat que crea als propietaris de l'habitatge i evidentment amb la incertesa de futur.

Davant d'aquesta problemàtica, que jo compartesc i que vostè ha explicat molt bé, el Govern de les Illes Balears té zero competència, per tant, zero possibilitat d'arreglar-la. És veritat que hem instat el Govern d'Espanya, n'hem parlat amb la Delegació del Govern de la necessitat que les forces i cossos de seguretat de l'Estat facin acomplir la norma; que, evidentment, si hi ha d'haver un canvi de normativa perquè es pugui enfrontar aquest nou fenomen que es produeix en aquesta comunitat autònoma, igual que a la resta que conformen l'Estat espanyol, hi pugui ser. En definitiva, nosaltres en aquesta línia no hi ha cap problema en el que vostè m'apuntava, tot el contrari, sabem que el Codi Penal qualifica de delictes l'ocupació d'una casa, després els compliments són molt més lents.

Vostè sap que nosaltres hem demanat una i una altra vegada a la Delegació del Govern i als ministeris corresponents que és necessari que les forces i cossos de seguretat de l'Estat que vinguin a les Balears puguin ser dotats amb les unitats que són necessàries, que encara tenim menys del que necessitam; que puguin tenir els sous que els pugui possibilitar viure a aquesta comunitat autònoma, i en això hem fet tot un seguit d'iniciatives.

En definitiva, Sr. Font, crec que vostè i jo compartim que el Govern d'Espanya, el Partit Popular que governa a Espanya no és capaç de resoldre aquesta, com tantes altres problemàtiques que pateixen els ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. És evident, Sra. Presidenta, que el Govern d'Espanya no ha complit el que nosaltres vàrem demanar en aquesta cambra, majoritàriament. Jo crec que és bo que els ciutadans de les Illes Balears sàpiguen que MÉS i Podemos varen votar en contra d'això, crec que és molt important.

L'altra qüestió és que això afecta la convivència i cala dins les persones com a por. És clar, pot rompre la convivència i de passada tens por. Nosaltres pensam que ja hem arribat a l'extrem que hi ha ocupes que denuncien que els han ocupat ca seva, és a dir, és total, aquella persona que ha ocupat una casa torna d'un viatge d'una setmana i de passada diu..., va a denunciar que l'han ocupada.

Presidenta, l'únic que li deman, ja sé que no té competències, però jo si fos el president asseuria a una taula el Poder Judicial, o el representant del Poder Judicial, les policies i intentaria veure si podia agilitar perquè la gent pugui tornar a la normalitat i la gent surti com més aviat millor de dins ca seva. Nosaltres li donam suport en això, i és vera que Madrid no ha complit de moment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, coincidim que tenim un govern paralitzat a Espanya que no ha complit amb això, no ha complit amb aprovar els pressuposts generals de l'Estat, no ha complit amb el règim especial per a les Illes Balears, no ha complit amb tantes i tantes altres coses. Efectivament, des del Govern de les Illes Balears farem el possible i l'impossible per garantir la seguretat, per garantir els drets dels ciutadans d'aquestes illes i interlocutarem amb les institucions que calgui per fer possible arreglar algun dels problemes d'inseguretat que es tenen a aquestes illes, i d'això no li càpiga cap dubte.

I ahora treballam perquè la gent pugui tenir dret a un habitatge digne, avui començam a debatre una llei importantíssima per a aquesta comunitat autònoma, tendrem la primera llei d'habitatge. Per tant, pel que fa a la competència nostra, avançam en garanties i drets de la ciutadania, que és per això que ens varen elegir. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 1017/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret del català d'ib-salut.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 1017/18, relativa a decret del català d'ib-salut, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, bon dia. Bon dia també a tots els diputats i diputades de la cambra. Dia 12 de setembre de 2017, Sra. Presidenta, vostè afirmava aquí mateix que "s'estava acabant de redactar el decret del català de l'ib-salut", són paraules seves literals. Fa pràcticament sis mesos d'això. Havia d'anar precedit per la publicació en el BOIB d'una resolució del director general de l'ib-salut en què es dispensava a metges, infermers i farmacèutics de l'obligació de conèixer el català, resolució que va ser anul·lada en el següent butlletí oficial, davant la pressió dels seus socis de Govern de MÉS, era la primera crisi en aquesta qüestió.

De llavors ençà, presidenta, durant més de sis mesos, quasi mig any, el BOIB ha anat recollint els diferents episodis d'aquest joc dels disbarats consistent a dir una cosa un dia i la contrària l'endemà. Avui mateix encara hi ha una rectificació, una correcció en el BOIB que ha sortit avui mateix. Li sembla seriós això? I el decret, és clar, acabant-se de redactar, com deia vostè, fa sis mesos llargs.

Per altra part, tots els gestors dels hospitals públics de les Balears s'han pronunciat en contra que el català sigui considerat un requisit per a l'accés o la promoció a un lloc de feina i dins el sector sanitari ningú, absolutament ningú, cap sindicat, presidenta, cap corporació professional, cap associació de malalts ha donat suport a aquest decret.

Per tot això, ens pot dir, presidenta, què passa amb aquest decret? Farà cas del sentit comú i el retirarà d'una vegada?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay, per la seva pregunta. Permeti'm que li cridi l'atenció en aquesta cambra parlamentària d'una qüestió que em sembla que és molt important. Parlam de com es pot accedir a la sanitat pública

perquè hi ha un govern que convoca oposicions, crec que és fonamental.

(Alguns aplaudiments)

Perquè en aquesta terra, en aquesta terra que ja en duem molts d'anys, quan governa l'esquerra és quan es fan oposicions públiques i, per tant, l'accés a la funció pública és des de tots els punts de vista transparent, objectiu i cerca els millors professionals, sempre, perquè puguin formar part del més important que és servir els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra. Per tant, parlem d'això perquè hem retornat a una estabilitat dins la funció pública, perquè tenim un govern que creu en la sanitat pública i que, per tant, per servir els interessos dels ciutadans d'aquestes illes evidentment necessitem els millors professionals sanitaris, necessitem estabilitat en la plantilla, necessitem bones condicions laborals, i s'ha passat de la legislatura dels acomiadaments a la legislatura de la contractació.

I Sr. Pericay, i ho he dit moltíssimes vegades, nosaltres som un govern de diàleg, de pacte i de consens i les mesures...

(Remor de veus)

... sí, i les mesures que volem treure, també d'accés a la funció pública, volen gaudir del pacte, del diàleg i del consens. En aquesta línia seguim treballant i treballam en la línia de garantir la millor sanitat universal per a tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, i aquesta és la nostra obsessió i en aquesta línia feim feina i, per tant, garantirem aquestes proves d'oposició amb aquestes condicions.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Miri, Sra. Presidenta, m'hauria agradat que hagués contestat alguna cosa de tot el que li he dit, no ha contestat absolutament res. I, per cert, aquestes oposicions són fruit d'un acord del ministeri d'Espanya amb tots els sindicats, ho sap perfectament.

(Remor de veus)

Miri, vostès han creat un problema on no n'hi havia cap, han encès un foc, presidenta, no dic que l'hagi encès vostè, eh?, però han encès un foc, i l'ha encès evidentment aquest govern i vostè és qui el presideix.

Per cert, ja sé que té devora vertaders experts a encendre focs, eh?, sense anar més lluny la seva vicepresidenta que els encén a més per cremar articles de la Constitució, m'imagin que en exercici de la llibertat d'expressió.

Però cregui'm, el que passa comença a ser més que greu, hi ha molts de metges, hi ha molts d'infermers, d'auxiliars que

viuen amb gran preocupació, amb angoixa fins i tot, jo he parlat amb molts d'aquests metges i d'aquests auxiliars, la seva situació, persones que hauran d'acabar deixant aquesta terra perquè no poden ni podran acreditar el domini del català, com si això tengués res a veure amb l'exercici de la seva professió. I pensi en les famílies que hi ha darrere, vostè que tan presumeix per cert d'haver retornar els drets a tothom.

Sigui valenta, presidenta, oblidi's de la seva animeta nacionalista, exerceixi l'autoritat del seu càrrec i imposi's als seus socis de govern, demostri qui comanda a Son Ribot, com diuen en bon mallorquí,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay,...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... i retiri d'una vegada aquest decret. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Prèvia, va ser per una sentència judicial europea que el Sr. Montoro ha hagut d'obrir, i a petició de totes les comunitats autònomes a la Conferència de Presidents perquè li deien que la interinitat que hi havia a Espanya no era suportable.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I si encara no ens posàs problemes en la taxa de reposició podríem convocar 3.500 places més a les Illes Balears, que és el que voldria el Govern que tenc l'honor de presidir, Sr. Pericay.

(Alguns aplaudiments)

Segona qüestió, crec que he estat clara. Nosaltres aprovarem un decret amb consens i en aquesta línia seguim treballant. I en quina línia treballam, Sr. Pericay? Per això, de la primera proposta que no ha tengut el consens suficient, passam a una altra línia de treball, que és garantir que cap plaça del sistema sanitari quedi sense cobrir per motius lingüístics, i això és el que li he dit des del principi.

Com ho farem? Evidentment de forma absolutament proporcional, exigint la proporcionalitat, donant el temps suficient perquè la gent pugui acreditar i que la gent es pugui presentar als exàmens perquè volem els millors professionals per garantir la millor assistència sanitària perquè el centre important d'aquestes illes són els ciutadans d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SRA. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 1033/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a expedient de regulació d'ocupació.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 1033/18, relativa a expedient de regulació d'ocupació, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, parlem de problemes laborals reals, Sra. Presidenta.

(*Remor de veus*)

Coincidirà...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... coincidirà amb mi que hem viscut unes darreres setmanes tràgiques en matèria laboral en aquesta comunitat i no defallirem en la crítica de la reforma laboral, que provoca efectes devastadors com els que han patit els treballadors de Pepsi, per exemple, resignats a acceptar unes condicions de trasllat o acomiadament sense gaire marge de negociació. Encara ahir estaven reunits i per part de l'empresa que sembla ser que va modificar en part algunes de les condicions pactades amb els sindicats.

També podríem parlar dels treballadors d'Acciona a l'aeroport que veuen com aquesta empresa procura estalviar cada cèntim del seu salari amb acomiadaments temporals. I continua l'odissea dels treballadors del Servei de Mobilitat Reduïda també de l'aeroport forçats a treballar en les condicions que els imposin.

I ahir mateix tornaven a mobilitzar-se, sota la pluja a més, els treballadors de Bankia i de la gairebé desapareguda Sa Nostra, per denunciar la sagnia humana, deien ells, que suposa els més de 400 acomiadaments de les seves oficines, i també per mostrar la seva desesperació en veure com unes caixes, que varen ser públiques i que eren solvents, varen dilapidar el seu prestigi i la seva labor social en benefici d'interessos que gens tenien a veure amb aquells pels quals es varen crear. "*Es el mercado, amigo*", com diria el guru econòmic del Partit Popular.

Per tant, Sra. Presidenta, davant aquest escenari, com valora vostè aquesta successió, diríem, d'expedients de regulació

d'ocupació especialment els dels treballadors de Bankia BMN, abans coneguda com Sa Nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per aquesta pregunta i per la referència que vostè feia a l'estabilitat laboral necessària i a l'ocupació de qualitat necessària en aquesta comunitat autònoma, que és una de les prioritats que té el meu govern i els partits que li donen suport.

Estic convençuda que convindrem junts que nosaltres com a polítics i com a, en aquests moments, representants institucionals no pensam com pensa la dreta, que és que això és al marge del col·lectiu i que, per tant, en la negociació el Govern no s'hi ha de ficar, no ha d'intercedir, igual que en les millores salarials necessàries per als treballadors i les treballadores.

Nosaltres pensam tot el contrari. Nosaltres sempre mitjançam per intentar cercar el millor benefici possible als treballadors i treballadores d'aquesta terra, així ho hem fet amb els convenis col·lectius i així, evidentment, ho fem quan hi ha un cas com aquests que vostè plantejava. Perquè quedi clar, des de la Conselleria de Treball s'ha parlat, s'ha mitjançat, s'ha assegut amb els comitès d'empresa, amb els treballadors tant en uns casos com en els altres, tant amb Acciona com amb Pepsi, que sabem que hi ha algun preacord, i que nosaltres intentarem i desitjam sens dubte que sigui amb les millors condicions per als treballadors i per les treballadores.

En el cas de Bankia, jo mateixa he pogut parlar amb el president de Bankia en diferents ocasions i li hem traslladat sempre la mateixa circumstància que és que cap municipi no quedi sense les oficines bancàries i, per tant, sense donar aquest servei als ciutadans i ciutadanes i que hi hagi els menys acomiadaments possible dins aquesta fusió que hi ha hagut, i en aquesta línia seguirem mitjançant dins les nostres possibilitats.

Vostè feia referència a l'important i és la reforma laboral, que, entre d'altres coses, com la inestabilitat, com l'eliminació de la força als sindicats per a la negociació col·lectiva, també fa que la prèvia de qualsevol ERO ja no passi per la Conselleria de Treball, com era abans, sinó que directament es comunica a la Tresoreria de la Seguretat Social a Madrid i, per tant, elimina el paper necessari i fonamental de l'administració que és més propera als ciutadans que en aquest cas, que és la mateixa comunitat autònoma.

Per això, estic convençuda que seguirem treballant junts per poder derogar aquesta reforma laboral.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. És curiós que tot aquest entorn dramàtic laboralment es doni en un entorn en què l'economia balear creix al 3,5%, i això també ens ho han traslladat els treballadors de Bankia, que consideraven que aquest tancament d'oficines en un entorn de creixement i de més ingressos i beneficis per part dels bancs era absolutament incomprensible. Hem de recordar que els guanys de Bankia durant l'any passat varen ser de 505 milions d'euros.

Per tant, la nostra capacitat d'influència potser sigui mínima en aquesta negociació entre Bankia i els sindicats, i agrairia que torni cridar el president de Bankia lògicament per traslladar que es puguin quedar aquí els treballadors d'aquestes oficines, tal i com diu el seu propi conveni de banca.

I sí que li hem de recordar també que aquesta cambra té un deure i un deute pendent amb aquests treballadors i amb la societat balear que és la creació d'una comissió d'investigació sobre Sa Nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo,...

EL SR. JARABO I VICENTE:

Crec que s'haurien d'aclarir totes aquestes qüestions pendents.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, se li ha acabat el temps.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo, té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, li ho deia, no? El Govern no es posa de perfil, el Govern intenta mitjançar, les normes són les normes i el poder de negociació el tenen els sindicats i empresaris, nosaltres aquí estam devora dels treballadors i treballadores i intentam que puguin tenir les millors condicions, igual que férem amb els convenis, que crec que amb molt bon resultat, tenim un conveni d'hostaleria que augmentarà el salari als treballadors i treballadores un 17%. I,

per tant, també aquí hem d'agrair el paper de la negociació col·lectiva.

Per anar al positiu, Sr. Jarabo, i vostè hi feia referència, és una comunitat autònoma que creix econòmicament, que, a més, donam garanties a aquest dinamisme empresarial; crec que val la pena recordar que quan nosaltres vàrem començar a governar hi havia 87.000 empreses, en aquest moment hi ha 93.000 a les Illes Balears; és la comunitat que hem tancat el 2017 creant més empreses per nombre d'habitants, a més acumulam 39 mesos en increments interanuals de més d'un 4% de les afiliacions a la Seguretat Social.

Aquest gener hem estat el primer...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... que des de la crisi a Balears hem superat les 400.000 persones fent feina, per tant, hi ha...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... signes positius també en aquesta...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 1045/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret del català a la sanitat pública.

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 1045/18, relativa a decret del català a la sanitat pública, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, m'alegr que hagi reconegut que en la resta de comunitats autònomes també convoquen oposicions, això sí, amb mesures de fidelització que vostè no posa en marxa i sense demanar la llengua pròpia com a requisit, ni a Catalunya, ni al País Basc, ni a Galícia, ningú no s'atreveix al que pretén fer vostè.

Això sí, a finals del 2017 hi va haver una resolució firmada pel Sr. Juli Fuster que eximia del coneixement de català a metges i personal d'infermeria. Quan MÉS se'n va assabentar, varen entrar en còlera. El setembre del 2017 presenten un esborrany de decret on s'exigeix el coneixement de català, un decret que no ha estat consensuat amb ningú, que té el vot en contra de tots els sindicats i que fins i tot les associacions de malalts crònics s'hi oposen. Un decret que deixa fora 340 metges interins, 3.500 infermers i més de 1.000 auxiliars d'infermeria.

Això sí, durant aquests mesos s'han donat diversos caps de servei sense l'exigència de català o s'han hagut d'eximir a la convocatòria d'Eivissa, perquè ningú no tenia el títol. Ara, el febrer del 2018, anuncia la retirada d'un decret que encara no ha posat en marxa.

Vostè, Sra. Armengol, governa a cop d'improvisació per fer equilibris per mantenir l'únic que li importa, la sanitat pública? No; la societat civil? No; els pacients? No; la llengua catalana? Tampoc; la cadira, Sra. Presidenta, això és l'únic que li molesta a vostè.

I ara li deman claredat, perquè els professionals sanitaris necessiten certes: què pensa fer amb el decret de català? Pensa passar el problema d'aquí a dos anys a la següent legislatura? Molt valenta, Sra. Presidenta, molt valenta!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Silenci al públic també, per favor!

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, no sé què no ha entès de la meua explicació anterior. Nosaltres som un govern de diàleg i de pacte, un govern que prima l'assistència sanitària, un govern que prima els ciutadans d'aquestes illes i crec que la nostra gestió així ho corrobora. Per tant, què pensam fer? Aprovar un decret des de l'acord social i amb les mesures que jo li explicava, amb la proporcionalitat, amb la garantia de tenir els millors professionals sanitaris, amb la garantia que cap plaça no quedi sense cobrir, garantir els drets de tots els usuaris.

Sra. Prohens, nosaltres no som com vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, vostè ha creat un problema on no n'hi havia i no sap com sortir-ne, només ha posat en perill milers de llocs de feina, només per no perdre la seva feina, Sra. Presidenta. De 7.000 queixes que hi va haver a l'ib-salut 5 varen ser pel català, per què no es preocupa de solucionar les 6.995 restants? Per què no es posa a governar d'una vegada per totes per a la majoria de la ciutadania?

I ara ens proposa, el que fa sempre quan vostè governa, arbitrarietat, alguns sí, alguns no, i ja veurem. De fet, és el que fan ara, no?

Son Espases: ofertes de feina tretes a dia d'avui, Son Espases, especialista en nefrologia, es demana el certificat de català B2, però no és excloent. Son Llätzer, metge d'urgències, no es demana el català. Son Espases, especialista en pediatria, català B2, no excloent. Hospital d'Inca, urologia, no es demana el català. Quin problema hi ha? Per què volen canviar això? Ho saben els seus socis que ara funcionen així, amb aquesta resolució que varen dir que tornaven enrere, però que apliquen?

Sra. Presidenta, rectificar és de savis, hi ha persones que només encerten quan rectifiquen, vostè, malauradament, un cop més, no encerta ni rectificat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sra. Prohens, entenc la seva desesperació com a partit, l'entenc i, per tant, no hi entrarem més.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri, li explicaré què passa en aquesta terra. Miri, veniem d'una època, d'una legislatura on el Sr. Company era part d'aquell Consell de Govern, que es va llevar la universalitat de la sanitat pública, per motius ideològics, i deixaren fora del sistema molts de ciutadans d'aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

Veníem d'una època en què l'accessibilitat al sistema era nefasta i tancaren els centres de salut d'atenció primària els capvespres. Veníem d'una època on es dispararen les llistes d'espera, un ciutadà d'aquesta terra havia d'esperar infinitament per ser atès en qualsevol llengua en aquesta comunitat autònoma a la sanitat pública. Em preocupava i em preocupa la salut d'aquests ciutadans i ciutadanes als que vostès varen desatendre. Veníem d'una època on vostès acomiadaren 1.400 professionals sanitaris entre metges i infermeres.

Per tant, què em diu de la garantia de la sanitat amb vostès, si vostès mai no l'han primada, mai no l'han defensada, mai no s'hi han interessat. Què hem fet en aquesta legislatura des del Govern que tenc l'honor de presidir, Sra. Prohens?

Efectivament, millorar l'accessibilitat, obrir els centres de salut, donar la targeta sanitària a tothom perquè és un dret de ciutadania tenir aquesta targeta sanitària a la salut pública a les Illes Balears; hem millorat i estam millorant les infraestructures sanitàries. Vostès volien tancar l'Hospital March i l'Hospital General, nosaltres farem inversions per millorar-los.

Aquesta és la gran diferència, Sra. Prohens, tenim 900, més de 900 professionals sanitaris més dels que vostès varen acomiadar, hem contractat, i, a més, hem estabilitzat plantilles i per això treim 5.000 places, gairebé 5.000 places d'oferta sanitària perquè pensam en una cosa, que és en els ciutadans i que es mereixen la millor assistència sanitària i els professionals es mereixen estabilitat i les millors condicions laborals, i per això pactàrem amb ells la carrera professional i per això farem oposicions i per això estabilitzarem les plantilles dins la funció pública.

Aquesta és la garantia que dóna l'esquerra, que pensa en els ciutadans d'aquestes illes i que pensa en els treballadors públics que són servidors de tots i ciutadans i ciutadanes als quals vostès els retallaren tots els drets. No ho oblidí mai, Sra. Prohens. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Petita cridòria i remor de veus)

Guardin silenci, guardin silenci!

Bé, abans de passar al segon punt reiniciarem el sistema un momentet perquè surti això de la pantalla.

(Remor de veus)

Demana que surtin en silenci. Silenci, per favor.

Bé, reiniciar el sistema ens durà uns minutets. Fem una suspensió de cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, reprenem la sessió, demanaria que ocupessin els seus escons.

II. Interpel·lació RGE núm. 11437/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement i supervisió de la idoneïtat dels continguts utilitzats en els centres escolars de les Illes Balears.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 11437/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement i supervisió

de la idoneïtat dels continguts utilitzats en els centres escolars de les Illes Balears.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, bon dia a tothom un altre pic, bon dia Sr. Conseller. Nosaltres a principi de curs des del Grup Parlamentari Popular vàrem presentar una interpel·lació Sr. March, arran de la informació que ens va arribar de les famílies de l'Institut Públic s'Arenal de Palma, arrel d'un exercici de llengua, allà on els alumnes de primer de batxillerat havien de fer un comentari de text sobre una cançó clarament crítica i insultant contra la monarquia. Jo no repetiré la lletra de la cançó, perquè a més el seu to no em sembla el més correcte per a aquest faristol, però evidentment insultava el Rei, ridiculitzava la seva funció i desvirtuava la representativitat que li dóna la Constitució i li donava caire de dictador o de cacic.

Als nins se'ls demanava la seva opinió sobre la monarquia en funció d'aquesta cançó, i el pitjor és que havien de corregir l'exercici en públic durant la classe davant la resta de companys, amb la càrrega afegida que això suposa per a un adolescent. No és que ho diguem nosaltres, és el que ens han contat els pares.

El fet preocupa en si mateix, perquè la monarquia forma part del nostre sistema democràtic i ha de ser respectada per tots, màxim pels que tenen la responsabilitat d'educar en valors i formar amb coneixement els nostres fills. I per altra banda resulta que és un nou cas, un nou exemple, d'oposició a les lleis i al sistema, contrari sens dubte al deure de neutralitat ideològica que estableixen l'article 18 de la Llei Orgànica de l'educació i l'article 23 de la Constitució.

Al llarg de quasi tres anys que duim de legislatura hem fet diferents preguntes i interpel·lacions, conseller, sobre els continguts que treballen els nins i les nines a les aules de les Balears, sempre des del màxim respecte cap als mestres que despleguen la seva tasca educadora, però també posant en evidència que a vegades hi ha actuacions que no s'ajusten al que correspon a l'ensenyament, ni en contingut, ni en formes, ni a la neutralitat ideològica que han de tenir els temes que es tracten a les aules.

Hem vist qualque col·legi públic on la direcció imposava a les famílies que es comuniquin en català quan tinguin els nins davant i, si no en saben, per senyes. Hem vist nins vestits de negre al pati de l'escola amb cartells a favor del procés de Catalunya. Hem vist xerrades educatives per part de condemnats per apologia de la violència o en contra del sistema. Hem llegit manifestos d'alguns docents a favor de la independència catalana a altres centres públics. Nosaltres sempre hem dit que no tothom adoctrina, ens pareix absurd fer afirmacions tan radicals, ben igual que també hem dit que és radicalisme afirmar que tots els docents són magnífics docents.

El Sr. Pericay, a resultes d'una moció que vàrem tractar fa un parell de mesos, va dir que els pares que podien s'enduïen els nins a un centre de fora de les Balears i deixaven aquesta

terra per anar-se'n a una altra, perquè no volen mantenir situacions que es donen aquí. Nosaltres no estam d'acord amb això, és una postura radical inapropiada, i volem posar en valor l'escola de les Illes. Però també és una fal·làcia posar-se una bena als ulls i dir que tothom és bo, com fan els seus socis nacionalistes, minoritaris, que encunyen aquest discurs per mantenir un grapat de vots. Ni tots els mestres adoctrinen, com deixen entreveure els senyors de Ciutadans, ni tampoc tots són inqüestionables, com pensen els nacionalistes de MÉS.

Nosaltres, Sr. Conseller, des del Partit Popular volem fugir d'extremismes i apostar pel sentit comú. No farem demagògia amb l'educació perquè estigui en mans d'un govern d'esquerres, fins i tot perquè sigui un govern de pactes i interessos de partits, ni molt manco, pensam que és populista i injust, però tampoc no proclamarem que tothom és inqüestionable en el món educatiu; serien dues lectures fàcils, absurdes i il·lògiques. Respectam i confiam en la tasca de la majoria de docents que dediquen el seu dia a dia a l'ensenyament; els defensam, Sr. Conseller, també aferrissadament com ha dit vostè qualche vegada; n'hi ha de bons, n'hi ha d'excel·lents, però també n'hi ha que no ho són tant, i la millor manera de posar en valor la feina d'aquells que sí compleixen la seva obligació, així com de conèixer i corregir aquelles actuacions greus que no són les correctes, és fer la feina, és tenir la informació i tenir la capacitat de resposta més adequada i contundent possible.

El problema sorgeix, Sr. March, quan qui té la responsabilitat, que és vostè, de dirigir i gestionar l'educació, de supervisar els currículums i els continguts de les matèries que es tracten a les aules, d'exigir el compliment de la normativa i el respecte al sistema, no ho fa. No s'equivoqui, Sr. March, nosaltres no qüestionam el sistema ni la comunitat, el qüestionam a vostè; el qüestionam perquè sempre que hi ha un problema la seva actuació és posar-se de perfil i no actuar; si tot va bé viu de la tendència, però si no va bé es posa de perfil i ho deixa anar. I és molt decebedor, Sr. Conseller, que qui té les competències directes i la responsabilitat de la gestió educativa a les nostres illes estigui invisible davant fets concrets de falta de neutralitat, d'abús de competència i de sectarisme, Sr. March, i no faci res per evitar-ho en tres anys.

Les escoles són administració, el seu personal són empleats públics i depenen de vostè, i la seva inactivitat dona aire als que no ho fan bé i desanima als que sí ho fan. Nosaltres per això l'interpel·lam i el qüestionam avui. Volem saber quin control fa vostè dels currículums i dels continguts; volem saber què ha fet en concret en aquest cas concret que li exposam, que preocupa a les famílies; volem saber què ha fet vostè en el cas de l'institut de S'Arenal, com en d'altres que li he anomenat anteriorment; i volem saber quina seguretat dona a les famílies del que s'ensena a les aules.

Desconfiam, Sr. Conseller, que estigui fent vostè la seva feina; tota la legislatura ha evitat enfrontar-se als temes delicats, i creim que ja és hora que assumeixi la seva responsabilitat i faci qualche cosa.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Educació, Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Riera, gràcies per aquesta *rentrée* adoctrinadora que vostè ha fet avui. Jo evidentment quan vaig veure que vostè presentava la primera interpel·lació d'aquest nou període vaig dir "ja hi tornam, ja hi tornam". Miri, jo..., evidentment vostè ha intentat un to suau, però un to desqualificador respecte de la Conselleria d'Educació. Òbviament vostè està en el seu dret de desqualificar qui consideri, i concretament aquest conseller i la Conselleria d'Educació, però jo li vull fer una sèrie de reflexions.

La primera reflexió que li vull fer sobre aquesta qüestió és que tenc la sensació, la percepció, fins i tot diria la realitat, que vostès, entre Ciutadans i vostès estan en una guerra respecte de l'escola. Com que el Partit Popular està preocupat, preocupadíssim, per l'ascens que està fent Ciutadans a les enquestes i sobretot amb els resultats de Catalunya, i sobre el qual ha plantejat el seu creixement, el tema de l'adoctrinament i el tema de la independència, del procés català, és evident que vostès no poden quedar darrere, i per això avui la primera interpel·lació que vostès presenten fa referència a un fet, a un suposat fet que ha passat a un institut de S'Arenal, de les Illes Balears. Per tant jo lament el procés de politització que vostès fan del tema escolar, ho lament, perquè realment la realitat de les escoles de les Illes Balears, la realitat..., vostè ha citat cinc, sis casos, cinc, sis casos, en què suposadament hi ha hagut algun tipus d'acció adoctrinadora; per tant crec que realment fer debat sobre el tema d'adoctrinament... Jo li record que darrerament hi va haver una moció, una interpel·lació, després una moció, en què vostès varen votar amb Ciutadans; vostè diu que Ciutadans són radicals, però vostès voten amb Ciutadans quan hi ha aquesta moció, i ho varen fer clarament. És a dir, Ciutadans són radicals, els altres són radicals, i vostè es vol posar enmig.

Miri, jo, amb tots els meus respectes cap a vostè, que sap que els hi tenc, a nivell personal i polític, institucional, faltaria més, no puc compartir l'anàlisi que vostè ha fet. Jo mai no m'he posat de perfil, mai, jo abord els problemes directament, sempre ho he fet, i li record que quan vaig entrar en el Govern a la Conselleria d'Educació teníem un conflicte que vostès varen provocar, un conflicte difícil i complicat que vostès varen ser incapaços de resoldre. Nosaltres vàrem posar les bases per a la resolució d'aquest problema, per intentar una pau educativa als centres, i això és una realitat, Sra. Riera, és una realitat incontestable, és una realitat incontestable que hem agafat el problema i hem intentat resoldre aquesta qüestió. Per tant a mi..., lament qualsevol cosa, un procés de politització.

I més li diré: jo estic en contra de qualsevol procés d'adoctrinament, però ens hauríem de posar d'acord en què

entén vostè per adoctrinament; per a vostès adoctrinament fa referència a temes que vostè ha plantejat: català, independència, només això. Suposant que ens posam d'acord, quin és el concepte d'adoctrinament? A mi també m'arriben rumors, notícies, que qualque professor quan explica la teoria de l'evolució ho fa des de la perspectiva del creacionisme; miri, això és adoctrinament o no és adoctrinament? Però és que en realitat la Conselleria d'Educació no pot ser un *Gran Hermano*, jo no puc de cap de les maneres posar..., en fi, intentar saber què passa a cada aula. És possible? Hi ha 14.000 docents públics i 4.000 concertats! Hi ha 150.000 alumnes; hi ha més de 400 centres, i jo no tenc cap tipus de denúncia, i quan vaig conèixer la seva interpel·lació, l'inspector d'aquest centre va visitar el director i va veure el que havia passat, ni el director sabia el que havia passat. Per tant, si jo no tenc una denúncia, no tenc una denúncia, Sra. Riera, no en tenc cap; vostè és advocada, és llicenciada en dret i sap perfectament que tothom és innocent mentre no es demostrï la seva culpabilitat. Jo tenc alguna denúncia? No, no en tenc cap i com vol que jo faci algun tipus d'acció si no tenc cap denúncia? Perdoni, vostè sap que realment perquè ha estat consellera d'Educació, que els inspectors tenen uns dies i unes hores per rebre pares i mares i per rebre professors, i els inspectors de la conselleria reben pares i mares, directors i professors respecte de distintes problemàtiques. Aquesta no ha arribat.

Jo li vull recordar un parell de qüestions, Sra. Riera, sap quants d'inspectors vàrem trobar quan vàrem arribar a la conselleria? 10. Sap quants n'hi ha ara? 25. Sap quina és la seva funció bàsicament? No només és el control de la legalitat, que sí, evidentment els inspectors han de fer el control de la legalitat, però sobretot el que fan els inspectors ara i aquí és un acompanyament educatiu: intentar millorar l'èxit educatiu, intentar que els professionals compleixin els seus deures, intentar ajudar de qualque manera que hi hagi millors resultats. Això és el que fan. Si pot veure el Pla d'actuació i totes les reunions que es fan per tal d'intentar que la inspecció educativa sigui un element d'ajuda a la millora dels resultats de les escoles.

Per tant, com que jo confïi en la inspecció i confïi absolutament en la inspecció, de la mateixa manera que confïi en els directors, els professors, la comunitat educativa, jo sé que dins qualsevol col·lectiu hi pot haver professionals en què pugui ser discutible la seva acció, ho sé, però per actuar cal tenir una denúncia i fets, proves. Tothom és innocent mentre no es demostrï la seva culpabilitat.

Evidentment de la cançó que vostè ha dit d'Els Pets, *Jo vull ser un rei*, tots l'hem escoltada, des de l'any 94 aquesta cançó. Per tant, què vull dir amb això? Que jo no entraré a analitzar una qüestió que jo no en tenc coneixement, ni per escrit, ni a través de la Inspecció Educativa. I cada vegada que un determinat mitjà de comunicació ha parlat d'un possible acte d'adoctrinament, aquest conseller, la conselleria ha enviat a través del cap de la inspecció aquest inspector de centre a aquest institut o centre específic, per esbrinar el que ha passat, per esbrinar el que ha passat, no hem obert expedient, senyora..., no l'hem obert. Vostès varen obrir expedients a directors i varen perseguir la comunitat educativa. Sí senyora, no faci que no, perquè tots tenim realment memòria i la memòria de vegades és important per a tot (...).

Però a mi no m'interessa la memòria històrica, bé alguna memòria històrica sí que m'interessa, alguna memòria democràtica sí que m'interessa, però el que m'interessa sobretot és veure què fem actualment de cara al present i de cara al futur per millorar l'escola. I aquesta és la feina que fan els inspectors. En aquests moments els inspectors estan centrats en la millora de resultats, aquesta és la seva tasca, aquesta és la seva missió, i si qualcú realment fa un tipus d'acció que no consideram adequada, s'obrirà una investigació i a partir d'aquesta investigació es posaran les mesures. Però del contrari no podem, tothom és innocent, bé alguns són innocents i alguns sempre són culpables, evidentment.

Per tant, jo li demanaria Sra. Riera, i li ho dic de bon cor, li ho dic amb la mà estesa, realment si vostès consideren que hi ha hagut, ho denunciïn, ho denunciïn, perquè és clar vostè diu que ha parlat amb famílies, amb totes les famílies? Amb l'AMIPA del centre? Ha parlat amb el centre? Jo li demanaria, si vostè considera que hi ha hagut un tipus d'infracció que realment ha anat en contra dels estudiants, o ha posat en qüestió un cert adoctrinament, ho denunciïn. No n'hi ha prou a denunciar-ho aquí, en seu parlamentària, és molt fàcil en seu parlamentària, ho denunciï on calgui, vagi a la Inspecció Educativa, i digui exactament quan, qui i en quines condicions es varen fer. Quants pares han protestat? I nosaltres farem una investigació, però l'inspector d'aquest centre va anar allà i no va poder esbrinar res d'això que vostè m'ha dit. Per tant, jo evidentment no faré d'inspector, com es pot suposar. Jo assumec tota la responsabilitat, sempre he dit que jo assumiré tota la responsabilitat que fa la inspecció en els centres educatius, perquè és la meva responsabilitat.

Jo mai no m'he posat de perfil, Sra. Riera, a mi sempre m'agrada posar-me..., intentar resoldre les coses d'una forma directa, és la meva forma de plantejar les coses. I li diré que totes les vegades que vaig als centres educatius, que hi vaig, vaig a més de 130-140 centres, i debat públicament les qüestions pedagògiques, li puc assegurar que aquests temes cada vegada interessen manco, el que interessa sobretot és veure com podem millorar l'educació. Aquesta és la meva feina, aquesta és la meva tasca, amb aquesta estic compromès.

I la resta, ho torn repetir, si considera vostè que hi ha un fet que és denunciabile, ho faci, ho denunciï, però realment no utilitzin contínuament aquestes suposades denúncies que jo no sé, per denigrar d'una forma o d'una altra la comunitat educativa, el professorat. Sempre hi ha, sembren dubtes, vostè ha intentat fer un discurs, és una cosa minoritària tot això, però realment que a la primera interpel·lació..., li record que varen votar a favor de la moció de Ciudadanos, i jo crec que ja està bé realment de plantejar les coses només en una perspectiva negativa.

Jo li reconec tot el seu dret a dir el que consideri, però vull proves, fets. Vostè sap que la justícia, els tribunals consideren que hi ha d'haver fets, els fets és el que defineixen les coses i aquest és el meu plantejament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. Rèplica de l'autora de la interpel·lació, la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bé, Sr. March, per començar vostè ha dit que això era la primera interpel·lació que li faig en el període, no és la primera, hem d'aclarir que és la primera que vaig introduir a principi de curs escolar, el setembre, perquè ja vàrem començar amb aquestes notícies, no ens ho vàrem inventar nosaltres, varen sortir els pares i va sortir en premsa... -bé, la primera no, la primera va ser de l'inici de curs escolar i del desgavell de planificació que havien fet vostè i el Sr. Morante, no sé si se'n recorda-, vull dir que qualche cosa fem més a part de fer-li interpel·lacions a vostè per temes d'adoctrinament.

I no s'equivocui, no intenti confondre la gent, jo crec que li he dit un parell de vegades, poc a poc i ben clar, a la interpel·lació, nosaltres no qüestionam les escoles, no qüestionam els mestres, en general, no qüestionam la comunitat educativa, el qüestionam a vostè, perquè la majoria de mestres fan la bona feina seva i vostè no fa res per a aquells que no la fan, i això és el problema; que tots aquells que fan bé la seva feina no els podem posar en valor perquè vostè no posa en evidència aquells que no aconsegueixen la bona feina, sigui 1, siguin 2 o siguin 5, faltaria més que fossin més! Tenim 410 centres, és clar que sí, i si n'hi ha un, vostè ha d'actuar d'ofici, perquè és la seva responsabilitat, no ha d'esperar que l'oposició li vengui a fer el control i li mostri les proves, ha d'actuar d'ofici. I això és el que li reclamam i l'interpel·lam. Que vostè està de perfil i quan hi ha un tema delicat, s'amaga darrera la cadira i no surt a actuar ni a veure què passa, i no dona resposta a les famílies i per això l'interpel·lam.

No li farem demagògia, ja li ho he dit, nosaltres pensam que no tothom és dolent, tampoc tothom no és bo, però ben igual que passaria a qualsevol sector, als empleats públics funcionaris de serveis generals, o passaria amb els sanitaris, amb els picapedrers, el que fos, ben igual passa amb el col·lectiu docent, a més és el normal en aquesta vida, hi ha gent que fa més bé la seva feina i hi ha gent que tal vegada es pensa fer-la, però no la fa tan bé. I hi ha d'haver una administració que tuteli, perquè, a més, els directors, els equips directius i els funcionaris docents són empleats seus i vostè representa l'administració educativa a Balears, i hi ha d'haver qualcú que tuteli i és vostè que té la seva responsabilitat, i per això té el seu sou, com el nostre, no és anar a cercar proves, és denunciar aquí i representar la gent, el que la gent ens conta i demanar-li respostes a vostè, i és vostè que ha de donar les respostes en aquest Parlament, i no aquest Parlament presentar proves perquè després vostè actui o ho envii el seu personal, ho entén? És que funcionen així les coses, una cosa és el Parlament i una altra cosa és el Govern, i nosaltres li demanam la seva responsabilitat com a Govern.

I no m'ha dit res, per tant, està claríssim que en aquest cas, 1, 2 o 5, els que siguin, no ha fet res, no ha actuat.

Nosaltres, perdoni Sr. Conseller, li vàrem presentar a la moció que es va debatre fa poc, li vàrem presentar la petició que es fes una proposició..., una..., hi havia moció, perdó, una proposta del Partit Popular que s'afegeixin mesures de reforç d'alta inspecció educativa al Pacte estatal de l'Educació, on hi ha assegut el PSOE i hi ha assegut el PP, per exemple, hi som nosaltres, i vostès no li varen donar suport. És a dir, vostè no té proves, es queixa de què hi ha pocs inspectors, però tampoc no vol reforçar les mesures d'alta inspecció educativa i em digui, amb 1.350 milions d'euros més que té aquesta legislatura, prop de 880 milions d'euros que té Educació, quan nosaltres en teníem 790, amb una situació de recuperació econòmica, vostè té 10 inspectors més per a 410 centres, la veritat, crec que qualche esforç més podrien fer des de la seva conselleria, deixar de posar un parell de càrrecs menys, un parell menys d'assessors i un parell més d'inspectors els quals, per cert, la majoria són comissions de serveis, sí, no em faci així, si el que té la barra és el que gestiona.

Nosaltres li posam damunt la taula el que ens trobam cada dia a les famílies, als diaris i el que coneixem com a representants que som de la societat i vostè hauria de donar explicacions de per què és així.

Igual que li demanam responsabilitats, també hi som per arribar a consensos, nosaltres estam asseguts en el Pacte per l'educació, aquí al Parlament, perquè representam gent i la nostra gent té dret que hi hagi algú que el representi i faci les seves propostes en positiu, i aquí ens trobarà i farem acords dins el Parlament, però vostè al Govern faci la seva feina.

Ens parla d'autonomia de centres també moltes vegades. Jo li dic que autonomia no és fer el que a un li doni la gana, és poder decidir... -sí, moltes vegades, no dic que ara m'ho hagi dit, però moltes vegades només parla vostè d'autonomia de centres, que facin el que vulguin els centres, els equips directius ho fan tot beníssim, hem de confiar en ells-, hem de confiar en ells, però autonomia no és fer el que a un li doni la gana, és fer el que un... poder decidir el millor per a aquell grup, per a aquella part de comunitat educativa, però dins les línies que marca el sistema, dins les línies que marca el sistema. Així que no ens ho justifiqui, expliqui'ns què ha fet en aquest cas concret o en algun cas, si ha fet alguna cosa. Mentre ens digui un cas en què hagi actuat i ens expliqui les passes que ha seguit ja pensarem que ha fet qualche cosa.

I una altra cosa, per acabar, Sr. Conseller, els expedients no els obrin els polítics, els expedients s'obren a instància d'informes tècnics, que vostè m'ha dit que nosaltres obríem expedients i perseguíem... Nosaltres no obríem... i ben igual que s'obrien, ben igual es varen tancar per informes tècnics, a més, es varen tancar quan jo era consellera, per tant, no em digui, ben igual que es varen obrir a una època amb uns consellers, per informes tècnics, es tanquen per informes tècnics. El problema és que vostè ni obri ni tanca, ni vigila i es posa de perfil.

Faci el favor de millora la Inspecció Educativa i faci el favor de fer la seva feina i expliqui'ns almanco en aquest cas, si és que ha fet qualche cosa, qualche actuació que hagi fet per garantir a les famílies els continguts que es donen a les aules. Gràcies, Sr. Vicepresident.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Contrarèplica per part del conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, Sra. Riera..., Sr. President. Sra. Riera, miri, Inspecció Educativa, la varen deixar *hecha unos zorros, unos zorros*, sap què significa això? Falta de credibilitat i falta d'inspectors. És una realitat. Senyora, vostè viu al món de Yupi, no s'adona de com varen deixar la Inspecció Educativa, varen deixar deu inspectors i amb una credibilitat zero, zero, perquè la seva tasca no va ser una tasca pedagògica, va ser un altre tipus de tasca.

En segon lloc, nosaltres tenim 25 inspectors i tenim la intenció de seguir millorant el nombre d'inspectors, perquè volem que els inspectors tinguin una feina pedagògica concreta.

Torn repetir: no entraré en el seu debat, en el seu joc polític. Si realment jo he enviat a través del cap d'Inspecció l'inspector d'aquest centre per veure el que ha passat, i no tenc cap tipus d'informació sobre el que vostè m'ha dit, jo no vull fer res. Li torn a dir: necessit proves per actuar, no en tenc ni una de prova, ni una; si vostè en té, denunciï'ls, denunciï'ls.

Ja sé que Ciudadanos i vostès estan realment en una guerra a veure qui és el que realment adoctrina menys o adoctrina més, però li vull assegurar realment que en aquest moment no tenc cap denuncia i si la tengués actuaria.

Jo sé com s'obri un expedient i com es tanca, Sra. Riera, no em digui..., vostès en tenen experiència d'expedients a directors, nosaltres no en tenim cap d'experiència i actuarem si realment tenim un tipus d'acció en aquest sentit.

Per tant, la nostra feina quina és? És a través de la Inspecció Educativa intentar millorar els resultats de l'educació a les Illes Balears.

De l'alta inspecció educativa, que vostè diu nosaltres no hi estam d'acord, no hi estam d'acord amb l'alta inspecció educativa, li ho vàrem dir i li ho hem tornat dir: no estam d'acord amb la Inspecció Educativa. Sí que a nivell estatal som al pacte educatiu, estam a favor d'un pacte educatiu estatal que sigui el més inclusiu possible. I jo estic convençut que el paper del Partit Popular serà importantíssim, serà importantíssim. I també estic convençut que aquí a les Illes Balears el seu paper serà important.

Si Ciudadanos s'ha marginat d'aquest pacte és el seu problema, i jo consider que és un error polític de primer ordre, i consider que la seva actitud és bona.

Per tant, si vostès consideren -torn repetir- que té una prova sobre el que vostè ha dit aquí presenti-la a la conselleria. Jo ja sé que realment... o diguin a aquestes famílies que la presentin. Jo no li puc dir res més, si jo he enviat els inspectors i no hi ha

cap tipus de prova, què cal fer, Sra. Riera? O és que tothom és culpable mentre no demostris la seva innocència?

Li torn repetir: la feina de la Inspecció és la feina realment de control de legalitat i acompanyar els centres escolars, aquesta és la seva feina. En aquesta estam. Nosaltres intentam millorar el paper de la Inspecció, la imatge de la Inspecció, el nombre d'inspectors, les funcions de la Inspecció Educativa, i ho fem d'una forma clara i absoluta.

Jo li ho torn repetir: si vostès tenen alguna prova o diu a les famílies... que la presentin a la conselleria d'Educació.

No em pos de perfil, Sra. Riera, mai no m'he posat de perfil, si som aquí en política i com a conseller d'Educació és per abordar el problema real de l'educació, el problema real... i el problema real l'abordam. Si vostès..., vostès varen deixar un conflicte continuat, un fracàs absolut de la seva política, un conflicte com mai no s'ha viscut, i ara ens diu que realment no encaram els problemes!

Sra. Riera, jo li deman, per favor, que vostè realment continuï amb aquesta política perquè en definitiva és la millor política per no resoldre la realitat de l'educació a les Illes Balears.

Jo en qualsevol cas li ho torn repetir: si les famílies tenen una prova que la presentin a la Inspecció Educativa i nosaltres actuarem d'una forma clara.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March.

III. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 15620/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE núm. 10218/17, de l'habitatge de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 15620/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 10218/17, de l'habitatge de les Illes Balears.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Voy a intentar defender la enmienda a la totalidad, no sé si lo conseguiré, por mi encefalograma plano, según el Partido Socialista, ¿no?, supongo que se referían con esta expresión a la acepción vulgar de esta expresión, es decir, ser ignorante o estúpido, así que yo desde mi ignorancia y mi estupidez intentaré, humildemente, explicarles el porqué hemos presentado esta enmienda a la totalidad, a ustedes, grandes sabios y eruditos.

Dicho esto, ¿cuáles son las razones..., -ahora hablando en serio-, ¿cuáles son las razones por las que presentamos esta enmienda a la totalidad? Se pueden resumir en seis grandes cuestiones generales.

La primera es que no tienen un diagnóstico real y exhaustivo de cuál es la situación de la vivienda en nuestra comunidad autónoma. La memoria económica es del todo insuficiente. Esta normativa, si se aprueba, va a producir confusiones con otras normativas en materia de vivienda produciendo un caos jurídico. Es inoperante en sí misma, por la cantidad de reglamentos que son necesarios para su desarrollo. Es profundamente intervencionista y establece más cargas administrativas para los ciudadanos.

Estos son los motivos generales que ahora pasaré a desarrollarles, pero también me gustaría recordarles que, aparte de esta enmienda a la totalidad, desde el grupo parlamentario..., desde nuestro grupo parlamentario hemos presentado 73 enmiendas parciales, es decir, ya suponiendo que nos podían rechazar la enmienda a la totalidad, aun así hemos querido presentar 73 enmiendas parciales, evidentemente para mejorar el texto en un futuro.

Lo que sí me llama la atención es que se escandalicen ustedes tanto porque hayamos presentado una enmienda a la totalidad, cuando ustedes, solamente los partidos que dan apoyo al gobierno, han presentado un total de 135 enmiendas a este texto, y si sumamos las enmiendas de todos los grupos parlamentarios llegamos a un total de 293 enmiendas, es decir, 300 enmiendas a un texto; ustedes 135, a un texto que supuestamente llevan intentando consensuar desde hace más de dos años. Y ¿se extrañan que nosotros votemos en contra de esta ley? Tampoco deben considerarla ustedes muy buena si, después de más de dos años, para pactar esta ley, aun así tienen que presentar esta cantidad de enmiendas. Así que estamos de acuerdo que esta ley no es una buena ley.

No tiene un diagnóstico real y exhaustivo. Ustedes han hecho una ley sin conocer realmente cuál es la situación en Baleares. A menos que hoy en día tengan nuevos datos, por ejemplo, según reconoce el propio expediente de la ley, en cuanto a vivienda desocupada en nuestra comunidad autónoma se basan en una estimación del Instituto Nacional de Estadística del año 2010 que decía que había una estimación de 70.000 viviendas desocupadas. ¿No ha cambiado nada desde el año 2010? ¿No hemos pasado por una crisis económica? ¿No se han remodelado muchos núcleos urbanos? ¿Debemos basarnos en esa estadística? ¿Nos hemos preguntado por qué están desocupadas estas viviendas?

Se ha visto, por ejemplo, que, con la regulación que han hecho ustedes del alquiler vacacional, sus predicciones no se han cumplido. A día de hoy seguimos siendo la comunidad autónoma que tiene..., la segunda comunidad autónoma con el precio más alto en la vivienda, y además las noticias que aparecen, las últimas noticias que han aparecido es que este incremento del precio se ha producido especialmente a partir del año 2015, es decir, ustedes ya estaban gobernando; es decir, desde el año 2015 ha aumentado el precio un 40%.

¿Quiénes tienen problema de acceso a la vivienda? ¿Cuántas personas son? ¿Son las 2.600 personas que están en la lista de espera del IBAVI? ¿Las personas que están pidiendo una renta social? ¿Las 200.000 personas que por ejemplo decía el último informe de APN que estaban en riesgo de exclusión social? Si no se tiene un diagnóstico difícilmente podremos acertar en las soluciones.

Según dijo y repitió el Consell Consultiu su memoria económica es totalmente insuficiente. ¿Qué va a costar esta ley? Ustedes esta pregunta no la tienen resuelta en el expediente de la ley y, como vuelvo a repetir, ya se lo dijo el Consell Consultiu. Así a ojo podemos decir que desde luego con el presupuesto aprobado en 2018 no se podrá desarrollar prácticamente nada de lo que prevé esta ley pero, claro, a ustedes esto les da exactamente igual porque esta ley no tendrá ni aplicación esta legislatura. Como decía antes es inoperante en sí misma, para su desarrollo se necesitan 19 reglamentos, sólo con los que prevé el texto actual; si aprueban las enmiendas que ustedes han presentado estos 19 reglamentos se convertirán en muchísimos más que no quiero ni pensarlo. Y claro, con la agilidad, Sr. Conseller -me sabe mal decirselo-, que tiene usted para poner las cosas en marcha, evidentemente tenemos muy claro que esta ley no se podrá desarrollar ni será efectiva ni siquiera durante esta legislatura.

El texto, además, entra..., que ustedes han presentado entra a regular materias ya reguladas en torno a la vivienda, pero no las substituye; en algunas ocasiones algunos artículos lo hacen de forma totalmente imprecisa y confusa, lo que va a producir un mayor caos jurídico en materia de vivienda: temas como las células de habitabilidad, las condiciones que debe tener la vivienda, etc.; es decir, es un texto que jurídicamente es del todo impreciso. Establece además más cargas administrativas a los ciudadanos, es decir, en lugar de hacer una ley que simplifique ustedes regulan procedimientos administrativos aún más complicados y que cargan más todavía al ciudadano, y desde luego ahí sí que no encontrará al Partido Popular, nosotros apostamos por la simplificación administrativa y por la reducción de la burocracia.

Es una ley profundamente intervencionista. Pretende traspasar a determinados propietarios una obligación que compete a la administración. En lugar de buscar, por ejemplo, la colaboración de los agentes sociales que pueden mejorar la situación de la vivienda y del acceso a la vivienda en nuestra comunidad autónoma, ustedes intervienen, ustedes imponen y, evidentemente, ustedes prohíben. Desde el Partido Popular no estamos de acuerdo con las políticas intervencionistas que expropián al ciudadano; la ley quiere expropiar el uso de las viviendas desocupadas a aquellos que ustedes llaman grandes tenedores, que es un término muy confuso, que con la regulación que se estable aquí puede dar lugar a muchísimas interpretaciones, y que se deberá desarrollar reglamentariamente, algo que ya el Consell Consultiu les dijo que no se debía hacer porque esta cuestión debería tener reserva de ley, algo que vuelvo a decir que ustedes no cumplen.

También el Consell Consultiu, en relación a esta expropiación que ustedes tuvieron que modificar para hacerles algo de caso, pero ya les dijo que una medida tan extrema debería producirse de forma totalmente residual y como última

alternativa a la insuficiencia del resto de políticas públicas. Esto no ha sucedido, ustedes no han implementado las políticas públicas necesarias para poder justificar que se tenga que expropiar a los ciudadanos. Además de las posibles inconstitucionalidades que puede tener esta ley, advertidas también por el Consell Consultiu por cuestiones competenciales, como podría ser esta misma que he dicho. Sí, la limitación de la propiedad privada es competencia, la regulación en la limitación de la propiedad privada es competencia o no del Estado, pero no nos corresponde a nosotros establecer esto; en cualquier caso, sea constitucional o no, ya les digo que el Partido Popular no está de acuerdo en limitar el derecho a la propiedad privada y en expropiar al ciudadano.

Lo que sí nos llama la atención es que ustedes con algunas cuestiones se pongan muy exquisitos con el tema de las competencias, cuando no les interesa, diciendo que las competencias son de los consells o de los ayuntamientos, y que ya se apañen ellos, pero cuando sí que les interesa el tema y pueden sacar un buen titular se olvidan completamente de cuál es la normativa en nuestro país y pueden entrar en competencias que ya les advierten que ni siquiera son suyas. Un ejemplo, por ejemplo, es el de la pobreza energética que regula esta ley, algo que además ya está regulado por el Estado, que impide precisamente los cortes de suministros, y además lo impide con un acuerdo al que llegó el Gobierno del Partido Popular con PSOE y Ciudadanos, y que evidentemente nosotros ya, de manera voluntaria a través de convenios, impulsamos cuando estábamos gobernando.

Tampoco estamos de acuerdo con el Registro de viviendas desocupadas que ustedes plantean, tal y como lo están regulando, ya que lo van a convertir en una herramienta de fiscalización totalmente confiscatoria y con una clara intención de señalar políticamente a unos ciudadanos y a otros.

Por todo ello hemos presentado esta enmienda a la totalidad, no porque creamos que una ley de vivienda no puede ser positiva para abordar determinadas problemáticas que tiene nuestra comunidad autónoma, pero se lo digo con total honestidad y totalmente convencida de que esta no es una buena ley de vivienda para nuestra comunidad autónoma, y creo que tenemos suficientes motivos para votar en contra de la misma.

Y aún así, como ya les decía antes, en previsión de la no aceptación de la enmienda, presentamos 73 enmiendas parciales con la intención, en el caso de que no aprueben la enmienda a la totalidad, de poder llegar al máximo consenso posible, y espero evidentemente encontrarles ahí en ese momento. Muchas de las enmiendas parciales que hemos presentado son enmiendas en positivo; una de las que destacaría más es que el Govern elabore un plan integral de vivienda que no solamente hemos presentado como enmienda a la totalidad sino también como propuesta no de ley para poder debatir en este pleno, porque creemos que la política de vivienda se debe abordar desde un punto de vista totalmente integral, en primer lugar realizando, como decía, un diagnóstico real y exhaustivo de cuál es la situación de la vivienda, a qué nos enfrentamos, cuáles son las problemáticas y por qué se producen estas problemáticas; y además creemos que se debe

elaborar un plan integral no parcheando, es decir, estableciendo por ejemplo y recogiendo todas las medidas respecto a construcción y rehabilitación de vivienda protegida pública, promoción de la construcción de vivienda protegida privada, rehabilitación de vivienda y renovación urbana, fomento del acceso a las viviendas de alquiler y prevención de la exclusión residencial, todo esto en un plan que no solamente elabore el Govern, sino que elabore el Govern con el resto de administraciones que también están ejerciendo iniciativas en materia de vivienda y con los agentes sociales, con el tercer sector pero también con los agentes sociales que están implicados en el mercado de la vivienda.

Creemos que además, en lugar de intervenir a los ciudadanos, en lugar de imponerles, lo que debemos hacer es incentivar, y evidentemente queremos hacer un programa de incentivos fiscales no solamente dando ayudas a aquellas personas, a aquellos arrendadores que necesitan una vivienda, sino precisamente también a aquellos arrendatarios para poder facilitar la puesta en el mercado de viviendas a un precio accesible para las personas. Por eso también proponemos un programa de incentivos fiscales en este sentido.

Pero lo más importante, y me gustaría que les quedase claro, porque desde luego ustedes tienden a la crítica totalmente fácil y gratuita, que votemos en contra de esta ley de vivienda -lo vuelvo a decir- es porque no consideramos que sea una buena ley de vivienda por todos los motivos que les he expuesto. No somos insensibles a la problemática de acceso a la vivienda, por mucho que ustedes digan; el Partido Popular, con la herencia que recibió la pasada legislatura por parte, en este caso especialmente, de la que hoy es consellera de Hacienda y antes gerente del IBAVI, consiguió hacer política de vivienda. El Estado, el gobierno del Partido Popular en el Estado está haciendo política de vivienda; ustedes, especialmente los de Podemos, que critican tanto al Estado pero sin embargo tienen acuerdos con un partido, el Partido Socialista, que era quien incentivaba los desahucios exprés y fue un gobierno del Partido Popular el que paró los desahucios, y una moratoria que se mantiene hoy en día y que de momento se mantiene hasta el año 2020, esa es la realidad y esa es la incoherencia que tiene Podemos y que evidentemente debe atacar al Partido Popular para intentar esconder esa incoherencia.

Pero he de decirles que evidentemente no somos perfectos. Hemos podido cometer muchos errores, pero es mentira que el Partido Popular no haga nada en materia de vivienda. Y ustedes también algo harán, pero evidentemente no lo suficiente, y teniendo el presupuesto que ustedes tienen, 1.300 millones de euros, evidentemente la política de vivienda es completamente insuficiente, y la realidad es que cuando acabe esta legislatura no tendrán prácticamente ninguna vivienda construida de VPO. Todas las medidas fiscales y de incentivos las han puesto en marcha, y del todo insuficientes, durante este año cuando las podrían haber puesto en marcha durante otros años, y han presentado una ley de vivienda que ni siquiera han consensuado con sus propios socios, que no sabemos cómo quedará después de la aprobación, si se aprueban, de muchas enmiendas, que no da soluciones a los problemas, y que lo más importante, y vuelvo a repetir, ni siquiera tiene un diagnóstico real.

Desde el Partido Popular volvemos a decir que no estamos de acuerdo con sus políticas intervencionistas, no queremos criminalizar a los ciudadanos, queremos colaborar con los ciudadanos y que los ciudadanos colaboren con el Gobierno, y ustedes por desgracia solamente imponen, solamente prohíben y solamente hacen moratorias.

En este sentido, me gustaría que me pudiesen dar los argumentos por los cuales no debemos seguir con esta enmienda a la totalidad, a ver si en ese caso me convencen, o si no de verdad escuche lo que yo les he dicho, intenten contestarme, evidentemente son ustedes libres de hacer lo que quieran, pero si me pueden contestar a lo que yo les he dicho, no como normalmente hacen, que parece que les hablo de cosas completamente diferentes. Intenten darme argumentos del por qué el Partido Popular no debe seguir con esta enmienda a la totalidad.

Y dicho esto, también pues aprovecho, como ya hemos hecho en otros momentos que hemos debatido propuestas del Partido Popular en materia de vivienda, creo que hemos sido el partido que más propuestas en materia de vivienda ha presentado en este pleno y en las comisiones desde el inicio de legislatura, que evidentemente también podemos seguir debatiendo las propuestas en positivo, que sí que hace el Partido Popular.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Torn incidental d'intervenció, és el torn del conseller de Territori, Energia i Mobilitat, Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. L'habitatge a les nostres illes, a la nostra comunitat, hauria d'haver estat, hauria de ser política d'estat, açò és una política transversal i contínua. Transversal, des del punt de vista ideològic, on tots els partits amb representació parlamentària defensessin la necessitat de treballar en propostes per garantir l'accés a l'habitatge digne a tota la ciutadania. I contínua en el temps, on a cada legislatura, governi qui governi, hauria d'executar accions decidides per garantir aquest accés a l'habitatge. Evidentment, amb els matisos propis de cada govern, amb accions diferents, faltaria més!, però sempre amb l'objectiu de garantir una continuïtat en el temps que faci possible l'assoliment de resultats efectius.

Malauradament però, una ràpida ullada a les legislatures passades, ens serveix per afirmar que açò no s'ha produït, que no hi ha hagut una política d'habitatge transversal, ni tampoc de continuïtat. I diria més, que quan ha existit una política d'habitatge ha estat només de forma intermitent, només en legislatures puntuals. I açò s'explica bàsicament perquè la dreta, perquè el Partit Popular quan ha governat en aquesta

comunitat, que ha estat en la majoria de legislatures, no li ha interessat mai, que en cap moment no l'ha fixada com a una prioritat de govern. De fet, sempre s'ha destacat per una falta de compromís en les polítiques d'habitatge en el millor dels casos, i en altres, en els pitjors, per un afany de desmuntar les fites assolides, de desfer el camí recorregut. És igual si el Govern era del Sr. Cañellas, Soler, Matas, o Bauzá, en cap hi trobaran accions d'habitatge esdevingudes en prioritat de govern. I en alguns d'ells, com va succeir a la legislatura passada, amb el conseller Company, fins i tot es van caracteritzar per desmantellar la feina trobada.

Els posaré alguns exemples. A la passada legislatura les parcel·les i els habitatges ja construïts de l'IBAVI es venien al millor postor i avui trobam on hi hauria d'haver habitatges, hotels, habitatges privats, o arxius de l'administració pública que ja no es poden utilitzar. La morositat la passada legislatura es va disparar al 50% al parc públic d'habitatge, com a conseqüència de la deixadesa de la gestió de l'IBAVI. Es van desmantellar, tancar les oficines de Menorca, d'Eivissa i de part forana i es va deixar sense atendre milers de ciutadans. I tot açò, fixi'ns-hi bé, en el període 2011-2015, quan més dura era la crisi econòmica, quan més afectava i més castigava la gent sense feina, i que en molts de casos va acabar per perdre aquesta gent el seu habitatge, en benefici de les entitats financeres.

Sí, la passada legislatura va ser també la legislatura del retrocés en polítiques d'habitatge. De fet, quan vam arribar al Govern no ens vam trobar res, cap projecte al qual poder donar continuïtat, cap pla d'actuació per impulsar, cap iniciativa legislativa, ni reglamentària per tramitar.

I ho torn repetir, des del convenciment de l'experiència adquirida aquests anys de govern, si no hi ha continuïtat en polítiques d'habitatge, si no hi ha un gran i ampli acord polític sustentat al llarg del temps, no hi haurà respostes efectives que garanteixin resultats reals al problema de l'accés a l'habitatge. I vam haver de començar de zero, com ja havia succeït en altres governs de progrés i ho vam fer treballant molt, plantejant accions diverses, connectades entre si, que ens han permès atacar des de diferents punts de vista, la problemàtica estructural de l'habitatge. Així, vam paralitzar qualsevol opció de compra-venda d'habitatges públics, amb l'objectiu de destinar-los tots ells al lloguer social, ja no se'n vendrà cap més. Així, vam abordar l'alta morositat heretada en el lloguer de 1.805 habitatges de l'IBAVI i ho vam fer i ho estam fent amb l'adequació dels ingressos familiars, amb la regeneració i el Pla d'actuació per a tots els impagats, amb l'establiment de criteris transparents en l'adjudicació d'habitatges.

També hem incrementat les ajudes al lloguer, elevant el sostre a 900 euros, per garantir que tothom en igualtat de necessitats, s'hi pugui presentar. I ja són prop de 2.500 les famílies que anualment reben aquestes ajudes. Hem obert les oficines d'habitatge a Menorca, a Eivissa i també a Formentera. Hem dissenyat un pla específic per incrementar el parc d'habitatge, 511 nous habitatges, 18 noves promocions, més de 50 milions d'euros d'inversió. 511 habitatges que s'iniciaran aquest 2018 i que representen un increment del 30% del parc d'habitatge públic. Em demanava vostè una raó, una

comparativa, a la legislatura passada es venien, aquesta els construïm i els posam a disposició dels ciutadans.

Hem aprovat una bateria de mesures fiscals encaminades a facilitar l'accés al lloguer, amb deduccions de l'IRPF del lloguer de l'habitatge per a col·lectius més vulnerables, amb deduccions de les assegurances que cobreixin l'impagament dels lloguers per a habitatge habitual, amb deduccions de lloguer per al trasllat temporal entre illes per motius laborals. I també hem modificat la Llei d'impost de turisme sostenible, per poder destinar ingressos de l'ITS a la construcció d'habitatge públic i garantir així la viabilitat econòmica de les inversions en matèria d'habitatge a llarg termini.

I no només hem fet açò, també hem recuperat les ajudes d'intervenció del patrimoni edificat, les línies de les àrees de regeneració i renovació urbana, que vostès van arraconar 284 expedients, les línies de millores d'habitabilitat dels habitatges, més de 200 famílies que també se n'han vist beneficiades.

Tot açò és gestió real, tangible, que ja té una repercussió directa damunt la ciutadania, que té ajuda a qui més ho necessita, a qui més dificultat té per accedir, o mantenir l'habitatge. Els esforços d'aquest Govern, Sra. Fernández, tota la feina feta ja dona resultats palpables per a la ciutadania. I queda molt per fer, i tant que sí! Però hi ha un camí perfectament marcat.

Però no només hem impulsat mesures de gestió, sinó que també juntament amb aquestes, hem aprovat iniciatives reguladores, legislatives en alguns casos, que en una visió de mig i llarg termini complementaran les eines de gestió. Així l'aprovació de la Llei d'urbanisme fixa, entre altres qüestions, que almanco el 30% de l'edificabilitat residencial en els nous Plans generals es destinarà a habitatge protegit; que el patrimoni de sòl públic dels ajuntaments es destini als habitatges de protecció oficial; que es faciliti la sortida al mercat del sòl urbà existent i que avui en dia està sense edificar.

La Llei d'urbanisme, però també la Llei d'accessibilitat universal, també aprovada aquesta legislatura, amb la reserva d'un 7% dels habitatges de promoció pública i d'HPO per a persones amb discapacitat, i garantir també l'accessibilitat als edificis nous de més de 12 habitatges, als edificis de més de 200 metres quadrats, als establiments de més de 100 metres quadrats.

A la vegada que també hem donat forma legal a la figura de l'emergència d'habitatge, el que garantirà l'aplicació de mesures excepcionals en aquells llocs amb una forta problemàtica d'habitatge.

Així com també hem aprovat el decret que regula l'habitatge de preu taxat, permetent d'aquesta manera donar sortida a la construcció de més de 700 nous habitatges que es troben en les reserves de sòl estratègic.

Tot açò són coses que s'han fet aquesta legislatura, que s'haguessin pogut fer la legislatura passada si hi hagués hagut voluntat, si hi hagués hagut interès, si hi hagués hagut de ver la preocupació per abordar una problemàtica que malauradament

any rere any creixia. Hem fet molt i ho hem fet bé aquests més de dos anys, hem treballat dur, molt dur, i si tenim en compte d'on veníem i el que ens vàrem trobar quan vàrem arribar, la valoració del camí recorregut i els resultats obtinguts crec que és prou positiva.

Però no només hem fet gestió, no només açò és suficient, perquè necessitàvem, i ho vàrem dir des del primer dia i això és fonamental, del corpus legislatiu que aglutini totes aquestes actuacions, que doni cobertura legal a la política d'habitatge i que fixi un full de ruta per al govern actual i per als futurs que hauran de venir. Inexplicablement, inexplicablement, en tota la problemàtica d'habitatge Balears és l'única comunitat autònoma de tot l'Estat que no té una llei d'habitatge, i açò no té justificació possible, ja tocava, ja era hora.

Per tant, deixi'm-ho dir clar, així ho va entendre, així ho ha entès aquest govern i la majoria de grups parlamentaris d'aquesta cambra, a les Illes Balears necessitem una llei d'habitatge, així ho hem entès tots. Tots no, tots menys un, el Partit Popular, que, no havent-ne tingut prou amb les legislatures passades quan va governar, que no s'ha preocupat per les polítiques d'habitatge, ara intenta des de l'oposició dinamitar qualsevol avanç.

Set grups parlamentaris, nou partits polítics representats, tres diputats no adscrits i una sola esmena a la totalitat que demana la retirada de la llei, que insisteix en la idea d'aturar, de no fer res, de tornar a començar, de posar sempre noves condicions perquè aquesta legislatura torni acabar sense resultats; una única veu contrària a legislar a favor de les polítiques d'habitatge, de guanyar en drets i deures, de protegir i afavorir als qui més ho necessiten per fer assolir el dret a l'habitatge digne. Inexplicable que algú ho vulgui aturar.

Una llei, i ho hem dit, valenta, que planteja de cara els problemes i que cerca solucions, que arriba a aquesta cambra després d'un procés de participació, de debat, com se n'han vist pocs, on fins i tot el Consell Consultiu l'ha analitzada amb rigor, i mirin que no ho fa mai a les lleis perquè no les informa, i aquesta l'ha informada perquè era estatutària, de rigor jurídic, i li ha donat suport per unanimitat, sense cap vot particular, avalant la seguretat jurídica de la llei. Sra. Fernández, sense cap vot particular, i on de cada procés de participació, de cada consulta, de cada passa la llei ha sortit més enfortida, més robusta, més compacta.

Una llei amb dues línies d'actuació clares i perfectament diferenciades. La primera línia d'actuació lligada a la necessitat d'acompanyar a la ciutadania, mai ningú tot sol davant d'una situació de vulnerabilitat. Per açò, cream un servei d'acompanyament en matèria d'habitatge que serà integral, universal i gratuït per a tothom, perquè ningú no se senti tot sol davant del risc de pèrdua, davant d'execucions hipotecàries o de desnonaments, perquè tothom pugui rebre assessorament davant d'una compra, un lloguer o el finançament d'un habitatge. Per açò, modifiquem també la normativa de consum balear on incloem mesures específiques en defensa de l'habitatge amb l'obligació de veracitat de les ofertes, els continguts publicitaris i la comercialització. Per açò, elevem a rang de llei els espais de participació de les meses ja existents, la Mesa autònoma de l'habitatge, la Mesa de lluita contra la

pobresa energètica. Per açò, garantim el subministrament bàsic de l'aigua, del gas i de l'electricitat a persones i a famílies en situació de pobresa energètica i un títol específic en el si d'aquesta llei d'habitatge que quan va començar a caminar i a tramitar, que quan la presentàvem el Govern d'Espanya encara estava molt enfora de poder fer una proposta semblant a aquesta llei que estigués i estam tramitant. L'administració pública ha d'ajudar i ha d'acompanyar a qui més ho necessita, a qui més tot sol es troba, aquesta era, aquesta és la primera línia d'actuació.

La segona línia d'actuació persegueix facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant el lloguer com a eix de les polítiques d'habitatge, amb la implicació, sí, dels grans tenidors, amb la lluita també contra el frau. Per fer-ho possible la llei recull una bateria completa d'accions entre les que voldria destacar una de les més importants, la cessió obligatòria per part dels grans tenidors de tot habitatge desocupat. Qualsevol persona física o jurídica que participa activament en el mercat de l'habitatge, que està en possessió de més de deu habitatges, que els té tancats des de fa més de dos anys, els hauria de poder posar a disposició de l'administració pública perquè puguin ser llogats durant un termini màxim de tres anys, per així ajudar a donar resposta a una problemàtica que a les nostres illes cada vegada va a més. Es crea d'aquesta manera el Registre d'habitatges desocupats, alhora que s'incrementa el volum d'habitatges gestionats amb finalitat social.

La bateria de funcions continua, continua amb la possibilitat davant d'una execució hipotecària de dació en pagament o de desnonament que els grans tenidors podran oferir una alternativa d'habitatge social. Continua amb la qualificació permanent de l'HPO perquè a partir d'ara qualsevol nova construcció d'HPO serà de per vida, perquè compta amb ajudes públiques, sense límit, temporal, perquè pugui ser utilitzada i recuperada en el temps, amb l'obligatorietat de dipositar les fiances de lloguer, amb els programes específics d'ajudes a l'habitatge i especialment a la seva rehabilitació, amb la creació d'un cos inspector propi en matèria d'habitatge, amb la regulació d'un règim sancionador que pot arribar a multes de fins a 90.000 euros per infraccions molt greus, com ara percebre un sobrepreu amb la venda de l'HPO o no destinar l'HPO a l'habitatge habitual.

Juntament amb aquestes línies d'actuació lligades a l'acompanyament i facilitar l'accés, la llei d'habitatge fa també moltes altres coses, perquè eleva a l'àmbit legislatiu la qualitat, el disseny i l'habitabilitat dels habitatges, les característiques de l'HPO, el deure de conservació de l'habitatge. Estableix, a més, mesures positives de foment de l'habitatge amb programes de cessió, de rehabilitació i de reforma, d'eficiència energètica i fixa l'àmbit competencial de les diferents institucions públiques.

Tot açò ja recollit en el projecte de llei que és molt, però que no és tot, perquè, de la feina conjunta feta amb els grups parlamentaris que hi han volgut participar, s'incorporen iniciatives molt positives, encaminades sempre a facilitar encara més l'accés a l'habitatge. Deixi'm que n'hi digui dues de molt importants: la primera, es crearà un nou dret, el dret de qualsevol ciutadà a un habitatge per a situacions d'especial vulnerabilitat. Amb aquesta mesura les administracions

públiques tenen l'obligació de posar habitatge social en règim de lloguer a l'abast de les persones en situació d'especial vulnerabilitat o, en cas que no sigui possible, haurà de donar una prestació econòmica compatible amb altres ajudes que pugui rebre.

La segona iniciativa, acordada també, és la de regular les cooperatives d'habitatge en règim de cessió d'ús. Les administracions públiques podran cedir un dret de superfície per construir habitatges amb patrimoni de la seva titularitat a favor de les cooperatives d'habitatge en règim de cessió d'ús.

Tan sols dos exemples de propostes molt treballades en les quals la implicació i perseverança, i ho voldria agrair també públicament del Grup Podem, han fet possible que la seva materialització, l'han feta possible, i voldria agrair-los aquí expressament tota la feina realitzada perquè també és just reconèixer les aportacions de tothom.

Acab ja, senyors i senyores diputats. Aquest govern assumeix el seu compromís i la responsabilitat que té de posar a l'abast dels ciutadans per primera vegada el marc jurídic adient que aquesta comunitat es mereix per abordar amb rigor la problemàtica de l'habitatge, un marc jurídic avalat pel Consell Consultiu. No hem defugit la nostra responsabilitat, tot just el contrari, hem abordat de cara la problemàtica de l'habitatge i hem presentat un text valent que cerca solucions i que cerca i marca un camí per donar resposta a una problemàtica carregada d'arguments, un projecte de llei que s'enfortirà encara més amb les aportacions que els diferents grups parlamentaris han proposat amb les seves esmenes, una feina imprescindible que els vull agrair a tots de manera sincera.

Abans, emperò, queda per resoldre la petició de retirada del projecte de llei que ha presentat el Partit Popular. Precisament el que menys ha fet al llarg de tots els anys passats per ajudar la gent que més necessitats té en problema d'habitatge, ara ens insisteix a bloquejar i a no aprovar una llei, amb esmenes presentades, amb la capacitat de guanyar drets per a la ciutadania s'encaparroten a demanar retirar i no tenir drets per a aquella gent que més necessitats té.

Esper que amb el rebuig de tots a la proposta que vostès han presentat garantim l'aprovació del que serà la primera llei d'habitatge a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, usted tenía la oportunidad para rebatirme todos los argumentos que le he expuesto de por qué el Partido Popular presenta esta enmienda a la totalidad, pero evidentemente ha utilizado su tiempo en

otras cuestiones, una de ellas es, como siempre, hablar del pasado y del pasado podemos hablar todos.

Si tenemos que hablar del pasado también podemos hablar de cuál es la situación que encontró el Partido Popular cuando llegó al gobierno en el 2011, de cómo de 40 millones de deuda que tenía el IBAVI llegamos a tener 120..., llegamos con 120 millones de euros de deuda que evidentemente hipotecaron en gran parte las actuaciones del IBAVI, o cómo se adquirían activos inmobiliarios por valor muy superior al precio de mercado como por ejemplo el solar de Campos, y además en sitios donde no existían demandas, o cómo dejaron de pagar las facturas a los proveedores en octubre de 2010, o cómo dejaron de pagar las ayudas concedidas a las personas por el alquiler desde abril del año 2010, y puedo seguir y podría seguir muchísimo más.

Como también puedo seguir explicándoles qué es lo que hizo el Partido Popular la pasada legislatura, cómo se rebajaron los precios de alquiler, cómo..., que usted habla de este solar tan famoso en primera línea, cómo se tuvo que vender porque no se podía hacer frente a la hipoteca que tenía porque ustedes decidieron hacer un solar en primera línea de playa, un solar para viviendas de VPO, algún motivo tendrían para hacer un solar en primera línea de playa, a alguien le interesaría tener un tipo de viviendas así en primera línea.

(Remor de veus)

Esa es una de las cosas que tuvimos que hacer para poder hacer política de vivienda porque todo el dinero de la venta de este solar se destinó a hacer política en materia de vivienda para las personas que sí lo necesitaban.

Se hizo un plan de acción contra los desahucios, que le puedo recordar que a nosotros la Plataforma antidesahucios no nos pedía la dimisión del gerente, como sí que le ha pasado a usted, por ejemplo, y podría seguir muchísimo más.

Pero estamos aquí para hablar del presente, estamos aquí para hablar de una ley, y usted ha estado parte de su tiempo explicando cuál es su pasado, cuáles son las cosas que han hecho a lo largo de esta legislatura, que se lo agradezco porque la verdad es que le he interpelado unas cuantas veces y esta es la vez que más información me ha dado, cuando tiene que rebatir la enmienda a la totalidad del PP utiliza su tiempo para explicar lo que han hecho.

Pero decirles que respecto, por ejemplo, a las viviendas de protección oficial que ustedes van a poner en marcha, 511. Evidentemente solamente faltaría que con 1.300 millones más de presupuesto no construyesen viviendas de VPO, pero de todas estas viviendas solamente 12 van a estar terminadas esta legislatura: 7 en Capdepera, que según la previsión ya deberían estar terminadas, si nos puede resolver esta duda, y 5 en la calle Regalo de Palma, que, en teoría, empiezan este enero o empezaban este enero, y tiene un periodo de ejecución de doce meses. Y digo "en teoría", porque, por ejemplo, la promoción de la calle Regalo en Palma ya la han vendido unas cuantas veces. La propia presidenta en marzo del 2017 decía que las obras de inicio empezaban en junio del 2017 y evidentemente ahora resulta que tampoco, con lo cual ni siquiera a lo mejor

tenemos las 12 únicas viviendas de VPO previstas para que estén durante esta legislatura cuando ustedes han tenido desde el inicio de la legislatura un presupuesto muchísimo mayor del que contábamos nosotros.

El plan de vivienda, que ustedes siempre sacan pecho, bien, de los 3.500.000 euros que están previstos, 3 millones los aporta el Estado, ese estado al que ustedes siempre echan la culpa de todo, ese ministro de Hacienda al que ustedes siempre le echan la culpa de lo que no saben hacer. Pues bien, 3 millones de euros los pone el Estado.

Usted hablaba de ese protocolo de emergencia habitacional, se comprometieron a hacer un plan de lucha contra los desahucios y crear un protocolo de emergencia habitacional, que ya nos va bien, pactado con las entidades, pero la realidad es que no ha funcionado y según datos dados por ustedes mismos. Cada vez que un ayuntamiento se ha dirigido al IBAVI a través de este protocolo al final ha tenido que resolver sus problemas porque el IBAVI no le ha dado una solución para los ciudadanos a los que atendía ese municipio.

Y usted finalmente ha hablado de la ley, pero otra vez se ha limitado a explicar el contenido de la ley que evidentemente ya lo sabemos porque la hemos estudiado, hemos presentado enmiendas a la totalidad, 73 enmiendas parciales, pero bueno está muy bien que usted explique esta ley, pero yo le digo una cosa: nosotros estamos a favor de una ley a cualquier precio.

El Partido Popular por convicción y por coherencia no va a apoyar una ley que considera que es negativa para los ciudadanos, es que no vamos a apoyarla. Queremos una ley, pero que sea una ley positiva, que sea una ley buena y lamento decirlo, pero queremos que ésta no lo es y no la vamos a apoyar, ¿por qué deberíamos apoyarla?

(Remor de veus)

Y usted que tanto habla del informe del Consell Consultiu, yo creo que no se ha leído bien el informe del Consell Consultiu, porque el Consell Consultiu les dice muchas cosas de las que ustedes no han incorporado en esta ley, y era un informe que evidentemente debería estudiárselo usted un poquito más porque ya le advierte de muchas cosas que usted, vuelvo a decir, no ha cumplido.

Y ha seguido sin darme ni un solo argumento de los que yo le he planteado. He intentado hacer una primera intervención siendo bastante clara respecto a cuáles son los seis argumentos principales por los cuales nosotros no apoyamos esta ley y queremos que se retire. Usted no me ha rebatido ninguno de ellos y, además, me ha empezado a hablar de las enmiendas, de las futuras enmiendas que se pueden incorporar a la ley y además mintiendo.

No es cierto que si se aprueban las enmiendas que se han presentado por parte de los partidos que apoyan al Gobierno se vaya a crear un derecho subjetivo de acceso a la vivienda. Ustedes en las enmiendas lo que hacen es una declaración de intenciones que se deberá desarrollar vía reglamentaria, y ya veremos quién tiene acceso o quién no tiene acceso a una

vivienda, como siempre generan falsas expectativas, pero la realidad de lo que va a quedar escrito evidentemente no es esto.

Le pediría que en su segunda intervención, porque he sido muy clara, si me puede rebatir los argumentos..., -se ve que el Sr. Conseller a lo mejor es que no se ha leído las enmiendas, exactamente lo que he dicho, pero le puedo asegurar que yo sí-, pero le pediría que ya que le he dado argumentos muy claros si me los puede rebatir y a lo mejor así me convence y todo.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Li intentaré explicar, intent desenvolupar un poc la reflexió que feia al començament entorn a la necessitat d'un pacte d'estat on fos possible que tothom, tots, estiguéssim tan compromesos que governés qui governés fos capaç d'emprendre iniciatives per fer possible política d'habitatge.

Açò en les comunitats autònomes on més desenvolupat està, País Basc, per exemple, si vol, quan ha governat qui ha governat hi ha hagut sempre una continuïtat que fa possible, què?, idò que hi hagi grans parcs d'habitatge públic en aquests moments on és més bo de fer resoldre aquestes problemàtiques.

Què vàrem fer aquesta legislatura quan vàrem arribar? No vàrem trobar cap projecte, cap ni un, no hi havia res fet per vostès. És clar, ara es queixa que acabarem la legislatura sense que l'obra estigui acabada, però és que si haguéssim trobat projectes iniciats per vostès la cosa hauria estat més senzilla. Si vostès, en lloc de vendre parcel·les i edificis, haguessin estat capaços de planificar nous projectes, en aquests moments açò seria possible, és ...

(*Se sent una veu inintel·ligible de fons*)

... no, no, no, per planificar no és necessari -per planificar no és necessari-, per redactar projectes no és necessari, açò són excuses de mal pagador; açò són les excuses de la legislatura passada on ens deien: "com que estem en crisi econòmica no podem fer res", i retallaven a qui? A qui més ens interessa, a qui més dificultats té.

Aquesta va ser la manera de viure i la recordam tots. Vostè governava al Govern, vostè donava suport a les polítiques de dir "és igual si la gent no paga a l'IBAVI, ens és ben igual, que pugui i que es dispari la morositat, no és un problema nostre".

Açò era la política que vostès feien, i a aquesta hi posam mesura. Que costa? Moltíssim, molt. Sap què serà bo? Que quan acabi aquesta legislatura i entri un govern es trobarà

projectes dins el calaix, obres començades, i la capacitat de continuar en política d'habitatge.

Jo els demanaria que a la pròxima legislatura el pròxim govern segueixi fent el mateix i que no ens aturem, que incrementem parc públic d'habitatge; és més, més d'una vegada els he demanat: seríem capaços de comprometre'ns tots a en deu anys fer possible la gestió de 5.000 habitatges públics? El PP acota el cap, no és capaç de dir res, es mira el mòbil, no ho saben, no ens volen respondre.

Es comprometen? Ens posam a fer feina per açò, per fer-ho possible, per garantir que hi és?

Impost de turisme sostenible, recursos econòmics garantits, ho fem, ho fem? Seria el moment ara de començar ja a parlar de ver d'aquestes coses i, en canvi, no n'hem sentit més.

Com ja està bé de pensar que els habitatges públics han de ser els pitjors de tots, els de més baixa qualitat i en el pitjor lloc...

(*Remor de veus*)

Jo, Sra. Fernández, jo tenc habitatge públic. Miri, l'Ajuntament de Vila ha fet un esforç terrible, molt gros, l'Ajuntament de Vila, ens ha cedit dos solars boníssims, d'aquells que vostè en diria "*en primera linea*", sap per a què? Per fer-hi habitatge públic. I jo agaf la gent d'Eivissa i els aplaudesc, *chapeau!*, *chapeau!* pel que han fet. Si els ho haguessin donat a vostès, saben què farien amb aquests solars ara? Els vendrien, ens és ben igual la problemàtica d'habitatge que hi hagi a Eivissa, ens és ben igual! Açò és la resposta que estam rebent.

Efectivament és difícil fer camí junts, ho podem intentar, però és difícil fer camí junts. Però cregui'm, no és aquesta l'actitud bona, Sra. Fernández, no és aquest el plantejament ni l'estratègia per abordar les problemàtiques d'habitatge.

Encara li diré més, si de ver volem mirar cap endavant, hem de començar a pensar en habitatge públic per a classes mitjanes, benestants, a les quals puguem donar una resposta, perquè aquesta idea que *ancha es Castilla* i, per tant, seguim reclassificant i que el sòl ja ens marcarà..., açò ja s'ha acabat a les nostres illes, el futur va cap una altra banda, i vostès se n'haurien d'adonar, i no se'n volen adonar. És més, se'n van cap enrera i els explicaré en tres o quatre mesures que ens han presentat vostès amb les esmenes parcials, els ho explicaré.

No és només que quan han governat no han fet res i han venut encara els solars com molt bé reconeix, no és només que siguin els únics que ara presenten una esmena a la totalitat demanant que no hi hagi Llei d'habitatge, és que, a més a més, les seves esmenes parcials, les seves propostes estan lligades a descafeïnar, a reduir a la mera declaració d'intencions la política d'habitatge. Li posaré alguns exemples: HPO, la llei diu que qualsevol nova construcció d'habitatge públic d'HPO haurà de ser de per vida, s'ha acabat açò que hi hagi ajudes fortes perquè després, al cap de 20 anys, es vinguin a preu de mercat. O com va fer el Sr. Matas a 10 anys, Sa Gerreria ja en va plena. No, si el sòl és públic, si ho costejam entre tots,

aquests habitatges ho han de ser per a sempre, hi han de ser sempre, per què? Perquè necessitam un mercat també d'HPO, que la gent pugui comprar i vendre, però sempre a un preu regulat i que no entri al lliure mercat. Açò és de calaix, perquè si no perdem parc públic. I vostès què ens proposen? Vostès ens diuen que no, que no hi estan d'acord, que açò s'establirà a través d'un decret, un reglament i que hi posarem una data sempre, perquè el que interessa és vendre i vendre car als que la tenen.

Li posaré una altra de les seves mesures, obligatorietat del dipòsit de fiances. Nosaltres què diem? Bé, nosaltres, que és el que pertoca, tots els habitatges, els lloguers i els locals comercials, faltaria més! D'acord, doncs vostès diuen que en els locals comercials no hi ha d'haver dipòsit de fiances. Hi està d'acord?

(Remor de veus)

És clar, dipòsit de fiances, dipòsit de fiances. Què succeeix? El local, l'empresari que lloga el local paga la fiança al propietari, el propietari no l'ha de dipositar, se la queda ell. Si que ha de ser a la Llei d'habitatge, perquè d'aquí surten recursos econòmics per fer possible habitatge públic, que no s'adona que són sistemes de finançament per fer-ho possible? I vostès rebutgen tot açò, vostès creuen que a qualsevol indret on hi hagi grans espais comercials, si hi ha lloguer no hi ha d'haver dipòsit de fiança, només els particulars. Què afavoreixen amb açò? Protegir els rendistes, el propietari, en cap moment el qui mou economia. No hi estam en absolut gens d'acord.

O el que vostè deia ara de les entitats financeres, que les tractava de ciutadans. No han de cedir temporalment els habitatges tancats les entitats financeres, no hi estam d'acord. Seguim protegint a qui Sra. Fernández? Als que han causat aquesta crisi tan dura que hem patit tots. Que no troba que si una entitat financera té una promoció d'habitatge i la té tancada des de fa 7 o 8 anys, durant tres anys no la pot cedir a l'administració pública perquè la gestioni? I vostès diuen..., no, no, açò és anar en contra de la ciutadania. No, Sra. Fernández, açò és fer política a favor de la ciutadania, faltaria més!

(Remor de veus)

I com açò exemples mil, podríem seguir. Allà on la llei diu "fer efectiu", vostès diuen "contribuir"; allà on "s'exigeix", vostès diuen "comprovarem", i açò són plantejaments que l'únic que fan és descafeïnar una llei que és necessària en polítiques d'habitatge.

Acab ja, senyores i senyors diputats. Són els únics que han presentat una esmena a la totalitat. Vostè em demanava arguments, arguments, vostè em demanava arguments, els arguments de veure la ciutadania que té necessitat d'habitatge, amb una llista d'espera de més de 2.000 famílies que esperen habitatge, que no som capaços de donar-los una resposta i que hem de fer passes cap endavant per fer-ho possible, amb plans d'habitatge, amb mesures fiscals, amb un paquet transversal, i que açò estigui arran de llei, arran de llei, on hi hagi la qualitat de l'habitatge, la mínima, arran de llei; on la Mesa d'habitatge no es trobi ja en mans de qualsevol govern, sinó que sigui

regulada per llei, sigui llei l'obligatorietat que s'hagi de reunir, són elements de pes suficient.

La resta és únicament seguir justificant que els solars a primera línia d'un lloc no poden ser habitatge públic, perquè resulta que la gent que hi pugui viure no té la dignitat per fer-ho. Ens sembla, Sra. Fernández, que aquest no poden ser mai els arguments per fer-ho.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam als torns a favor i en contra de l'esmena. Tornos a favor de l'esmena? Doncs té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia de nou. Permeti'm que comenci la meua intervenció amb una reflexió, no sé si aquest Govern i els grups parlamentaris que li donen suport aspiren a ser recordats com els més legisladors de la història, però al pas que van, si no ho aconsegueixen, els ben assegurat que hi faran a prop. I no hi vegin una crítica al que acab de dir, aquest afany legislador pot obeir a causes evidentment ben nobles, per exemple la de cobrir determinades llacunes que presenta avui en dia el nostre marc legal autonòmic, però també pot tenir com a germen, i passa amb molts de governs, per desgràcia, la voluntat de desfer, de derogar, que és la paraula en voga, el que un govern anterior ha fet, d'això darrer n'hem vists molts d'exemples al llarg d'aquesta legislatura, sense anar més enfora la recent Llei d'urbanisme, i no crec que faci falta insistir-hi.

En tot cas, acostumen a ser lleis o modificacions de llei que tenen garantida una vida prou curta per molt que els seus promotors assegurin que aspiren aprovar una llei perdurable. Tot d'una que es giri la truita, tot d'una que hi hagi un canvi de govern i tornin a comandar els altres, per dir-ho de manera col·loquial, la llei serà de nou derogada i substituïda per la que ja existia, o per una de molt semblant.

Aquesta Llei d'habitatge forma part del primer bloc, del conjunt de lleis que responen a una causa noble, i nosaltres n'estam convençuts, són les lleis que venen a omplir un buit i són lleis necessàries. A les Illes Balears no tenim Llei d'habitatge i la que avui debatem aspira idò a cobrir aquesta llacuna, aspira a donar, com sosté la mateixa exposició de motius, una resposta integral i coherent sobre què cal fer a les Illes Balears per atendre la problemàtica de l'habitatge amb caràcter general.

Ara bé, entre les aspiracions i els resultats hi ha sempre un bon tros. N'hi hagi prou a recordar el que ha passat amb la llei anomenada de lloguer turístic, el que era un propòsit de regulació, s'ha convertit, en aquest cas, en un despropòsit de prohibició. Idò bé, en aquesta llei d'habitatge, en part, nosaltres consideram que anam per un camí semblant. I és per això que Ciutadans, malgrat no haver presentat cap esmena a la totalitat,

ha decidit, finalment, donar suport a la que ha presentat el Partit Popular, i cregui'm que m'hauria agradat fer just el contrari, però, sincerament, no ha estat possible.

I és que no podem estar d'acord amb la tramitació d'una llei que té com un dels seus pilars l'obligació de cedir un habitatge, fins i tot un habitatge amb les condicions en què és descrit en aquesta mateixa llei; estic parlant, evidentment, dels anomenats gran tenidors. No pot ser que aquesta resposta integral i coherent sobre què cal fer a les Illes Balears per atendre la problemàtica de l'habitatge amb caràcter general, aquesta resposta inclosa a l'exposició de motius, respongui ella en bona mesura a aquest esperit intervencionista. El dret a la propietat privada està reconegut per la Constitució, i malament s'hagi de combinar amb altres drets també reconeguts a la mateixa Constitució, com el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, o al mateix Estatut d'Autonomia, que ratifica aquest dret i en demana una regla per llei, és evident que uns i altres, uns drets i uns altres, no haurien d'entrar en col·lisió. I justament això és el que fa, al nostre entendre, aquesta llei; en lloc de limitar-se a promoure la creació d'habitatge públic, de què tan faltada està aquesta comunitat, incrementant en aquest camp tots els recursos possibles, dedica bona part del seus articles a regular els mecanismes d'aquesta intervenció sobre la propietat privada: preveu l'obligació de col·laborar, de subscriure convenis, d'inscriure aquests habitatges presumptament desocupats en un registre, i, per descomptat, preveu règim sancionador per a aquells que incompleixin aquests preceptes.

Ben al contrari les nostres esmenes s'han mogut sempre en un terreny propositiu, deixant de banda, evidentment, les que afecten aquesta part de la llei, però no, evidentment, confrontador ni invasiu. Hi ha molta feina a fer des de l'administració pública en el camp de l'habitatge, estic absolutament d'acord amb el que ha dit abans el conseller, sobretot de l'habitatge social; això mateix li firmaria aquí, els 5.000 habitatges, sense cap tipus de dubte. Nosaltres mateixos a les nostres esmenes, n'hi ha dues que es basen en propostes de la Plataforma d'afectats per la hipoteca, i la que reclama un pla, per exemple, plurianual d'habitatge i especifica que a cada llei de pressuposts s'ha de preveure una partida en règim de lloguer social, i la que proposa convenis de col·laboració amb cooperatives d'habitatge, a fi d'incrementar l'oferta alternativa.

Però, bé, no es tracta ara de detallar les nostres esmenes, n'hem presentat pràcticament una cinquantena, sinó de justificar la nostra postura en relació amb la llei i amb la visió de conjunt que projecta. Ciutadans ha reclamat més d'un pic al Govern al llarg de la legislatura un pla d'habitatge; finalment el Govern en va fer públic un, fa un parell de mesos, o sigui passat ja l'equador de la legislatura; no fa falta indicar que allò adient, i crec que hi hauríem guanyat tots, hauria estat tenir-lo molt abans, de la mateixa manera que aquesta llei que avui debatem també, per ventura, hauria pogut arribar un poc abans. De tota manera, o gràcies a això, més aviat, bona part de les polítiques aquí previstes també s'haurien pogut implantar amb més promptitud i probablement amb més eficàcia.

Aquest pla té de tot, com és natural, i entre les mesures n'hi ha una bona partida d'incloses en aquesta mateixa llei, per exemple aquesta a què feia referència, la cessió obligatòria

d'habitatge desocupat, que tant contrasta amb una d'esperit radicalment diferent; em referesc a la que estipula la cessió voluntària d'habitatge durant un determinat període a canvi de la seva rehabilitació, el que va en aquest cas de l'obligatorietat a la voluntarietat. O com aquest servei d'acompanyament en matèria d'habitatge, inclòs també a la llei, pot constituir, ben gestionat, una iniciativa prou positiva; o com la mesura que estipula, en fi, la cessió d'habitatges a entitats socials. I en podria adduir moltes d'altres d'aquest mateix ordre, que són per a nosaltres la part bona d'aquesta llei, o sigui allò en què ens hauria agradat basar-nos per no haver de donar suport a l'esmena de totalitat. Per desgràcia ha pesat més allò altre, la part relacionada amb la vulneració de la propietat privada, i també un cert excés reglamentista, que a vegades provoca una incertesa considerable sobre els (...) d'algunes actuacions i no permet acabar d'afinar el sentit de determinats capítols de la llei. En tot cas, respecte d'això, hi ha també les nostres esmenes que seran debatudes, com previsiblement passarà quan avui es rebutgi aquesta esmena de totalitat, a la penonència que es creï per a la llei.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Intervencions en contra de l'esmena. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Bienvenidos y bienvenidas todas al debate de la infamia. Hoy el Partido Popular nos quiere enseñar a hacer políticas de vivienda. ¡Que gran infamia! Muy a su pesar, esta primera ley de vivienda de las Islas Baleares será una herramienta legal, novedosa y valiente, y lo será una vez que se aprueben las enmiendas, muchas de ellas a propuesta de la Plataforma de afectados por la hipoteca, y otras muchas a propuesta de Podem Illes Balears -muchas gracias por el reconocimiento del trabajo efectuado, Sr. Conseller- y también, es cierto, trabajadas con otros grupos parlamentarios, transaccionadas con MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, también con la intención de trabajo de la Conselleria de Territorio, y presentadas también con esos grupos parlamentarios, y esperamos que también recaben más apoyos de otros grupos de esta cámara; ¿por qué?, porque son todas medidas en positivo, porque son todas medidas en favor de la gente y en favor del derecho efectivo a la vivienda, y orientadas todas hacia su desmercantilización.

Decíamos que es el debate de la infamia, sí, infames, los mismos que engendraron la peor crisis de este país con las políticas de viviendas; los mismos que han llevado, protegido y siguen manteniendo una política criminal en materia de vivienda; los mismos que no quieren aprobar la Ley de vivienda de la PAH en el Congreso de los Diputados. El Tribunal de Justicia de la Unión Europea nos ha dicho lo que todas y todos ya sabíamos: la política de desahucios de España es criminal y atenta contra los derechos humanos más básicos y atenta contra la dignidad de la persona. Tan solo sabemos algunos nombres de las víctimas de la tragedia más brutal que el Partido Popular ha propiciado con su forma de hacer

políticas de vivienda. Su burbuja inmobiliaria nos abocó a una pandemia. En 2008 empezaron a crecer los desahucios y llegaron a los 20.549, 3.000 más que el año anterior; en 2009, 37.677; ...

(Remor de veus)

...en 2010, 54.240; en 2011 pasamos a 64.770; y en 2012, más de 75.000 desahucios se produjeron, un infierno para más de 400.000 familias que ni el PP ni el Partido Socialista, a nivel estatal, quieren, pueden, ni atajan, a juzgar por la negativa hace ni tan siquiera veinte días de tramitar un registro conjunto de la Ley de vivienda de la PAH en el Congreso de los Diputados.

Sorprende enormemente que hoy el PP siga orgulloso de su no política de vivienda, de su *campi qui pugui*, de exclusión continua. La brutalidad y la barbarie de su ley, que beneficia a los bancos y ricos, ha dejado muertos, Sra. Fernández, y no es una exageración lo que digo, a continuación se lo voy a demostrar. Y a usted parece que eso le preocupa poco y es capaz de hacer política con cualquier cosa. Ahora van a escuchar algo que quizás les resulte nuevo para los diputados y diputadas del Partido Popular, pongan un poco de atención.

25 de octubre del 2012, José Miguel Domingo, de 54 años, se ahorcó en Granada horas antes de ser desahuciado. Octubre del 2012, un joven se suicida en Las Palmas de Gran Canaria arrojándose desde un puente, después de perder el trabajo y serle comunicado el desahucio por parte del banco. El 9 de noviembre del 2012 Amaya Agaña, de Barakaldo, se arroja por la ventana de su vivienda, de un cuarto piso, a los 53 años, cuando la Comisión judicial de lanzamiento iba a desahuciarla de su piso. El 16 de noviembre del 2012, Ricardo GM, de 50 años, cordobés, murió tras arrojar desde la segunda planta de la vivienda de la que iba a ser desahuciado, porque no podía pagar el alquiler. En noviembre del 2012, un hombre navarro de 59 años, se suicidó antes de que se llevara a cabo el desahucio judicial, su tragedia, una deuda por impago de alquiler de 4.200 euros. El 9 de diciembre del 2012, una mujer de 62 años, vallisoletana, se suicidó lanzándose al vacío desde la vivienda de la que iba a ser desalojada por impago de alquiler. El 14 de diciembre del 2012, Victoria Mesa, malagueña, de 52 años, se arroja desde el balcón de su departamento, tres días después de recibir una orden de desahucio por el impago de la hipoteca. Un matrimonio de jubilados de 67 y 68 años se quita la vida en su vivienda de Cas Català, en el municipio mallorquín de Calvià, aquí, apenas a 25 minutos de esta cámara, después de recibir un aviso de que iban a ser desahuciados del domicilio por impago. El 18 de febrero del 2013, Inocencia Lucha, mujer, de Castellón, de 47 años, se quemó a lo bonzo en una sucursal bancaria, la mujer estaba afectada por un proceso de desahucio.

Señoras y señores del Partido Popular, estos nombres, estos hechos sucedieron en solo un espacio de seis meses, es sólo un pequeño homenaje. El Gobierno de su partido no hizo nada por evitarlo, ¿entienden ahora por qué les digo que sus políticas están manchadas de sangre, lo entienden ahora? Los desahucios han cobrado vidas, han ahogado a las familias en el cenagal de las titulaciones de la deuda hipotecaria, víctimas de la precariedad laboral y de la especulación inmobiliaria, y todavía ustedes dicen, en la enmienda a la totalidad, que las cargas

administrativas, las cargas administrativas pesan hacia los ciudadanos, y dicen que todavía se debe colaborar con los agentes que puedan influir en mejorar la situación del acceso a la vivienda, dicen que esos son los grandes tenedores, que hay que colaborar con ellos. Y dicen también, Sr. Pericay, que la situación, esa situación, se sigue sin resolver, el jefe de su jefe dice, el director general de CaixaBank, dice que los desahucios son leyendas urbanas. Esa situación sigue produciéndose y sigue produciéndose porque el Partido Popular continua sin corregir la leyenda, -digo, la leyenda no, disculpen-, la ley declarada ilegal por el Tribunal de Justicia de la Unión Europea, una ciénaga poliédrica extensa que abarca diferentes ámbitos económicos y políticos de la que no dejan de salir ranas continuamente hacia la cárcel.

Sinceramente, da vergüenza, y parece una humillación hacia las víctimas y a la ciudadanía de Baleares que sufre la carencia de viviendas en su día a día, que vengán ustedes aquí, con este papelito, con este papelito, a intentar tumbar la ley. Señoras y señores del Partido Popular, ¿dónde está su ley alternativa? ¿Dónde está su credibilidad?

En todos estos años que ustedes han gobernado en esta comunidad no han hecho una política de vivienda, no han legislado ni han regulado nada respecto a la vivienda en esta comunidad, y ahora que hacemos la primera ley para garantizar un derecho a la vivienda, para adoptar medidas que ayuden a la gente a tener un techo, ustedes se presentan aquí, en plan derrotista con todo aquello que no sean sus políticas, que, por cierto, ya hemos vistos como son y ya hemos visto lo que provocan: muerte y sufrimiento. ¡Qué vergüenza!, ustedes están humillando incluso a los que les votaron porque, les digo una cosa, los desahucios, las comisiones judiciales que van a desahuciar a gente, ya sea por impago de hipotecas o por impago de alquileres, no entienden de lo que votan las familias que acaban en la calle desprotegidas de su techo, no entienden de si votan a un partido o a otro porque acaban igualmente sin techo.

Usted, Sra. Fernández, espero que sepa que esta ley es un mandato de nuestro artículo 22, pero ¿qué proponen ustedes, que sigamos sin cumplir la Constitución y el Estatuto? ¿Cuál es su propuesta, dónde está su ley? ¿Para qué les paga la ciudadanía o, mejor dicho, para qué les vota la ciudadanía?

El diagnóstico real, piden un diagnóstico, el diagnóstico está claro, ustedes no hicieron absolutamente nada. Creo que no han calibrado tamaño desvergüenza de su acción hoy en el Parlament, no todo vale, Sra. Fernández, no todo vale. Y esta ley, esta ley y este problema parece que les da exactamente igual, de hecho, han presentado una enmienda para poner techo a unas pistas de tenis, fíjese que la primera enmienda que presentan es una enmienda a la totalidad y la primera enmienda que presentan parcial no es para provocar o para solucionar un problema habitacional, es, señores, para presentar, para poner un techo a unas canchas de tenis. Ese es el problema más urgente que tienen ustedes para las Islas Baleares, ese es el mayor problema que tienen ustedes...

(Alguns aplaudiments)

... para la solución habitacional de las Islas Baleares, y nos parece una falta de respecto hacia toda la ciudadanía de estas islas.

Por lo tanto, pedimos que retiren esa enmienda inmediatamente porque no puede ser incorporada a una ley que tiene que solucionar los problemas reales de vivienda de estas islas y solicitamos, en caso de que no lo hagan, que ese texto no sea incorporado a esta ley, y que todos los grupos de esta cámara no den soporte a ese texto, y que no aparezca este despropósito en el texto de la primera ley de vivienda de las Islas Baleares.

Tenemos que aprender a no repetir los peores errores y tenemos que ser más inteligentes, no volver a caer en las políticas del caos inmobiliario. Sabemos como hemos sufrido todas y todos, no es una amenaza, es una realidad que todos y todas conocemos de cerca. Tenemos que aprender de la crisis, la vivienda como mercancía de especulación nos llevó a la peor crisis nunca vista en democracia, y nos tiene que hacer reflexionar a todas y a todos.

La Ley de vivienda se hace muy urgente, pero sobre todo nos tiene que llevar a un camino de modelo donde la vivienda sea un derecho, un derecho efectivo, y prohíba la especulación con la vivienda y tienda a su desmercantilización. En la Ley de vivienda hemos incorporado, a través de una enmienda, un derecho reclamable a los tribunales por los sectores más vulnerables de nuestra sociedad y, por primera vez, la administración tendrá la obligación de garantizar el derecho a la vivienda, ya sea por alquiler social o con ayuda económica pagando el alquiler.

Además, de ese derecho exigible entendemos también que la vivienda de protección oficial debe ser únicamente ofertada en alquiler, no puede ser ofertada en venta, no podemos caer en los errores del pasado. El endeudamiento de la construcción de la vivienda de protección oficial no debe recaer sobre las familias, debe recaer en todo caso sobre la administración, y por lo tanto deben ser siempre ofertadas en alquiler social. También debe existir una movilización de las viviendas vacías, y claro que debemos intervenir sobre la especulación inmobiliaria, y por eso debemos hacer que los grandes tenedores de vivienda, cuando esas viviendas están permaneciendo en un uso anómalo, cuando esas viviendas no realizan la función social que les corresponde, que es que exista gente habitándolas, debemos hacer que las habite gente, y debemos hacer que en vez de especular con ellas sean usadas para lo que existen, que es que las habite gente, y por eso sean puestas a disposición de la administración para que las gestione a cambio de una compensación económica.

Y por último el fomento de las cooperativas en cesión de uso, por las que intentaremos que se vaya desmercantilizando el derecho a la vivienda.

Por eso votaremos en contra de este despropósito, de esta infamia que supone el bloqueo, el intento de bloqueo de la primera ley de vivienda de las Islas Baleares. Ahora hay una mayoría para que las leyes sociales derroten a los que sólo miran para los bancos, a los que sólo miráis para los bancos.

Por eso hoy os pido a los mayordomos de los bancos que aceptéis que habéis perdido.

¡Sí se puede y sí queremos!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morras. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bon dia a tots. Jo intentaré posar sobre la taula els valors d'aquesta llei; crec que ja ho han fet els companys, però també des de MÉS per Mallorca ho volem fer així. Crec que som a la recta final d'una de les lleis més importants d'aquesta legislatura, la primera llei d'habitatge de les Illes Balears, perquè donar resposta als problemes d'habitatge en el marc dels acords pel canvi és una prioritat des del primer dia, incorporant la política pública de l'habitatge a l'agenda política de les Illes Balears com mai no s'havia fet.

La bombolla immobiliària, la "turísticació" de les ciutats, la baixada de salaris, la crisi econòmica... han generat des de fa uns anys un greu problema de l'accés a l'habitatge i realment un risc, com ha dit i crec que el Sr. Morras ho ha esmentat molt bé, una realitat del risc de perdre aquest bé bàsic i les seves conseqüències, que és la pèrdua d'aquest dret, perquè les apujades de preu del lloguer, els desnonaments hipotecaris per impagament, també, són a l'actualitat un problema prioritari per a moltes persones i famílies amb pocs recursos, i no tan sols amb molt pocs recursos sinó amb recursos mitjans. Escoltar als mitjans de comunicació avui en dia parlar de situacions d'emergència d'habitatge ja no sorprèn la majoria de la societat. Gràcies a l'actuació i la perseverança d'associacions a peu de carrer s'ha posat al cap de l'agenda pública la defensa del dret a l'habitatge. Crec que és una cosa que els hem d'agrair.

Molts llocs del món occidental fa anys no tenien la percepció d'aquest problema, i avui també tenen aquest problema real que no afecta tan sols, com he dit, persones amb pocs recursos, sinó també persones que també tenen feina, no tan sols gent sense feina. Moltes comunitats autònomes de l'Estat espanyol i moltes ciutats europees cerquen solucions i promouen normatives per fer front a una situació que afecta significativament la gent. Nosaltres som aquí també per fer el mateix.

Aquesta llei no és la solució immediata al problema, però pretén posar les eines per donar una resposta integral i coherent de les polítiques públiques d'habitatge a les Illes Balears com a servei públic, crec que ho hem de posar a la taula com a servei públic. (...) volem destacar des de MÉS per Mallorca que davant la passivitat que va tenir el govern del Partit Popular amb el Sr. Company al capdavant d'aquesta àrea, on la mesura més important -ja s'ha dit aquí- que va fer per a l'habitatge va ser la venda de sòl públic, la venda de sòl públic al capdavant, MÉS per Mallorca volem mostrar la satisfacció del compromís precisament de les accions d'aquest govern del canvi

continuades des del primer dia, i crec que les hem de posar en valor, perquè només en el pressupost de 2018 ja hi ha un compromís d'aquests deu anys de més de 100 milions d'euros en polítiques d'habitatge. S'han incrementat les mesures d'ajudes a lloguer: prioritzar el lloguer social, implantar ajudes de subministrament bàsic d'aigua i energia, i posar les bases perquè realment sigui un servei públic d'habitatge. O sigui que aquesta llei és el pas imprescindible per posar els fonaments que impedeixin fer passes enrere, que jo crec que és la nostra obligació.

Per tant la part fonamental són els mecanismes per atendre la població amb més dificultat per accés a l'habitatge i el seu manteniment. Per això en aquesta llei es defineixen situacions d'especial vulnerabilitat que són les que fan possible l'acció de demandes d'habitatge i l'obligació de posar a disposició un habitatge -vull dir aquestes esmenes que s'han presentat-; volem que la llei vagi per aquí, amb l'obligació de posar a disposició un habitatge o un ajut per garantir aquest dret en unes situacions determinades.

Per tant creim que per primera vegada també que s'estableixin aquests serveis d'acompanyament és important, perquè acompanyar la gent en aquests processos que suposen el risc de pèrdua d'habitatge no ha passat fins ara. Hi ha molta gent, com ens ha mostrat el Sr. Aitor Morrás, que ha passat per aquest procés tota sola, d'una forma totalment solitària i amb greus conseqüències, i ha estat víctima d'aquesta situació. Per tant nosaltres creim que és important també aquest servei d'acompanyament, acompanyar les persones en aquests processos per trobar millors solucions. És una manera de posar els serveis públics al costat de les persones, i no sempre a favor d'interessos mercantilistes, i això és l'important. Per tant aquesta funció social que proposa la llei és importantíssima.

Però vull destacar que ja està en marxa, ja s'hi ha posat des del primer dia dins el Govern i a molts d'altres llocs, dins aquests acords pel canvi, dins aquests ajuntaments d'acords pel canvi. Vull posar -l'he posada moltes vegades- com a exemple l'oficina de l'Ajuntament de Palma, impulsada pel govern de la gent el 2015, que és un dels exemples més significatius de quina és l'eficàcia d'aquest acompanyament, de quina és l'eficàcia d'aquesta... També la reobertura de les oficines de l'IBAVI a la resta d'illes; crec que també és una passa endavant. Per tant hem de posar en valor totes aquestes accions que ja s'han fet fins ara. Aquesta llei consolida aquesta funció social de l'habitatge i aquest marc d'acompanyament, que són bàsics per a la gent.

Crec que la llei proposa o proposarà, i si hi vénen a bé crec que moltes de les esmenes que hem presentat, elaborar aquest pla públic d'habitatge a deu anys, com ja ha dit el conseller, que dona resposta d'habitatge a un mínim de 5.000 famílies; és important i, com ha dit el conseller, també convidam el Partit Popular a sumar-s'hi, no només amb un no a tot el que proposam des d'aquí, en aquesta cambra, aquests partits del Govern; vull dir que vostès també facin qualche gest cap a la ciutadania. Un marc important també de la llei és establir el marc jurídic de l'habitatge protegit; crec que d'això ja n'hem parlat i crec que també és important: la seva posterior (...), quines condicions, etc., etc., per tant això és important. I també el tema de les cooperatives d'habitatge, que ja el meu company

i crec que s'han posat damunt la taula en moltes d'esmenes que hem presentat conjuntament.

Per tant, després de totes aquestes -crec que diria- coses bàsiques cap a la ciutadania que hem plantejat, coses que s'han fet que aquesta llei consolida, i coses que hem..., moltes millores que pot fer aquesta llei amb esmenes o amb el que ja planteja la llei, ens sorprèn i ens preocupa que hi hagi partits polítics com el Partit Popular que estiguin totalment en contra d'una llei amb aquestes característiques socials, ens sorprèn, Sra. Fernández; o no ens hauria de sorprendre?, vostè creu que no ens hauria de sorprendre. A mi encara em sorprèn. Potser és una equivocació meva perquè jo ja hauria de donar el Partit Popular per perdut, però he de dir que encara em sorprèn. Per tant ens demanam què s'amaga darrere aquesta esmena a la totalitat, ja ho he dit; no sabem si és una excusa perquè vostès saben que l'Estat espanyol..., vostè ens ha contat aquí excuses de mal pagador, de si Consell Consultiu, que tal..., d'un possible recurs d'inconstitucionalitat. Vostè està justificant ja el Govern estatal per un possible recurs d'inconstitucionalitat? Digui-ho, si és que vostè ja està justificant una possible acció digui'ns-ho i planteji-ho aquí, no ho vulgui justificar amb informes, falta de previsions, etc. Digui-ho clarament, Sra. Fernández.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Perquè, vull dir, això és el que han fet, ho han fet pertot, ho han fet a altres comunitats autònomes, ho han fet a Catalunya, ho han fet a València, ho han fet quasi pertot, perquè realment vostès no volen una política de mobilització d'habitatges desocupats, de mesures de gran tenidors, cap a entitats financeres i promotors immobiliaris amb més de deu habitatges. No volen la creació, ens ho ha dit, del registre obligatori, la cessió obligatòria per a aquest lloguer. Vull dir, vostès estan en contra de tot això. Que estan en contra..

(Remor de veus)

..., vull dir, que es posin per primera vegada uns instruments legals també per fer front a aquesta pobresa energètica de forma legal. Vostè ha dit que això ja es feia, però d'una forma... Nosaltres, si hi estan d'acord, no sé per què s'han de negar que es posi per llei, això és el que no entenem, que es reguli per llei no entenem que vostès s'hi posin en contra.

Per tant, estaria bé que sapiguéssim a quin joc jugam, si ens hem de preparar o no per aquests possibles, diguem..., estratègia del Partit Popular a nivell de l'Estat espanyol, i perquè crec que el Partit Popular aquí no hauria de renunciar a fer una llei valenta per donar resposta a les necessitats bàsiques de les persones; perquè, nosaltres ho tenim clar, aquest govern del canvi, el seu objectiu és posar al centre les polítiques per a les persones i no grans fons d'inversió immobiliaris especulatiu, entitats financeres i grans empreses elèctriques, és una concepció totalment diferent que tenim de la política.

Per tant, des de MÉS per Mallorca crec que valoram molt positivament aquests tres bàsics d'aquesta llei. Primer, ja ho han dit, companys, ha estat impulsada de baix cap a dalt per una demanda social encapçalada per associacions de lluita

contra els abusos a favor d'aquest dret. Crec que això ha de quedar clar.

Fa passes valentes a l'hora de fomentar els instruments necessaris per garantir el dret a l'habitatge en situacions d'especial vulnerabilitat. Crec que això és un consens al qual tots, una majoria hi estem abocats.

Incrementa el lloguer social i assequible. Vol amb aquestes esmenes promoure la cooperació en cooperatives d'habitatge. Estableix un règim d'habitatge protegit amb vocació pública, crec que això també és molt important, aquesta passa és fonamental.

Estableix mecanismes per garantir els subministraments bàsics a les famílies en situació d'anomenada pobresa energètica.

En definitiva, aquesta primera llei d'habitatge arriba a aquesta cambra recollint les demandes socials, amb suport de totes les forces polítiques del canvi que donen suport a aquest govern i amb propostes de millora que s'han concretat en moltes esmenes, però hi ha 45 esmenes conjuntes, i crec que això també ho hem de posar en valor.

Per tant, no ho sé, jo li repetesc: a nosaltres ens ha semblat molta excusa el que ens ha parlat. Crec que ha mentit quan ha dit que el que es pretén és expropiar els ciutadans, crec que això és una mentida que crec que haurien d'estar empegueïts de dir-ho en aquesta cambra. Nosaltres... miri, volen vostès sempre confondre i confondre la gent perquè realment del que parlem és de grans fons d'inversió i d'entitats financeres, el conseller ja li ho ha dit, no parlem d'expropiar els ciutadans.

Vostès parlen que... sembla que no volen regular per llei això d'evitar els talls elèctrics i tampoc no volen aquest registre d'habitatges buits de grans tenidors.

I tampoc no ens ha sorprès el Sr. Pericay, veig que no hi és, no li deu interessar el que diem la resta de grups, ja se n'ha anat, però els he de dir que realment... quan han fet un discurs molt semblant en contra de l'intervencionisme, en contra de la política pública. Bé, no ens sorprenen, vostès són companys de l'IBEX 35 i sempre estan en conjunt amb les seves tesis i a això crec que ens hi haurem d'acostumar, eh?, vull dir que no... no ens sorprèn que facin, diguem, un discurs molt, molt, quasi igual que el que fan les grans empreses i les grans elèctriques i les grans empreses de l'IBEX 35, són companys de viatge i supòs que amb això hem de lluitar.

Supòs que a qualque moment les seves incoherències també suraran aquestes..., no?, incoherències i que venen una cosa i..., amb una mà fan una cosa i amb l'altra mà fan l'altra. Crec que això al final passarà factura.

Sra. Fernández, les seves afirmacions despectives cap a possibles habitatges públics en primera línia m'han escarrufat i m'han indignat, li ho he de dir, li ho he de dir, m'han escarrufat i m'han indignat; sonen a xenofòbia, sonen, eh?, vostè tal vegada no ho ha fet, però jo li ho dic així de clar, a mi en sonen a xenofòbia, i molt greus. Crec que vostè realment... entendre que l'habitatge públic sempre ha de ser, sembla que ha

d'entendre a barris d'extraradi, a guetos..., no sé si és aquesta la política social que vostès defensen. A mi m'ha preocupat, ja li ho dic, m'ha deixat preocupada, en fi.

Després volia dir una altra cosa, senyors del Partit Popular i de Ciutadans, la llei hipotecària, aquesta que tenim quasi de l'època franquista, és la que ha causat més problemes i aquesta quantitat de desnonaments, amb una indefensió total precisament per als ciutadans i ciutadanes que no s'han pogut defensar davant els jutjats ni davant els jutges. Vostès sí que poden fer canvis en aquesta llei hipotecària, poden fer passes valentes contra les entitats financeres canviant aquesta llei hipotecària, que això no arriba mai a fructificar, sempre diuen que està en marxa, no arriba..., aquesta realment, estam aplicant una llei amb total..., que crea total indefensió als ciutadans, total indefensió, perquè, per deutes miserables, com han dit, d'haver deixat de pagar una, dues quotes et treuen de ca teva, quan ja has pagat tal vegada un 70% de la teva casa. Això és injust, amb una indefensió total a l'hora d'al·legar.

I després, a més, qui se n'aprofita d'això? Grans fons taurons com el que..., em sembla que era..., no sé si era un fill o un gendre de la família Aznar, de la Sra. Botella, que després compren aquests pisos de desnonats a preu de patató. Això és realment... això és la política feresta que ha potenciat el Partit Popular i no hi ha posat..., diguem, remei, perquè aquesta llei hipotecària ja es podia haver canviar fa temps, i crec que és una de les qüestions que més mal han fet a l'Estat espanyol i a les famílies de tot l'Estat espanyol amb aquest problema de desnonament d'hipoteques.

Per tant, nosaltres com a MÉS per Mallorca, creiem que aquesta, com moltes altres fites aconseguides pels acords pel canvi, impulsa a primera línia aquesta primera llei d'habitatge de les Illes com a una oportunitat, un repte i un deure social complert, que hem complert, i que posa al centre de la política les persones.

Crec que, senyors del Partit Popular i de Ciutadans, haurien de rectificar, haurien de posar al centre de les seves polítiques les persones, deixar fora..., vull dir no només defensar grans empreses, multinacionals, fons immobiliaris, entitats financeres i grans elèctriques.

Això és el que pensam des de MÉS per Mallorca. Per això no podem votar a favor d'aquesta esmena a la totalitat.

En qualsevol cas, crec que jo, com a MÉS per Mallorca, i com a propòsit de l'any 2018, crec que volem recordar en aquesta cambra i en aquest altell que apostam i reclamam un finançament just i equitatiu precisament per continuar amb aquestes polítiques socials, com una d'aquestes que és promoure l'accés a un habitatge digne.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Sr. Melià, m'havien demanat torn a favor vosaltres?

EL SR. MELIÀ I QUES:

No, no.

EL SR. PRESIDENT:

No. Idò pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca doncs, té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Avui fem la primera passa per a l'aprovació de la primera llei d'habitatge d'aquesta comunitat, la primera, altres comunitats han fet més via i ja disposen de la seva pròpia legislació en matèria d'habitatge, bé, sempre i quan el Constitucional no s'hi hagi oposat.

I per què el Tribunal Constitucional s'ha oposat a algunes lleis autonòmiques? Doncs, perquè el dret a l'habitatge es troba al títol primer de la Constitució, dels drets i deures fonamentals, però al capítol tercer, dels principis rectors de la política social i econòmica. És a dir, conceptualment no són drets, la seva tècnica jurídica de protecció no és de dret i no hi ha subjecte obligat per satisfer-lo. El Govern de l'Estat empra açò, juntament amb el principi de discriminació, per frenar les lleis autonòmiques en aquesta matèria, i al·lega que les competències de les comunitats envaeixen les de l'Estat, unes competències que no estan desenvolupades per cap llei estatal.

Avui debatem l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Popular, i la Sra. Fernández ens ha enumerat sis punts en els quals basa l'esmena a la totalitat i, un cop escoltada, he de dir-li que lamentam aquesta esmena i només la puc entendre si és per fer la contra. Podem entendre que alguns articles no els comparteixin, però esmenar la totalitat envia un missatge d'estar en contra de legislar sobre aquesta matèria, supòs que amb l'excusa que és l'Estat qui ha de legislar, però que no té cap voluntat política de fer-ho, perquè, com va dir en Rato: "*Es el mercado, amigo*".

Per variar, sortiré de la tònica del debat i parlaré d'habitatge, perquè quan parlem d'habitatge aquest concepte va lligat a l'adjectiu adequat, què vol dir? Per començar el dret a un habitatge adequat incumbeix tots els estats, ja que ja tots ells han ratificat almenys un tractat internacional relatiu a l'habitatge adequat i s'han compromès a protegir aquest dret mitjançant declaracions i plans d'acció internacionals o documents emanats de conferències internacionals. Pel que fa Espanya, el trobam a l'article 47 de la Constitució espanyola, a l'article 25.1 de la Declaració Universal de Drets Humans, a l'article 11 del Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals. Ara bé, més enllà de quina sigui l'eficàcia directe del precepte constitucional per a què el dret sigui efectiu, necessita d'un desenvolupament legislatiu que determini els seus beneficiaris, el seu contingut i les seves garanties.

Sra. Fernández, em pot dir la llei estatal que regula l'habitatge? I no, no em referesc a la LAU, ni a ordenació de l'edificació, ni altres lleis d'aquest tipus. La veritat és que l'accés a l'habitatge s'ha convertit en un autèntic drama, per què ha passat açò? Doncs, perquè Espanya, enlloc de

desenvolupar lleis que garanteixin l'accés a un habitatge digne, han convertit l'habitatge en una mercaderia amb la qual especular. Liberalització del crèdit i del sòl, una llei hipotecària dissenyada per beneficiar la banca, un infradesenvolupada política pública d'habitatge. Un detall, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha declarat vuit vegades la llei hipotecària espanyola com a il·legal i anòmala.

Però seguim amb l'habitatge. Un habitatge adient ha de brindar més que quatre parets i un sostre, ha de satisfer diverses condicions perquè un habitatge pugui considerar-se que constitueix habitatge adequat. Aquests elements són tan fonamentals com l'oferta i disponibilitat bàsiques d'habitatge. Perquè aquest habitatge sigui adient, ha de reunir com a mínim els següents criteris: seguretat de la tinença, disponibilitat de serveis, materials, instal·lacions, infraestructura, assequibilitat, habitabilitat, accessibilitat, ubicació, adequació cultural. Aquest projecte de llei, que tant critiquen, contempla aquests aspectes per donar-los rang de llei. Quin desastre que un govern es plantegi regular el dret de l'habitatge digne!

Sra. Fernández, vostè creu que els habitatges d'aquest país tots compleixen aquests condicionants? El dret a un habitatge adequat és més ampli que el dret a la propietat, ja que contempla drets no vinculats a la propietat i té com a finalitat assegurar que totes les persones, incloses les que no són propietàries, tinguin un lloc segur per viure en pau i dignitat. La seguretat de la tinença, que és la pedra angular del dret a un habitatge adequat, pot adoptar diverses formes, entre les quals el lloguer, habitatges cooperatius, arrendaments, allotjament d'emergència. Tot açò també està contemplat al projecte de llei.

Queda clara doncs la nostra obligació com a poder legislatiu de legislar en matèria d'habitatge, de donar resposta a les necessitats d'una ciutadania que ha patit els efectes de la bombolla immobiliària i la seva crisi. De pensar en l'habitatge com a dret i no com a negoci, l'habitatge com a dret i no com a negoci.

També quedar clar que les diferents opcions polítiques tenim unes prioritats i unes maneres de fer, però el que no podem entendre és la poca voluntat que hi ha hagut en aquest país de legislar sobre una de les qüestions més bàsiques que hom necessita, com és l'habitatge. L'enfrontament és evident, alguns posam per davant el dret a l'habitatge i d'altres el dret a la propietat.

La Sra. Fernández ha parlat d'aquest projecte de llei emprant termes com "caos jurídic", "competències", "intervencionisme", i jo li deman: considera que el mercat ha tingut un bon comportament sobre els preus i la seva accessibilitat? Creu que el Pla estatal d'habitatge 2018-2021 és suficient per pal·liar el problema? Troba normal que en ple 2018, després d'haver viscut una de les pitjors crisis, aquest país encara no disposi d'una llei d'habitatge?

Intervencionisme? Sí, Sra. Fernández, és una obligació de les administracions públiques intervenir per satisfer les necessitats de la ciutadania quan el mercat o bé no pot o bé no vol cobrir. O només està bé intervenir per rescatar la banca, però no les persones?

La realitat que ens trobem és que el Govern de l'Estat incompleix les seves obligacions internacionals en matèria d'habitatge i cal posar-hi solucions. Debatem, discutim, arribem a acords en aquelles qüestions bàsiques; remem tots alhora per protegir la nostra ciutadania i no neguem la necessitat d'una llei com aquesta. No l'esmenin a la totalitat i treballem tots plegats per aconseguir la millor llei. Tenim aquest deure amb la societat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Mi posición ante la nueva ley de vivienda se mantiene a favor de la ley, aunque con matices. Ciertamente que, por mi parte, no se han presentado enmiendas a este proyecto, pero ante una enmienda a la totalidad debo posicionarme a favor de esta ley. No podemos negar que la situación actual en materia de vivienda es un tanto precaria. Tenemos todas las señales de que estamos incubando otra burbuja, antes era compraventa, ahora en el alquiler, por lo que podemos vislumbrar una futura, en cierta medida ya actual, escalada en los precios de la vivienda.

Por la singularidad de nuestro sistema económico, esta situación no hace sino más que agravarse. El monocultivo turística crea una actividad económica temporal, muy intensiva en mano de obra mal remunerada que atrae un flujo importante de trabajadores en un espacio temporal muy delimitado. Esto, combinado con una relativamente nueva forma de explotación de la vivienda, el caso del alquiler turístico, crea la tormenta perfecta en los precios del alquiler y su futura incidencia en los precios de venta, creando la paradoja de una comunidad con uno de los precios de vivienda más caros del Estado, que convive con uno de los salarios medios más bajos.

Estamos ante el retorno del rentista, como un grupo económico predominante en nuestra sociedad. Y entre nosotros no creo que una sociedad al estilo Jane Austen sea lo que deseamos para Baleares.

En lo que afecta a la Ley de vivienda propiamente dicha, me parece un comienzo, no negaré que sea mucho mejor que lo que teníamos anteriormente. Pero por otra parte no puedo dejar de compartir alguno de los puntos mencionados en la enmienda, aunque sea desde posiciones totalmente opuestas. En lo referente a los grandes tenedores, no creo que estemos delegando una obligación administrativa en ellos, más bien lo veo como que estamos interviniendo para racionalizar un problema. No podemos negarlo más tiempo, la vivienda en esta comunidad hace tiempo que ha dejado de ser una inversión patrimonial a nivel familiar, para convertirse, como todos ya hemos visto en ciudades como Madrid y Barcelona, en un negocio de grandes grupos empresariales, basado en la especulación y administración despiadada de este recurso. La

intervención de la administración en este caso me parece más que razonable, ya que debemos pensar en crear una comunidad para vivir en ella, no sólo para visitar puntualmente.

A todo esto quiero presentar una serie de puntos de vista que comparto con la plataforma Stop desahucios Mallorca y que han surgido fruto de (...) comunes, esta plataforma está a pie de calle día a día, viviendo la realidad de hoy, de mañana, de pasado, de todos los desahucios que se están realizando ahora mismo en nuestra isla. Entendemos esta ley como un primer paso, pero sólo eso, como un comienzo; pensamos que esta ley debería ser más agresiva, recorrer más intensamente el camino de la protección, no tanto en los supuestos de compraventa, sino más en los de alquiler, ya que, por desgracia, tenemos que admitir que la propiedad de una vivienda es un punto de partida ya totalmente descartado económicamente por grandes porciones de nuestra sociedad. Y con esto no hablo en general, para gran número de nuestros conciudadanos la vivienda ya es un lujo.

Ciertamente que esta ley contempla supuestos para colectivos de especial vulnerabilidad, pero en rasgos muy restringidos, cuando el problema de la vivienda afecta a grandes capas de la sociedad. Por eso, ante la más que probabilidad de que en el término de un año nos enfrentemos a una oleada de desahucios por impagos de alquiler, pensamos que debería ser más agresiva y extensiva en la protección de los que tienen que recurrir al alquiler como vivienda habitual; protección no entendida como una subvención al impago, sino como una protección a las familias que recurren al alquiler. Por eso, pensamos que la vivienda protegida y su función social debería dejar de instrumentalizarse a través de la propiedad y enfocarse en el alquiler. Sólo mediante la creación de un parque de viviendas de alquiler con carácter social se podrá actuar como contrapeso a la burbuja en el precio del alquiler.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Ara toca el torn al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Sra. Fernández, Sra. Fernández, tuit del Sr. Company, Biel: "la política en matèria d'habitatge del Govern Armengol és d'encefalograma pla". Qui va parlar d'ignorants va ser el Sr. Company, no el Grup Socialista. Almanco hauria d'estar més atenta a les consignes del seu cap.

(Alguns aplaudiments)

Primer va parlar el Sr. Company i després li vam contestar, però després li van contestar, Sra. Fernández. Per tant, ignorant al quadrat el qui parla primer.

Debat del que serà la primera llei d'habitatge de les Illes Balears, la primera ineficient per incidir en el drama de tantes famílies que no poden accedir a un habitatge digne. No es

tracta de resoldre situacions marginals, sinó d'un problema que afecta el vell cor de la nostra societat, com no som marginals, ni fer-hi prop, les persones que el pateixen. No es tracta, com pensa el PP, cometes, "de grups específics de població", són, en la gran majoria de casos, famílies amb problemes sobrevinguts a la seva voluntat: atur llarg, salaris insuficients, discapacitat, violència contra les dones. Es tracta en molts de casos de víctimes innocents d'una crisi ben injusta, de persones que han viscut sempre d'acord amb les seves possibilitats, que sempre que han pogut han treballat amb esforç per cobrir les necessitats més primàries dels seus fills.

Nou conveni d'hostaleria, pujada d'un 17% en cinc anys, això ja hauria de ser suficient per il·lustrar d'on venim.

Gràcies a les polítiques del Govern i a l'esforç solidari compartit de tothom les coses a la fi han començat a canviar, però hi ha encara molt de camí a recórrer.

La Llei d'habitatge serà una gran empenta, després que el Pla que ha imposat el Govern hagi significat una teràpia de xoc molt important, recordem, 6.000 habitatges públics es lloguen només en deu anys, enguany 18 noves promocions, 511 habitatges nous per llogar, adequació dels lloguers a la realitat econòmica de les famílies, ajudes a lloguers d'habitatges, però més enllà dels importants augments dels ajuts en lloguers i la capacitat de gestió, el Pla només pot donar respostes de futur, hi ha massa poc sòl públic per fer nous habitatges i generar sòl públic i després construir una casa no és cosa de quatre dies.

La Llei d'urbanisme va fer una primera passa, amb la d'habitatge ho consolidarem, fan falta instruments legals, eines de planificació i de gestió i voluntat política. Mentrestant, disposam només d'un parc d'habitatge públic paupèrrim, 1.800 habitatges, som a la cua d'Espanya i d'Europa, quan hauríem de ser capdavanters pel model social i econòmic, per necessitat. Endemés, la gestió del parc públic d'habitatges en molts de casos no és altra cosa que una rêmora quan hauria de ser una eina fonamental, i és que venim de les polítiques d'efecte cridada del PP: "Mentre jo sigui conseller no farem fora ningú per no pagar", bravejava el Sr. Company des d'aquesta tribuna, i deia "per no pagar", no deia "per no poder pagar". El conseller Company va infestar l'IBAVI amb el virus de la picaresca social, ara, tota aquella gent que necessitava llogar un habitatge només obtenia per tota resposta un gest d'indiferència, la supèrbia sobrada del conseller.

Formentera, el conseller Carbonero va deixar començats 14 habitatges, qui els ha acabat? L'actual govern, enmig quatre anys on el conseller Company ni tan sols va ser capaç d'acabar els habitatges que va trobar començats. I de començar-ne de nou ja ni en parlem, ni un, només es va dedicar a vendre, mal vendre, el millor sòl públic per fer-hi hotels. No és incompetència, és ideologia.

Fan falta eines legals per planificar i aconseguir sòl públic, però no podem ni volem esperar, necessitam generar habitatges públics de lloguer a curt termini, ni que sigui de manera transitòria, perquè la dignitat i el benestar de tantes famílies ho exigeixen. Mentre hi ha tanta gent que no pot accedir a un habitatge a causa de la crisi dramàtica, que, no oblidem, va ser provocada pel sistema financer, alguns dels mateixos grans

causants de la crisi disposen d'un parc enorme d'habitatges buits, tancats a l'espera de temps millors. Uns habitatges buits que aquests grans tenidors empren d'aixeta reguladora del mercat immobiliari. Són devers 10.000 els habitatges buits en mans de grans tenidors? Més? És hora de poder conèixer aquesta dada, la llei ho farà possible.

El PP diu que la llei va contra la classe mitjana, quan en realitat només afecta qui mantengui deu o més habitatges tancats sense justificació durant més de deu anys. Aquesta és la classe mitja que defensa el PP. Segons el PP aquests grans tenidors, cometes, "poden influir a millorar la situació d'accés a l'habitatge". I tant com poden!, i ho fan tancant l'aixeta per ajudar a fer pujar els preus. Són els intocables del PP. Per al PP els problemes d'accés a l'habitatge és, cometes, "una obligació que competeix a l'administració". Deu ser per açò, perquè competeix a l'administració, que el conseller d'Habitatge Company no en va fer ni un, cap. I deu ser per açò que mal vendre el sòl als que tenen l'aixeta del mercat de l'habitatge, els intocables del PP.

El PP ha presenta l'esmena a la totalitat en defensa dels intocables, l'únic grup que ho ha fet, no volen la llei, cap llei d'habitatge, fora normes, campis qui pugui. Som l'única comunitat que no en té, i aquí fa més falta que enlloc. El PP pretén substituir la regulació de les acumulacions dels habitatges buits en poques mans especulatives per quatre toquets a l'esquena dels grans tenidors, a canvi, és clar, d'una generosa compensació econòmica.

La llei, segons el PP, té, cometes, "un marcat caràcter intervencionista", per açò han presentat esmenes parcials que eliminen totes les obligacions que la llei imposen, amb l'aval unànime del Consell Consultiu, als grans tenidors.

Ciudadans, segons les esmenes parcials hi està d'acord, fidel com és encara al seu paper de sidecar ideològic del PP, tot i que sembla que Ciudadans està a punt de pujar també al ring de les dretes més dretanes. A veure qui té més pegada contra la nostra identitat, la nostra llengua? A veure qui té el ganxo més poderós contra el poder social? Qui aguanta dret més assalts contra la igualtat? Qui perdi el combat es queda José Ramón Bauzá de premi de consolació.

Quan li ha tocat governar el PP no ha fet mai una política social d'habitatge digna d'aquest nom, ni ha presentat al Parlament cap iniciativa que ho fes possible. El conseller Company es va trobar una llei, un projecte de llei a punt, llest, que feia més falta llavors que mai en plena crisi, en plena gran crisi. Ni tan sols varen reciclar el projecte al seu gust, el va llançar a les escombraries amb la resta de polítiques socials, sense reciclar. Ara, les seves esmenes, no cerquen res més que despullar el projecte de llei de qualsevol regulació positiva, estan en contra del dret a l'habitatge, d'un dret que diu tant a favor de la dignitat.

Per al PP el dret d'algunes empreses i entitats privades, només algunes, selectes, exclusives, a fer la seva santa voluntat especulativa mereix més i major consideració i respecte que qui ho passa més malament, *nihil sub sole novum*, res de nou, tot antic i ben ranci.

No ens venguin amb romanços de competències, si l'argument és que no tenim competències reclamin-ho a Madrid, exigeixin-ho a Rajoy, facin-ho. Però, com tantes vegades, no és cosa de competències, tenim l'aval unànim del Consell Consultiu, és només una qüestió de voluntat. No ho volen ni aquí ni a Madrid, i Ciutadans tampoc.

El PP ha tengut prou amb 179 paraules, 179 caràcters, per justificar la petició de retirada del projecte de llei, una mera excusa per poder tenir aquest debat per procuració en nom dels grans tenidors i per escarni de tota les famílies sense habitatge o amb un sostre precari. Les 73 esmenes parcials del PP dibuixen una llei esbravada, sense nervi, mutilada, sense cap dels instruments que poden fer possible el dret de l'habitatge. Les esmenes del PP de prosperar reduirien el paper dels poders públics a agència immobiliària, amb unes oneroses despeses a càrrec del calaix públic i amb generosos beneficis, com sempre, per als grans tenidors, de manera voluntària, sempre que els convingui llogar en lloc de seguir manipulant l'aixeta dels preus del lloguer. No deixaria de ser, Sra. Fernández, intervencionisme en el mercat, però invertit, a favor dels poderosos, dels intocables del PP. No és economia, és ideologia.

El PP voldria que el Govern sobretot es dediqués, cometes, "a la innovació i millora del parc immobiliari residencial". La innovació sempre és bona, però deixi'ns de subterfugis, l'autèntica i gran innovació serà que tothom que ho necessiti pugui viure en un habitatge digne. Aquesta és l'autèntica innovació, aquesta innovació per ella mateixa ja justifica la llei.

Vet aquí algunes mostres de la capacitat d'innovació del PP: que l'administració no pugui exigir el dipòsit de les fiances de lloguers, i en el cas de locals de negocis que els dipòsits s'eliminin, és a dir, que l'IBAVI no tengui recursos per fer habitatge públic; i volen que la cèdula d'habitabilitat sigui substituïda per una normativa sense concretar. Quin mal ha fet la cèdula d'habitabilitat? És que volen suprimir els requisits mínims de construcció dels habitatges? Volen que continuï el lloguer de pisos en condicions indecents, els pisos patera? Esmena 15636: pretén substituir les condicions per al disseny i l'habitabilitat de tots, tots, els habitatges per una reglamentació feta -cometes- atenent a la diversitat de la composició de les unitats familiars o de convivència i a les necessitats de grups específics de població. No és innovació, és ideologia. Com va dir el Sr. Company dia 14 de novembre de 2012, -cometes-, "la veritat, que una finca de protecció a primeríssima línia del Passeig Marítim, la millor situació que té Palma, doncs, que poden fer demagogia i dir que és que el Sr. Company no vol que no puguin viure a primera línia?"; viure qui?, els grups específics de població? Quina metàfora!, i dic metàfora per no dir vergonya, Sra. Fernández.

És que volen tornar, senyores i senyors del PP, als temps de les indignes *casas baratas* de Franco? "*Qué felices seremos los dos viviendo en mi casita de papel*", cantava la impúdica propaganda oficial.

El PP troba la memòria econòmica insuficient, però el projecte de llei no obliga a inversions que no estiguin suficientment justificades, ni econòmicament ni, sobretot, socialment. En tot cas són inversions i despesa social del tot

assumibles per al pressupost de la comunitat. El Govern ja ho fa: ajuts per a qui no pot pagar el lloguer, ajuts per a mantenir subministraments bàsics, per pal·liar la pobresa energètica, 5.000 nous habitatges en deu anys. Per al Govern la despesa en política social, social, és la primera prioritat.

Més mostres de la sensibilitat social anestesiada del PP. Diuen que la llei pretén oferir solucions sense haver fet abans -cometes- un diagnòstic real i exhaustiu de la situació a la qual pretén donar solució. El PP vol un diagnòstic real i exhaustiu de la situació. Quina diagnosi necessiten més enllà de la pura i dura realitat de tanta gent que ha perdut la casa?, que no pot mantenir la casa? Que ens prenen el pèl?, que prenen el pèl a tantes famílies que han estat desnonades per no poder pagar la hipoteca?, per no poder pagar (...) els seus esforços? Que prenen el pèl a tanta gent que li tallen el llum, els subministraments bàsics, tot i que, tot i voler pagar, no poden? Més de 35.000 famílies a les Illes Balears tindran greus dificultats o no podran pagar el rebut de la llum aquest fred mes de febrer; volen més diagnosi. I el Sr. Company parla de (...); ni sap què vol dir. Ni per a forense serveix, confon l'esperança de tanta gent que pateix el drama de l'habitatge amb la mort cerebral. No és ignorància, és ideologia. Surtin al carrer i demanin per la diagnosi a les més de 2.000 persones que fan cua a l'IBAVI; demanin per la diagnosi a les plataformes d'afectats, a Càritas, a la Creu Roja; facin la mirada enrere i veure la diagnosi, obrin els ulls a tants de patiments. No han sentit el clamor dramàtic de tanta gent? Ni la indignació social que ha omplert les places no ha estat capaç de deixondir-los. En volen més, de diagnosi, que la pura i dura, fotuda, realitat de tanta gent?

Puc comprendre que la llei no els agradi, però els seus arguments no justifiquen que no hi hagi llei. Si la passàssim pel sedàs de les seves esmenes la llei quedaria en no-res, en una mera declaració d'intencions, en la promesa mentidera de poder disposar qualche dia d'una *casita de papel*. Tindrem temps de parlar-ne, però ja els avís que no renunciarem a donar una resposta cabal a les necessitats de la gent; en aquest camí no farem ni una passa enrere, ben al contrari, farem tantes passes de gegant com faci falta. Els grups que donam suport al Govern serem capaços d'enfortir encara més el caràcter social de la llei des de l'esforç i la generositat de tots, que ja hem començat a demostrar. Anirem encara més enllà a l'hora de garantir el dret a l'habitatge de tothom que en justícia el necessiti, i qui se senti perjudicat podrà trobar empara en la reclamació legal, i hem avançat i avançarem en les vies cooperatives de gestió dels habitatges; açò sí que és innovació social, col·laboració publicoprivada més enllà dels grans tenidors. I innovarem també en la gestió dels barris, que l'especulació no expulsi els seus habitants naturals; dignificació en tost de gentrificació, protecció i no especulació. I contra la picaresca, rigor, amb planificació i garantia de finançament.

El Govern ens ha posat a les mans un molt bon projecte, avalat de manera unànim pel Consell Consultiu, no ho oblidem. Sabrem fer-lo encara millor. El dotarem d'encara millors eines per desterrar el drama de la manca d'habitatge, per combatre els preus impossibles de lloguers, per donar resposta a les necessitats de tanta gent que necessita un habitatge, que vol -i ara no pot- construir una vida digna per als seus fills i les seves filles. Qui vulgui tancar la porta de l'accés

a l'habitatge a aquells que més el necessiten mereix quedar, i hi quedarà, a la intempèrie ètica i moral.

No és el mercat, *amigo*, és ideologia. Els defensors d'atorgar tot el poder al mercat han de saber que no es pot posar preu a la dignitat i la vida de les persones; la dignitat no té preu, és el més gran valor que posseïm tots i cadascú sense exclusió, i el coratge, l'autèntic coratge polític, no és demostra bravejant, el coratge es demostra defensant la dignitat, el valor sense preu de les persones.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèplica dels grups que han intervingut a favor de l'esmena. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. La verdad es que no me ha quedado muy claro exactamente qué es lo que debatíamos hoy aquí, porque el Grupo Popular ha presentado una enmienda a la totalidad del texto que presentó el Govern, pero parece que aquí estamos debatiendo el texto que presentó el Govern con las enmiendas ya incorporadas de los partidos que dan apoyo al Govern, que es lo que ustedes han hecho hoy aquí, defender sus enmiendas parciales, que ya tendremos tiempo de hablar de ellas.

Además aquí parece que cuando se habla -el conseller lo decía- tenemos que llegar a un gran pacto social de vivienda, pero eso debe ser como las lentejas, si las quieres las tomas y, si no, las dejas, porque es o aceptamos su ley o ya no hay pacto, o ya no hay consenso. Y nos acusan, a nosotros, de decir siempre que no; ¿cuántas leyes hemos consensuado y hemos pactado en este parlamento en lo que lleva de legislatura?; yo creo que hemos pactado unas cuantas. Si presentamos esta enmienda a la totalidad es precisamente, y se lo he dicho, porque existe una serie de argumentos que nos han llevado a tomar esta decisión, porque no estamos de acuerdo, porque no consideramos que sea una buena ley, no porque no queramos una ley de vivienda, porque no queremos esta ley de vivienda, aunque ustedes no puedan entenderlo.

El conseller, por ejemplo, nos lanzaba la pregunta de ¿están ustedes de acuerdo en llegar a las 5.000 viviendas? Yo le pregunto: ¿a este número han llegado en base a algo o es porque suena muy bien lo de las 5.000 viviendas?; ¿tiene estudios que avalen que se necesitarán 5.000 viviendas?; ¿Cuál va ser el desarrollo de la población?; ¿cuál será la situación socioeconómica?; ¿tienen que ser viviendas de VPO?; ¿valen otras alternativas?; ¿se necesitarán más viviendas? Pero no, usted da los 5.000 porque evidentemente suena muy bien. Si quiere que le tomemos en serio evidentemente háganos propuestas en serio, sentémonos y digánnos cómo llegan a estos números.

De Podemos me decía el Sr. Morrás que soy capaz de hacer política con cualquier cosa. Sr. Morrás, después de su intervención creo que a lo mejor debería hacerselo mirar, exactamente esto, usted. Lo vuelvo a decir: estamos debatiendo el texto que hay hoy en día, no el texto con las futuras enmiendas parciales. Decía además que en el año 2008 es cuando suben alarmantemente los desahucios; en el año 2008 lamento decirle que no gobernaba el Partido Popular, gobernaban sus socios de gobierno hoy en día, el Partido Socialista; ¿y qué hicieron?, pues en 2009 aprobaron la normativa de los desahucios exprés; ¿y qué hizo el Partido Popular cuando llego?, en 2012 paralizó los desahucios, pero se ve que a usted esto le importa muy poco.

Y hablaban del cumplimiento de las sentencias europeas; es que precisamente hace muy poco que se ha aprobado un decreto ley con el acuerdo del PSOE y de Ciudadanos que precisamente es para el cumplimiento de estas sentencias y para modificar la Ley hipotecaria, pero a ustedes también les da exactamente igual.

Habla también -que ya que hemos entrado pues hablaremos- de la enmienda esta que ustedes han presentado para garantizar el derecho a la vivienda, pero es que no es cierto lo que ustedes están diciendo; en el caso de que se incorpore esta enmienda nadie podrá ir con la ley en la mano a reclamar ningún derecho para acceder a la vivienda, porque ustedes no establecen los requisitos que deben cumplir las personas, como por ejemplo en la Ley de renta social, que nosotros hemos sido críticos en algunos aspectos, pero evidentemente en la ley queda bien claro quién tiene ese derecho para poder acceder. Con la enmienda que ustedes han presentado nadie va a poder exigirlo, no engañen a la ciudadanía, com hacen siempre.

Ustedes hablan de los grandes tenedores, que me gustaría decirles, por favor, que se lean la definición que ustedes hacen de los grandes tenedores; se la leería pero la verdad es que como tengo poco tiempo me remito, sobre todo para la portavoz de MÉS, al artículo 3, en el apartado i); ¿por qué no ponen ustedes los nombres con nombres y apellidos? ¿Por qué no dicen que esto es para los fondos de inversión, para las entidades financieras? No, hacen una regulación que a quien más va afectar va a ser a los promotores inmobiliarios, que además ustedes deben pensar que son grandes empresas y multinacionales, cuando la realidad es que la mayoría de promotores inmobiliarios de nuestra comunidad autónoma, como la mayoría de empresarios, son pequeñas y medianas empresas y autónomos. Y es a estos a los que va a afectar, porque ustedes ni siquiera se han atrevido a poner con nombres y apellidos todas estas cosas que ahora dicen aquí, pero que no las ponen en el papel. Y al final los que se verán perjudicados serán otros.

Cuando hablamos de pobreza energética evidentemente, y nosotros hemos sido los primeros en impulsar medidas precisamente para luchar contra la pobreza energética, pero es que ya lo regula el Estado y también lo regula el Estado con un decreto ley que ha sido consensuado con el PSOE y con Ciudadanos, señores de Podemos, ¿por qué no se lo reclaman si no están de acuerdo, a sus socios de Gobierno? Pero es que ya está hecho, por qué lo tiene que recoger una ley si ya está hecho y además nosotros consideramos que en este sentido sí

que es competencia del Estado. Como por ejemplo también es posible que se pongan los recursos de inconstitucionalidad, no porque la materia de vivienda sea competencia del Estado, porque es de las comunidades autónomas, sino porque la propiedad privada sí que puede ser competencia del Estado, pero ustedes que ahora nos decían que nosotros poníamos pegas en las competencias, ya se lo he dicho antes, a ustedes cuando les conviene, bien dicen que las competencias no son suyas y que se apañe quien pueda, pero cuando les interesa el titular sí que quieren tener estas competencias.

Cuando hablaba y han hecho referencia unos cuantos portavoces parlamentarios, a estos solares en primera línea; vamos a ver, es que es de sentido común, es que una cuestión del precio del suelo, es que lo que pueda gastarse en IVA en comprar un solar en primera línea, podría hacer muchísimas más viviendas en otras zonas o en otros barrios que no tienen porque estar degradados. Pero es que además ustedes se llenan la boca diciendo esto y ¿dónde hacen ustedes las viviendas de protección oficial? En Son Gotleu por ejemplo. La calle Regalo, una promoción de la que antes hablábamos...

(Remor de veus)

... -eh, no-, de la que nosotros hablamos, está en Son Gotleu, o sea que no nos acusen a nosotros de hacer las VPO, o de querer hacer las VPO en barrios marginales...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, vagi acabant per favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... que, por cierto, en Son Gotleu..., -sí, si me deja, porque son muchas las intervenciones y muy poco el tiempo, si me deja un poquito de margen-, le diré que evidentemente nosotros y yo especialmente por mi vinculación, estoy muy orgullosa del barrio de Son Gotleu, pero no nos acuse de cosas que no son y no sean tan demagogos por favor.

Bueno, el Sr. Borràs es que está completamente obsesionado con el Sr. Company y no me ha escuchado absolutamente nada la intervención que he hecho, pero absolutamente nada; usted tenía su discurso preparado, especialmente para meterse con el Sr. Company, después ha sacado las enmiendas parciales que nosotros hemos presentado, que bueno, ya discutiremos las enmiendas parciales, estamos presentado una enmienda a la totalidad. Una enmienda a la totalidad que les he intentado dar seis argumentos generales, que después les he desarrollado, y es que ninguno de los grupos parlamentarios me ha argumentado en contra de los argumentos que yo les he dado para intentar convencernos para retirar esta enmienda. Ustedes venían con su discurso preparado, a vender su libro y les ha dado exactamente igual los motivos por los que...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... el Partido Popular ha decidido presentar esta enmienda a la totalidad. Aún así, entiendo que evidentemente la rechazarán y tendremos más oportunidad de debatir las 73 enmiendas parciales que hemos presentado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Toca el torn al Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Doncs, passam al torn de contrarèplica dels grups que han intervingut en contra de l'esmena. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aitor Morràs.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Mire, Sra. Fernández, yo desde el lado personal les puedo entender, puedo entender que es difícil defender políticamente lo que avergüenza moral y humanamente y que, bueno, tengan que poner aquí la cara sobre cuestiones que se les hace difícil y tengan que, bueno, poner argumentos sea como sea.

Mire, de los seis argumentos que dicen escritos, sólo ponen 4, los otros 2 no aparecen en la enmienda. Pero, bueno, vayamos sobre la..., por ejemplo explica la subida del precio de la vivienda, que también ha explicado que suben un 40%, bueno, pues mire, ustedes tienen una gran responsabilidad sobre la subida del precio de la vivienda, tienen una responsabilidad de la creación de la mayor crisis financiera en España; ustedes han sido quienes han hecho que la vivienda sea un bien de especulación por antonomasia, cuando nuestra Constitución y nuestro Estatuto lo consideraba como un derecho. Ustedes han utilizado algo básico que necesita todo el mundo y lo han convertido en un negocio de sus amigos los banqueros y nos han llevado a la ruina.

Eso es lo que han hecho. Somos herederos y rehenes todavía de una política de vivienda de Aznar y su bandido Rodrido Rato, que, con su Ley del suelo, permitieron un grado de especulación que hizo crecer tanto los precios como las promociones de vivienda de una manera descontrolada. El mismo Aznar bravuconeaba de construir más vivienda que Francia y Alemania juntas. La Ley del suelo estatal permitió la recalificación de medio país, sin más criterio que lubricar la corrupción y la especulación. Sra. Fernández, ese es el resultado de que ahora mismo la vivienda sea un 40% más cara y no hay otra, esa es. Y no me extraña que ahora usted aquí venga y nos lo eche en cara, como si aquí esto saliese de la nada. Pues no Sra. Fernández, sale de ahí, de ahí vienen esos lodos, de aquellos polvos.

Políticas de descontrol de crédito hipotecario, que además han hundido a la mayoría de los bancos y las cajas, como bien saben. Decía que dentro de las enmiendas que hemos pactado, existe un Plan de viviendas de 5.000, que no sabe de dónde viene. Pues mire, sabe de dónde vienen, de ser más de la mitad

de las personas que están ahora esperando por una vivienda de sus no políticas de vivienda, de más de la mitad de la familias que están esperando a una vivienda de sus no políticas de vivienda, de la esperanza que dentro de 10 años y de la falta de financiación de esta comunidad autónoma, que dentro de 10 años en esta comunidad se pueda gestionar por parte de la comunidad autónoma más del doble de viviendas de la que se gestiona ahora. De la esperanza de que por fin se pueda gestionar más del doble de las viviendas que estamos gestionando ahora. De eso viene esa cantidad, de eso viene, de esa esperanza de que se pueda, de que por fin Madrid deje de asfixiarnos, de que por fin Montoro nos de la financiación que nos merecemos. De esa esperanza de que ustedes en Madrid nos dejen de asfixiar, Sra. Fernández, de eso viene.

Necesitamos una Ley de vivienda que nos garantice el derecho a la vivienda y necesitamos también políticas que la desmercantilizen, que desmercantilizen el derecho a la vivienda. Y no nos cansaremos de repetir, esta ley es necesaria y para eso hemos llegado a un acuerdo. Y por favor, lean atentamente las enmiendas, porque son enmiendas en positivo, son unas enmiendas que hemos trabajado y nos ha costado mucho negociarlas, nos ha costado mucho, tienen razón, llevamos casi año y medio negociando con el Gobierno las enmiendas, negociamos la ley y no hemos llegado a un acuerdo y hemos tardado mucho también negociar estas enmiendas, que luego hemos presentado conjuntamente con los grupos parlamentarios, y hemos negociado duramente. Pero al final han salido unas enmiendas en positivo que creemos que pueden mejorar la vida para la gente y dentro de las posibilidades de esta comunidad autónoma, creemos que van a beneficiar a la ciudadanía de toda Baleares.

Así que, por favor, leánlas atentamente, leánlas atentamente, porque no son intervencionistas de la propiedad privada, estamos buscando techo para la gente, atiendan bien, techo para la gente. Y esperamos que esas enmiendas que tienen parciales, que dice que son 73, tengan el decoro de que sean en ponencia 72.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás vagi acabant per favor.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Gràcies, Sr. Morrás. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Breument, ja contestaré d'aquí. Dir-li a la Sra. Fernández que ella comenta, jo crec que sí que hem donat resposta a totes les seves..., encara que ella cregui que no, però jo crec que sí que tots els grups parlamentaris que estem en contra d'aquesta esmena a la totalitat sí que hem fet, diguem..., hem esbossat per

quins motius no estam d'acord amb aquesta esmena a la totalitat, perquè creiem que aquesta llei d'habitatge que es presenta sí que és una bona eina.

Ella ens parla que vol una eina d'habitatge, vol una llei, però no vol aquesta. En cap moment no ens ha dit quina és la llei d'habitatge que vol el Partit Popular, no l'hem sentida.

Esperem que si diu que han fet totes aquestes esmenes..., jo per ara totes les esmenes que he vist no han estat per fer una llei d'habitatge de cara a les persones, han estat per protegir interessos.

Sra. Fernández, a la ponència ens demostrarà quina és la seva vertadera intenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Mixt, Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

No haré uso, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Sra. Fernández, no és obsessió amb el Sr. Company, és ideologia. És ideologia. El Sr. Company va demostrar la seva ideologia durant els quatre anys que va ser conseller d'Habitatge, no fent ni un sol habitatge, venent tot el sòl públic que va poder. Ho deia, que havien de llevar llast, com farien les empreses, llevar llast, és a dir, el sòl públic és llast per a un conseller d'un govern, llast, una rèmora per a la seva política. No és obsessió, és ideologia.

Esmenes parcials. Vostè ha parlat de les seves esmenes parcials i tots n'hem parlat. Així com els governs s'expressen amb els projectes de llei els grups polítics s'expressen a través de les seves esmenes i les esmenes seves dibuixen un model de llei, el dibuixen, descafeïnen la llei d'una manera absoluta, la deixen esbravada, la deixen sense nervi, sense possibilitat per part del Govern de poder polítiques socials d'habitatge, sense poder tenir eines per construir habitatges, sense tenir eines per poder generar sòl públic, sense tenir eines per resoldre a curt termini el problema d'habitatge de tanta gent.

I parla vostè encara que els grans tenidors no són ni els bancs ni les entitats financeres, sinó que són petits promotors. Miri, si un petit promotor té construïts deu habitatges i fa més de dos anys que els té tancats, sense poder vendre'ls, sense poder llogar-los i no se l'ha menjat encara el banc, que té el 99% de possibilitats que se l'hagi menjat el banc, supòs que estarà agraït que el Govern li piqui a la porta per intentar treure'n un mínim rendiment econòmic i ajudar-lo a pagar els crèdits que va demanar per construir-los als bancs. Açò és el que passarà al petit promotor. Però vostès quan pensen en promotors immobiliaris sempre pensen *a lo grande*, en el Sr. Vicente Grande, sempre *a lo grande*.

Propietat privada. La propietat privada és competència de l'Estat, aquesta llei no afecta la propietat privada de ningú, és a l'inrevés, intenta que molta gent pugui mantenir la seva propietat privada ajudant aquells que no poden pagar la seva hipoteca, que no poden pagar el rebut del llum el puguin pagar. Aquesta és la política social del Govern, protegir la propietat privada d'aquells que no en tenen, no en tenen o la tenen en precari, i ajudar aquells que no poden accedir a la propietat privada almanco a tenir un sostre decent on poder viure.

Hem negociat amb els altres grups i tots els grups han estat generosos i tots els grups han estat disposats a cedir, i crec que..., tots els grups que donen suport al Govern almanco, esper que algú més s'hi pugui apuntar, i hem negociat i seguirem negociant i negociarem amb vostès, però ja li dic: hi ha algunes coses que són innegociables -innegociables-, perquè evidentment la dignitat de les persones està per sobre de qualsevol concessió política almanco per al grup que jo represent.

I nosaltres negociarem i sabem negociar. El Sr. Company, vostè, el Grup Popular ja han dit que s'han apuntat a un grup de negociació, n'han hagut d'aprendre a negociar, però mai no han negociat amb ningú, mai no han estat capaços, sempre (...) han imposat, i si ara de futur volen governar aquesta comunitat algun dia, que esper que serà molt tard, hauran d'aprendre abans de res a negociar, a pactar, a conviure amb els altres grups, cosa que no han fet mai de la vida.

Aquesta llei és una bona llei, li agradi o no li agradi, Sra. Fernández, serà millor quan surti d'aquest parlament. Les seves aportacions evidentment les escoltarem en treballar en ponència, veurem els seus arguments, i esperem que la primera reacció del Partit Popular en el moment en què s'aprovi la llei no sigui enviar-la al Tribunal Constitucional, com té per sistema. Esperem que la Sra. Maria Salom respecti la voluntat d'aquest parlament, cosa que no ha fet mai; sempre pica immediatament la porta del Tribunal Constitucional.

A partir de ponència treballarem, intentarem fer una llei millor, però sobretot una llei que doni resposta al drama més gran que té aquesta comunitat que són les dificultats per les quals passen tantes persones per tenir accés a un habitatge.

Ho deia Endesa, que no és sospitosa de res, aquest cap de setmana, 35.000 famílies tindran dificultats per pagar el rebut de la llum el mes de febrer d'enguany, aquest mes, el mes més fred de l'any, tindran dificultats per pagar el rebut. Si açò no

mereix una llei per part d'aquest parlament no sé, Sra. Fernández, no sé...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

... miri, que haguem pactat a nivell estatal una cosa i no puguem fer una llei aquí, demostra el respecte que li mereixen, a vostè i al seu grup, aquest parlament i la comunitat autònoma de les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears!

(Alguns aplaudiments)

Aquest parlament és sobirà i té competències en matèria d'habitatge i els exigirà...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, per favor, no entrin en debat.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

..., digui vostè el que digui i hagi pactat el que hagi pactat qui sigui a Madrid.

(Remor de veus)

Sra. Fernández, vostè ha parlat dos minuts més del seu temps que li tocava, jo encara no he acabat i no em deixa acabar. Tengui respecte a aquest parlament,...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... i tengui respecte com a mínim a les iniciatives legislatives d'aquest govern i tengui un respecte al treball dels grups.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Borràs, no sé si s'ha apuntat a les tesis que diuen que defensa la seva presidenta, la més nacionalista que els nacionalistes, en això que aquest parlament és sobirà, no ho sé, a alguns ja els aniria bé, però bé... No entrarem en aquest debat perquè no és el que ens pertoca.

Jo vull començar fent una pregunta i la pregunta és: hi ha un problema d'habitatge en aquesta comunitat autònoma? Per a alguns només hi ha un problema d'habitatge quan governen les esquerres, pel que he sentit als mitjans de comunicació,

lògicament nosaltres no compartim aquest diagnòstic. És evident que hi ha hagut històricament un problema d'habitatge a les Illes Balears.

I aquest problema d'habitatge ha existit històricament perquè els factors que l'expliquen no són els que ha enumerat o els que ha indicat el Grup Parlamentari de Podem perquè, és clar, si creiem a Podem només és que hi ha uns senyors que són molts dolents que són de dretes que pacten amb uns altres senyors que són dolents que són els dels bancs i això provoca que hi hagi un problema d'habitatge per l'egoisme d'uns determinats senyors. Això és un poc el seu discurs, que és un discurs que he caricaturitzat, però que en definitiva és el que vostès estan dient.

Nosaltres evidentment pensam que el problema d'habitatge a les Illes Balears, que ja dic que no és només d'aquesta legislatura, prové de múltiples factors. Pot provenir en part de la política especulativa que vostès denuncien, però només molt en part, perquè també prové d'una política territorial i urbanística restrictiva; també prové... -home, és clar que sí-, això puja els preus -puja els preus-, quan hi ha poc parc d'habitatge els preus tendeixen a pujar, això són dos i dos, quatre.

(Remor de veus)

Hi ha un..., prové del problema de la manca de política d'habitatge, en part perquè hem tengut sempre una administració autonòmica molt pobre i, per tant, amb poca capacitat financera per fer front a les necessitats d'habitatge; prové en molt bona part d'una demanda externa de molts d'estrangers que vénen a comprar aquí, i això també acaba impactant en el preu i, per tant, hi ha una multitud de factors que expliquen el problema d'habitatge que existeix a les Illes Balears i dels quals aquí quasi no s'ha parlat, d'això.

Però, estaria molt bé començar la casa pels fonaments, no?, i percebre quines són les causes del problema que tenim.

Jo he dit moltes vegades al conseller, i ho sap, sé que quan (...) d'això, "estaria molt bé que em diguessin si estan d'acord en aquest pla a deu anys, 5.000 habitatges", sí, li podem dir més clar o més fort, però crec que és evident la nostra postura.

I estam d'acord que evidentment aquesta política d'habitatge que s'ha de fer i que hauria de ser d'estat passa per incrementar de manera molt substancial el parc d'habitatge públic, molt.

I per tant, podem entendre l'aposta per la política de lloguer, que compartim; poden entendre que els habitatges de protecció pública no han de passar al món privat, etc., algunes de les coses que vostè ha anomenat que nosaltres compartim perquè pensam que és la manera que, efectivament, ens equiparem als paràmetres d'habitatge públic de la Unió Europea, que hauria de ser un objectiu que també hauriem de compartir tots.

Bé, quina és la crítica bàsica que fa el Partit Popular, i veig que Ciutadans també, a aquesta llei? L'intervencionisme, que intervenen sobre els propietaris. Bé, jo el primer que vull dir és

que la legislatura passada el Partit Popular va aprovar una llei, que ara ha estat derogada per la Llei d'urbanisme, però que era la Llei d'ordenació i ús del sòl, i l'article 113 de la Llei d'ordenació i ús del sòl, recollint un clàssic del dret urbanístic, va establir el Registre de solars sense edificar, i aquest registre de solars sense edificar suposava l'incompliment d'un deure que establia aquesta normativa d'edificar, i aquesta obligació d'edificar el seu incompliment provocava, segon normativa amb majoria absoluta del Partit Popular, la inscripció en aquest registre i, per tant, la venda forçosa, la substitució o l'expropiació.

No, ho dic perquè vostès han aprovat lleis clarament intervencionistes sobre solars de propietaris privats. És una comparació que tal vegada a vostè no li agrada, però crec que és perfectament adient perquè parlem d'un Registre públic d'habitatges buits amb moltes similituds amb el que preveu aquest projecte de llei.

Per tant, nosaltres entenem que si la Constitució, que alguns es posen tant a la boca, però que oblidem en tot allò que no els agrada, reconeix que la iniciativa pública, l'activitat econòmica i reconeix que els poders públics han de lluitar contra la especulació i han de regular la utilització del sòl, és evident que amb el problema d'habitatge que tenim d'alguna manera hem d'entrar en l'habitatge buit, perquè la gran font on es pot aconseguir habitatge a les Illes Balears és a l'habitatge buit.

Una altra cosa és que el sistema per entrar en aquesta matèria ens agradi més o manco, que nosaltres hem presentat esmenes perquè, evidentment, pensam que és millorable, però ens sembla que això, renunciar de bon començament a intervenir amb la quantitat d'habitatges buits que hi ha a les Illes Balears és fracassar en política d'habitatge. Ens sembla que això és així. Més garanties? Tot el que vostès vulguin, però ens sembla que no podem renunciar de bon començament a aquest aspecte perquè és substancial.

Nosaltres no entrarem en les esmenes parcials, ni en les esmenes parcials del Partit Popular ni en les esmenes dels altres grups, ens preocupa que encara empitjorin el projecte de llei, però bé, això serà un debat que tendrem al llarg de la seva tramitació. Però, evidentment, nosaltres pensam que s'ha d'actuar també en un altre àmbit, que és l'àmbit d'intentar aconseguir polítiques que facin atractiu al promotor la construcció d'habitatge sotmès a un règim de protecció pública i, per això, ja varem presentar a la Llei d'urbanisme una esmena que incrementava la densitat, és a dir, la possibilitat de fer habitatges, si es feia una promoció d'aquest tipus. Vostès a la Llei d'urbanisme ens la varen refusar i és una esmena interessant, una esmena important i una esmena que podria anar en la direcció per incrementar aquest parc que reclama el conseller.

Perquè el conseller ha dit una cosa amb la qual no puc estar-hi d'acord, diu: "en aquesta legislatura construïrem i posarem a l'abast". No, en aquesta legislatura, en tot cas, només planificaran, planificaran i començaran, però no construiran i posaran a l'abast perquè... no, van endarrerits, Sr. Conseller, això és així. Vostès estaran quatre anys i fins ara, transcorreguda quasi tota la legislatura, no arriba el seu projecte de llei d'habitatge i no arriben els seus plans per

construir nou habitatge o per comprar habitatge i posar-lo a l'abast de la ciutadania, i amb això hem de ser crítics amb la seva gestió, i així ho fem.

Per tant, entenem que la llei és millorable, hem presentat moltes esmenes parcials, fins i tot és millorable en aquesta intervenció que pensam que ha de tenir més garanties per a aquest gran tenidor que es veurà sotmès en aquest règim desorbitant, però nosaltres el que farem serà abstenir-nos. Pensam que la llei entra en temes, pensam que la llei és absolutament necessària, i amb això acab.

Les Illes Balears necessiten una llei d'habitatge i necessitam ordenar les polítiques disperses que tenim, ho ha dit el conseller, si som l'única comunitat autònoma que no té aquesta llei d'habitatge, fem molt tard, perquè segurament som de les comunitats autònomes que tenen més dificultats d'accés a l'habitatge per les raons que ja he exposades. Per tant, és imprescindible tenir aquesta llei d'habitatge, és imprescindible entrar en una matèria difícil, complicada, que ha estat objecte del dictamen del Consell Consultiu, com és el tema dels habitatges buits, però és imprescindible entrar en aquesta matèria perquè si no al final l'hauríem de criticar que no enfrontam els temes de fons, i almanco enfrontar els temes de fons, amb més encert o amb manco, és el que li tocava amb aquesta llei. Esperem que en el tràmit parlamentari ens puguin fer cas, puguem millorar i tinguin en compte aquesta esmena sobre les densitats.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs, passam a la votació de l'esmena a la totalitat. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

IV.1) Moció RGE núm. 17000/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els ingressos tributaris i l'endeutament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10140/17.

Passam al quart punt de l'ordre del d'avui que correspon al debat i votació de les mocions. En primer lloc, debatrem la Moció RGE núm. 17000/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació als ingressos tributaris i l'endeutament, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 10140/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tornam a començar també un nou període parlamentari i el començarem de la mateixa manera que el vàrem acabar, des del Partit Popular estam convençuts que hi ha una altra manera de fer les coses, que hi ha una altra manera de gestionar els

doblers públics, i ho volem avui també posar de manifest una vegada més en aquest plenari.

La moció que avui debatem va dirigida al moll de l'os, a allò que és substancial i que, a més, hauria de preocupar i d'ocupar la consellera d'Hisenda, que avui no és aquí, i parl de fiscalitat i d'endeutament. No ens cansarem d'insistir en la necessitat de reduir la fiscalitat, i algú podrà dir, però si vosaltres quan vàreu governar vàreu pujar els impostos, i és cert, és cert, a l'anterior legislatura es varen haver de prendre mesures molt dures, es varen prendre mesures moltes vegades a contrapèl, en contra del nostre propi ADN. És cert, es varen pujar impostos i ho vàrem fer sobre les classes mitjanes, i l'esquerra ho va criticar, i l'esquerra ho va criticar. I es va haver de fer per pagar el malbaratament del segon pacte de progrés, per poder fer front als venciments del deute que ens queia a sobre, per reconduir una situació de dèficit catastròfica de més de 1.300 milions d'euros anuals. Es va passar de pagar, es pot posar un exemple, entre amortitzacions i interessos, 171 milions d'euros a l'any 2010 i vàrem passar a pagar 771 milions d'euros a l'any 2012, un increment de més de 600 milions d'euros en un any.

Com ho pagam açò? Com ho pagam? Idò, vàrem haver de pujar impostos, efectivament. Els ciutadans, una vegada més, varen pagar la mala gestió d'aquell segon pacte de progrés. Les polítiques equivocades al final les acaben pagant els ciutadans. El malbaratament d'avui és la pujada d'imposts de demà, i aquesta màxima s'ha complert amb escreix durant la crisi que hem patit, els ciutadans l'han patida i molt aquesta màxima del malbaratament.

Però ara la situació és ben diferent, ara tenim una economia amb un fort creixement econòmic, la recaptació d'imposts està en xifres rècord i entenem que hi ha marge per reduir la pressió fiscal, especialment sobre les classes mitjanes i baixes. Varen ser necessàries les polítiques d'austeritat i de racionalització de la despesa fetes a l'anterior legislatura, i tant que sí. Van ser imprescindibles en aquells moments, i un gestor sensat avui les tornaria a explicar. És més, si no s'haguessin pres aquelles mesures avui no gaudiríem de la situació de bonança econòmica i de liquiditat que té ara el Govern.

No és coherent, per tant, que l'anterior legislatura l'esquerra criticés l'apujada d'impostos que va fer el Partit Popular, obligat per les circumstàncies, i ara que governa, ara que es pot, ara que hi ha marge, no només no torna enrere l'apujada d'impostos de l'anterior legislatura sinó que la manté i l'amplia. Van criticar, i molt, la implantació del cèntim sanitari, i aquí el tenim, està intacte, tenim el cèntim sanitari avui. Vam criticar l'apujada del cànon de sanejament, i aquí el tenim, ben igual, no han disminuït ni un cèntim aquest cànon de sanejament. I, en canvi, ens han apujat l'IRPF, ens han apujat l'impost de patrimoni, ens han apujat l'impost de transmissions patrimonials, ens han apujat l'impost de successions, van apujar un 20% totes les taxes i s'ha creat una ranxada més de taxes, i van implementar, per últim, l'impost de turisme sostenible, que fins i tot enguany han duplicat. I l'excusa és "no, no, és que ara paguen els rics, els més rics ara paguen més", i mentre diuen açò les grans fortunes d'aquesta comunitat se'n riuen, es riuen de vostès, perquè a aquests, aquesta reforma fiscal que vostès van fer l'any 2016, no els ha fet ni cossiguetes.

Algú ens pot fer creure que ara que el Govern gestiona 1.300 milions d'euros més que l'anterior legislatura, ens poden fer creure que no hi ha marge per dedicar 100 milions, 100 milionets, a reduir impostos? Algú creu sensatament que açò és així? Però, és més, tenim el convenciment que en els pressupostos de 2018 s'ha infravalorat en uns 100 milions d'euros la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials, i per açò entenem que es pot fer aquesta reducció de la fiscalitat sense haver de reduir cap despesa; hi ha marge suficient per reduir impostos, vostès ho saben però vostès no ho volen fer. I per açò demanam en el primer punt que el Govern presenti, en un termini de dos mesos, que poden ser tres, poden ser quatre, poden ser cinc, el que s'acordi, una proposta de reducció de la pressió fiscal, especialment per a les classes mitges i baixes.

La proposta fiscal que va fer el Partit Popular als pressupostos de 2018 és evident que no va agradar ni al Govern ni als partits que li donen suport. És per açò que els ho volem posar més fàcil, que sigui el Govern que faci la proposta, la que vulgui, com vulgui, una proposta que suposi una reducció de la pressió fiscal a aquells que més van donar en els pitjors moments de la crisi, perquè és de justícia; però a part que sigui de justícia seria coherent amb aquell discurs que vostès feien a l'anterior legislatura; si vostès criticaven l'apujada d'impostos a l'anterior legislatura seria coherent que avui reduïssin aquesta pressió fiscal que vostès van criticar en el seu moment.

Una altra qüestió que també ens agradaria plantejar fa referència a l'endeutament. Primer de tot permetin-me que faci referència a la futura comissió no permanent que es crearà per analitzar el deute de la comunitat. Em sembla esperpèntic haver de gastar temps i doblers d'aquest parlament en una qüestió que ha estat analitzada per la Sindicatura de Comptes, que està analitzada per la Intervenció de la comunitat, perquè, clar, em volen dir vostès que el Sr. Alcover o el Sr. Abril o el Sr. Jarabo en saben més que els síndics?, faran una auditoria millor que els síndics?, faran una anàlisi del deute millor que la que pugui fer la Intervenció de la comunitat? Volen dir que açò és així? Però és que, és més, és que no n'han tingut prou, de circ, amb el que vam muntar vostès a la Comissió d'investigació de les carreteres d'Eivissa? No n'han tingut prou a gastar més de 30.000 euros en una comissió que no va servir de res? No n'han tingut prou, de fer el ridícul en aquestes qüestions? Si vostès ja van fer de "fiscalillos" de segona durant la Comissió d'investigació de les carreteres d'Eivissa, què volen fer, ara?, d'"auditorillos" de tercera? En qualsevol cas ja tindrem temps de parlar d'aquesta comissió. La qüestió que ens ha d'ocupar avui és que aquesta comunitat autònoma està excessivament endeutada, estam amb les quatre comunitats més endeutades d'Espanya. Aquest és el principal desequilibri que tenim. Avui ja no tenim problemes de dèficit, avui es paguen els proveïdors a temps, tenim un bon ritme de creixement econòmic, es creen llocs de feina, és cert; tenim 1.350 milions d'euros més que fa quatre anys no teníem, i per açò és hora d'aprofitar aquesta bona situació per reconduir el nostre principal desequilibri, per reduir de forma contundent l'endeutament. És per açò que demanam que el Govern presenti en el termini de dos mesos que, ja dic, poden ser tres, quatre, cinc, el que creguin més convenient, que presenti un pla de mesures per reduir de forma sensible l'actual nivell d'endeutament.

I m'agradaria també fer referència a l'informe de la Sindicatura de Comptes, el darrer informe publicat, i que analitza precisament l'endeutament de la comunitat, i una de les recomanacions que fa, la primera, en concret, és la de donar compliment a les regles fiscals, entre elles la regla de despesa, que s'estableixen tant a curt com a llarg termini per garantir la sostenibilitat financera de la CAIB. També diu a una altra banda: "En realitat gran part de l'èxit en l'assoliment d'aquests objectius a mitjà i llarg termini depèn de l'èxit en l'aplicació de la regla de despesa", és a dir, complirem els objectius de sostre d'endeutament, per exemple, si aplicam amb èxit la regla de despesa. I ho podríem dir d'una altra manera: la Sindicatura el que ve a dir és que si no complim la regla de despesa no complirem els objectius d'endeutament que tenim marcats. I és que precisament gràcies a la regla de despesa i a pesar del Govern el 2018 reduïrem per primera vegada l'endeutament, i ho farem molt poc, tot just 5 milions, però el reduïrem per primera vegada. Fins i tot l'AIREF, l'entitat de referència del Sr. Alcover, ha advertir que si en els anys de bonança econòmica s'hagués aplicat la regla de despesa, en els anys més forts de la crisi -2010, 2011 i 2012- no hauria estat necessari fer els ajustos tan forts en la despesa que es van haver de fer, obligats per les circumstàncies. I és que, no, no, no, escolti, Sr. Alcover, si en els anys de bonança econòmica..., no, no, i quan vostès governaven també, al principi, 2008-2008, 2007, que va ser compartit, si en aquells anys s'hagués aplicat la regla de despesa el 2010, 2011 i 2012 no s'haguessin hagut de fer els ajustos que es varen haver de fer.

I és que la regla de despesa ha estat un instrument molt eficaç per a aquelles administracions amb una situació descontrolada de despesa, dèficit i endeutament. Espanya ha passat d'un dèficit insostenible de l'ordre del 9,6%...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor, vagi acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...del PIB -vaig acabant- a situar-nos enguany per davall del 3%, el que permetrà que sortim del protocol de dèficit excessiu al qual encara estam sotmesos per Brussel·les.

En resum, i vaig acabant, Sr. President, estam en una situació immillorable per poder afrontar una reforma de la fiscalitat en profunditat, reduint la pressió fiscal sobre les classes mitges i les més desfavorides. Tenim 1.350 milions d'euros més, hi ha marge, ara es pot fer, i no s'entén que no es vulgui fer. I podem donar també una empenta més decidida a la reducció de l'endeutament, només fa falta voluntat i ganes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Senyores i senyors del Partit Popular, Sr. Camps, sembla que una vegada més no han entès res. Afortunadament ja no som als temps en els quals el Partit Popular podia dir el que volgués, mentir a la cara de la ciutadania, fer el que volgués i que no passés res. La gent finalment els va dir prou i es va adonar que la seva manera de governar contra els drets de les persones, contra els drets de la ciutadania, ja havia acabat. I el missatge ja no s'empassa, li explicaré per què.

Miri, la primera proposta del Partit Popular en aquesta moció consisteix en la reducció dels impostos per considerar que l'administració pública ja té suficients doblers en el cas de les Balears. Recorden quan es queixaven justament de la falta d'inversions en despesa social en el debat dels pressuposts? Vostès varen presentar tota una sèrie d'esmenes i tot un argumentari durant aquest debat, dient que hi havia manca de despesa social i feien moltes esmenes precisament afectades al deute. A l'hora de la veritat quan hi ha l'oportunitat d'incrementar aquestes partides amb una recaptació extraordinària, vostès ho rebutgen, primera contradicció. Estan fent de fet populisme, demagògia, totes aquestes coses de les quals ens acusen a nosaltres força vegades, perquè quan es parla de despesa se'n reclama més, quan es parla de recaptació i tributs, en reclamen menys. I aquesta contradicció no es pot aguantar, que és justament el que vostè ara defensava, Sr. Camps.

En el debat de pressuposts es queixaven de la manca de despesa social i ara rebutgen ingressos extraordinaris per apujar aquesta despesa social, com es casen aquestes dues qüestions? És, si més no, prou curiós. I això només podria explicar-se si hi hagués despeses supèrflues en el pressupost de la nostra comunitat autònoma, que es poguessin redestinar, redistribuir cap a la despesa social. Però un altre pic, a jutjar per les seves esmenes presentades durant el debat de pressuposts, això no és així, i, per tant, fan un discurs que és clarament contradictori, perquè no té sentit demanar més despesa i menys ingressos tot al mateix temps. I una dita castellana, Sr. Camps, que jo li recordaria ara i és que *"no se puede soplar y sorber a la vez"*, *si tuviera una pajita se la regalaría para que viera que es materialmente imposible soplar y sorber a la vez*.

Si consideram però que no demanen més despesa, sinó que només pretenen una redistribució, i ara passam al fons de les coses, aleshores sí que tindria sentit que rebutgessin ingressos extraordinaris, sota la seva consideració sempre, és clar, que la gestió política s'ha de limitar a la caritat. És preocupant, per tant, aquesta visió esquizofrènica, és preocupant també que hagi de venir jo que no som economista, com vostè sí que ho és, a dir-li que això no té sentit, no té ni cap ni peus. I fa certa vergonya debatre sobre això amb vostès, amb vostè en concret com a economista perquè no és seriós, perquè no té cap fonament ni teòric, ni pràctic i no té cabuda. De fet, si tinguéssiu respecte a la ciutadania que els ha posat aquí en els seus escons, potser no ho farien.

Respecte de l'auditoria del deute, no pensava que vostè arribaria tan lluny com per ficar-se també en aquest tema, és una qüestió de la qual tindrem temps de debatre en el futur i els

demostrarem que no hi ha cap incompatibilitat en posar en marxa una auditoria ciutadana del deute i fer partícips a la ciutadania, a la qual vostès volen allunyar-la d'aquestes qüestions sempre, de tota la gestió nefasta i negligent i corrupta que es va fer durant el temps dels seus governs.

I el paper de la Sindicatura de Comptes Sr. Camps és absolutament complementari amb aquesta auditoria del deute, no hi ha cap incompatibilitat amb les funcions que aquestes dues maneres d'auditar els diners públics faran.

En general el que aquesta moció indica és que vostès reclamen indirectament retallades pressupostàries, un tema també de fons, si volen reduir l'endeutament i rebutgen ingressos extraordinaris, l'única forma per reduir aquest endeutament és retallar en serveis públics. I d'això en saben vostès molt perquè és precisament el tipus de política que porten fent durant totes les legislatures del passat i durant aquesta legislatura també a nivell d'Estat. I aquest és el seu objectiu últim, retallar perquè el sector privat es pugui lucrar del que ara és públic, perquè s'ha recuperat, i deixar de banda milers de famílies, que o bé no es poden permetre la sanitat privada, o l'educació privada, o que senzillament no en volen. Per això a la seva moció justifiquen aquestes polítiques d'austeritat que han provocat la major depressió de l'economia espanyola durant molts d'anys, atur, inestabilitat, inseguretat laboral, manca de benestar, són els resultats palesos de la seva política.

I miri, no ho diem nosaltres, abans vostè deia que un gestor sensat tornaria aplicar avui dia les mateixes polítiques. Però miri, un premi Nobel d'economia com en Krugman, que no és sospitós de ser socialista, ni molt menys comunista, ha dit que aquestes polítiques no funcionen i fins i tot el Fons Monetari Internacional els ha cridat l'atenció per aquestes polítiques "austericides", que ens han portat a una situació amb la qual estam per sobre del 100% de deute a nivell d'Estat.

Però vostès encara no ho volen entendre, o no interessa que la ciutadania ho entengui. El deute espanyol no deixa de créixer i això és innegable i un economista com vostè ho sap ben bé. Entenen vostès, i això és una cosa molt senzilla d'entendre, que si la gent té més diners a la butxaca gasta més? És a dir, això és una qüestió senzillíssima, entenen que això també millora l'economia? Entenen que una pujada del 17% del sou dels treballadors i treballadores d'aquestes illes millorarà necessàriament l'economia d'aquestes illes? Però no sé si vostè ho ha entès o no, quan és una persona que pensa que és normal que hi hagi evasió d'imposts.

El que és cert és que amb aquest objectiu de destruir i minvar el sector públic, argumenten a favor del pagament del deute, malgrat ser qui més baixes als seus interessos feien durant, com deia abans, el debat de pressuposts. I el problema de tot plegat és que hi ha una evidència empírica que demostra que les seves màximes són estrictament falses. L'endeutament no és cap problema en si mateix, si aquest s'empra de forma productiva.

Aquí tinc uns gràfics en els quals es pot observar clarament que el creixement econòmic, mirin-ho bé, no es veu perjudicat pel nivell d'endeutament d'una economia, per exemple, a

països com Àustria, Alemanya, Holanda, Suècia, o el Regne Unit, mostrant un endeutament, es veu clarament en aquestes barres en vermell, clarament superior al de l'economia de l'Estat espanyol. Però els seus serveis públics eren en canvi molt millors i, a més a més, les variacions del PIB també es pot veure, no experimentaven greus augments. Què vol dir això? Vol dir que si estiguéssim aplicant les propostes de la seva moció, ens trobaríem en una situació en la qual, malgrat aquesta retòrica, la ciutadania perdria drets per tal de satisfer una cosa que a vostès sempre els interessa molt i sempre és prioritària i és el pagament als bancs.

I no em sorprèn en realitat perquè són les mateixes polítiques amb les quals ens han fet endeutar-nos durant la crisi, quan el Partit Popular promovia la Llei d'emprenedors, però es negava alhora a incrementar la recaptació pública. Mentre el Govern central manava prioritzar el pagament del deute per sobre de tot, això és sacrosant, el pagament del deute sempre és prioritari per al Partit Popular. De tal sort que la recuperació econòmica es feia impossible davant aquestes polítiques que reprimien el consum de la població, com he explicat abans, com menys recursos té la gent, menys gasta i l'economia menys es recupera. L'equació és molt clara. Però escoltin bé, vostès mentre aquesta economia es deprimia, posaven a resguard les butxaques dels mateixos que els havien ajudat a finançar el Palma Arena, o Son Espases.

Per tant, aquesta moció, a la qual evidentment votarem tots els punts en contra, és un claríssim atac contra els interessos de la ciutadania, és una justificació de les retallades de les polítiques d'austeritat i és una proposta per tal de seguir en un camí errat, torn a dir-ho, no ho diem nosaltres, ho diuen experts internacionals en economia, ho diuen premis Nobel, ho diu fins i tot el Fons Monetari Internacional. I tot per tal de beneficiar aquells que fan negoci amb la salut, amb l'educació i que s'enriqueixen a costa de la ciutadania.

Acabaré ja dient que varen fracassar en el ple del debat de la comunitat autònoma, també varen fracassar en el ple dels pressuposts. Saben que no tenen una alternativa política en aquests moments als acords pel canvi, saben que les coses funcionen molt millor i que no poden fer una altra cosa que populisme fiscal, que és el resum d'aquesta moció. Qui no té propostes només pot mentir o fer demagògia, però no diuen quin és el seu projecte per a les Illes Balears, perquè no en tenen, jo els entenc, ha de ser difícil per a vostès el seu paper, varen fracassar la passada legislatura i ho tornaran fer, no ho dubtin.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bona tarda ja a totes i a tots. Sr. Camps, aquesta proposició no de llei pel nostre grup parlamentari no hi ha per on agafar-la

perquè és ideologia pura i doctrinària destinada a justificar amb fervor la pitjor política econòmica i fiscal que als darrers anys ha convertit la crisi en una excusa que, a la vegada, ha convertit aquesta situació o estat de crisi en un estat permanent per a grans capes de la població que ara vostè ve aquí a dir que és que resulta que defensa les classes mitjanes i les classes baixes, que vostès han destruït amb aquesta doctrina i les seves receptes.

Dos grans mantres en aquesta proposició no de llei formen part del cos de la doctrina: primer, l'endeutament és dolent i és l'excusa per a moltes altres coses; segon, s'han de baixar els impostos en aquest exercici, com deia la companya Laura Camargo, de populisme fiscal.

Falla alguna cosa o jo trob a faltar una mica en aquesta doctrina, en aquest cos doctrinari, unes simples nocions de les matemàtiques més simples i elementals perquè el que no fan en cap cas, ni en aquesta proposició no de llei ni vostè quan puja cada vegada aquí a parlar de baixar els impostos és veure com quadren això que menys ingressos, perquè menys impostos suposa més ingressos, amb la despesa.

Anem per parts, comencem amb el deute i amb la demagògia màxima que intentaré desmuntar a partir d'algunes dades que ja vaig donar al debat de pressuposts, i no entraré en l'estructura del deute, perquè, com vostè mateix ha reconegut i amb el vot en contra del seu mateix grup política, vostès estan en contra d'entrar en detall d'analitzar l'estructura d'aquest deute. Vostès, com el Sr. Rajoy, "el deute em preocupa, *salvo alguna cosa*"; si hem d'entrar ja al detall de veure per què tenim aquest deute i com hi podem lluitar contra ja entram en una altra pel·lícula.

Dades. Producte interior brut de 2017, Espanya, Regne d'Espanya: 292.000 milions d'euros; producte interior brut de les Illes Balears, 28.400 milions d'euros, és a dir, tenim un 2% de la població, però aportam pràcticament el 10% del producte interior brut de l'Estat que aquí és poca cosa -poca cosa.

Deute públic, perquè també podríem parlar del deute privat del qual vostès també en són en part responsables. Regne d'Espanya, un bilió cent trenta-nou mil milions d'euros; Illes Balears, no arribam als 9.000 milions d'euros de deute públic. És a dir que nosaltres no arribam ni a l'1% del deute públic global de tot l'Estat. Per tant, en tot cas serem menys responsables que molts dels seus en aquesta qüestió.

Pressupost. Parlarem de 2017 perquè del 2018 no podem fer comparacions perquè aquest parlament on fem les coses tan malament, atacam l'economia i no sé quantes coses més, resulta que sí que tenim pressupost de 2018, el seu govern no té pressupost. Dic jo que això també deu ser un element d'instabilitat per als mercats i aquestes coses, que la gent estarà més tranquil·la si hi ha un pressupost per manejar un regne tan important com el Regne d'Espanya. Aquí en tenim, de pressupost, ens hem posat d'acord entre molts per poder-lo tenir.

300.000 milions d'euros és el pressupost general de l'Estat, més o manco, el d'enguany no..., 5.000 milions d'euros, 4.800 milions d'euros, l'any passat i, a més, l'educació i la sanitat les

gestionam des d'aquí, no ens les gestiona el Sr. Montoro, ho intenta -ho intenta-, però les gestionam encara des d'aquí.

Dic jo que amb aquestes xifres aquesta comunitat autònoma està prou més sanejada que la resta de comunitats sobretot quan el 80% d'aquest deute públic tan dramàtic és de l'Estat, és de l'Administració Central, no és de l'administració autonòmica, no és de les administracions municipals que, a més, vostè amb aquesta proposició no de llei pràcticament planteja que li hem de donar les gràcies perquè hi hagi ajuntaments d'aquestes illes perquè tenen més de 400..., entre tots més de 400 milions d'euros als bancs, quan no poden cobrir a vegades coses que són necessàries que podrien ser serveis, ara mateix en aquest moment, per a ciutadans i ciutadanes de cadascun dels municipis d'aquesta terra, i quasi, quasi els hem de donar les gràcies per això, que no té altre objectiu que el Sr. Montoro amb aquest superàvit pugui quadrar els comptes de l'Estat davant Brussel·les.

Vull dir, no, mira, no, és que... com que als ajuntaments els sobren doblers això permet quadrar les xifres de l'Estat, perquè tracten els ajuntaments com a una administració absolutament no subsidiària, sinó subalterna, menyspreant el primer esglaió de la democràcia.

No entrarem en les desviacions de pressupost del Govern del Sr. Rajoy, només al 2017 amb el pressupost del Ministeri de Defensa, que dic jo que hi haurà coses necessàries, però... 11.000 milions d'euros en desviació del pressupost de Defensa dins 2017? S'imaginen el que fariem en aquesta comunitat amb 11.000 milions d'euros? Fariem miracles!

Però és que no importa esperar a fer miracles a veure si ens regalassin alguna cosa d'aquests 11.000 milions d'euros de desviació pressupostari, ja en fem, de miracles, ja en fem, de miracles, sobretot quan ens hem d'enfrontar cada dia a l'actitud del Sr. Montoro en relació amb aquesta comunitat, perquè pràcticament aquesta és l'altra, la que plantegen vostès en aquesta proposició no de llei falta un cinquè punt on proposin donar la medalla d'or de la comunitat al Sr. Montoro.

Li ha faltat proposar això, faci-ho, tanmateix la hi votarem en contra, però aquesta proposició no de llei és un homenatge al Sr. Montoro. No sé si vostè vol fer punts per ser secretari d'Estat..., déu ens agafi confessats, o alguna cosa així, però de veritat, Sr. Camps...

Fins i tot el punt aquest d'instar l'Estat perquè arregli el tema dels ajuntaments, hem de donar les gràcies a Montoro per haver-los sanejat? Vinga!

Al Sr. Montoro no només no li hem de fer un homenatge, sinó que és el responsable directe de la no modificació del sistema de finançament i no em val que vostè parli de Zapatero perquè no modificar aquest sistema de finançament el que fa és aprofundir en aquesta injustícia tremenda que és tenir un infrafinançament que ens converteix en ciutadans i ciutadanes de quarta. Ens deu les inversions estatutàries, se suposa que l'Estatut d'Autonomia deu ser també constitució, no, se n'obliden. Ens deu un règim especial, fa quatre anys que l'hauríem d'haver tingut, de moment l'únic que tenim cert i

segur és que ja ens han tombat dues vegades la proposta de modificació del REB actual.

No parlarem ja del més recent, del capítol més recent d'aquest tractament heroic del Sr. Montoro cap a les nostres illes, que és el xantatge aquest de la confiscació de més de 60 milions d'euros de la liquidació del pressupost que són molts de doblers necessaris per a la sanitat, per a l'educació, per al servei als ciutadans que els prestam nosaltres, no els presta el Sr. Montoro.

I és una PNL que sí, efectivament constata moltes coses, jo l'únic que he constatat és que a pesar del Govern del Sr. Rajoy amb el suport actiu de Ciutadans, nosaltres tenim o intentam servir el poble de la millor manera possible i, a més, cosa que vostè s'oblida de reconèixer, es posa molt dramàtic per segons què en la proposició no de llei, però és incapaç de reconèixer que aquest govern és el primer que ha començat a reduir el deute.

Quantes comunitats on governa el Partit Popular han començat a reduir el deute?, quantes?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... a quantes comunitats on governa el Partit Popular s'ha reduït el deute? El Govern de l'Estat ha començat a reduir el deute?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... o al contrari fins i tot fan perillar la bossa de les pensions? Perquè aquesta és la gran i magnífica gestió del Partit Popular que vostè diu representar.

Finalment, en el tema dels impostos que, per descomptat, no té res d'electoralista, supòs que totes i tots estam d'acord amb aquesta visió, el problema no és el marge escàs d'incrementar o baixar impostos que té la comunitat perquè fins i tot els impostos que hem implantat o que hem pujat com és el cas de l'impost turístic, no l'han de pagar més que el 0,1 o el 0,01% dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra, el paguen majoritàriament els turistes, molt majoritàriament! Per tant, aquest no és el problema, el problema és sobretot fiscal, de la política fiscal i la política fiscal és finançament, no torn a repetir els arguments sobre el sistema de finançament, i és la gran política fiscal i els impostos que en bona mesura es recaptin aquí perquè els ciutadans evidentment els paguen a tot l'Estat i aquí es generen molts d'imposts de cara a l'Estat, però participam molt poc d'això.

I, quina política fiscal fa el Govern d'Espanya? Perquè vostè ens parla de tocar marges mínims del nostre pressupost i de la nostra hisenda, però, per què no defensam ara les classes mitjanes i baixes de veritat? Per què no tocam l'IVA cultural? Per què no tocam l'IVA turístic?, reivindicació històrica de tot el sector aquí, per què no tocam l'IVA de les coses de primera necessitat, que vostès fa no res han votat en contra d'això? Per què no tocam l'IVA que es paga per un pa i que el paguen les classes més baixes ben igual que el paga la classe més alta i la família del Sr. Botín, per exemple, o la Família Reial? Per què no tocam això? És seu. Vostès el que fan són amnisties fiscals

i llavors vénen aquí a donar lliçons que baixem impostos i que defensin les classes mitjanes i baixes.

És fàcil fer propostes des de l'oposició sobre aquests pocs marges que tenim, però el tema clau, com li deia al principi, és com quadren la despesa després, quants d'hospitals i escoles deixarien de pagar, Sr. Camps?; quants d'expedients de dependència haurien de quedar a un calaix o a un armari per no ser tramitats, Sr. Camps?; quants de docents i sanitaris haurien de ser acomiadats i acomiadades, Sr. Camps?; quantes targetes sanitàries haurien de deixar de ser emeses?; quants medicines sense receptar?

(Remor de veus)

Mentre no responguin amb rigor aquestes qüestions, des de MÉS per Mallorca pensam que és millor que estalviïn en demagògia, però, sobretot, no pretenguin a més que els facem aplaudiments per haver fet vostès tot això, totes aquestes retallades al llarg dels anys, amb l'excusa de sortir de la crisi, perquè ha quedat molt clar per a la immensa majoria de la ciutadania qui és que ha pagat aquesta crisi. És un plantejament ideològic molt diferent del que té aquest Govern i evidentment nosaltres no donarem suport a cap dels punts que plantegen a la proposició no de llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Camps, des d'El Pi a aquesta proposició no de llei tenim clar que li donarem suport a un punt i li donarem l'oportunitat d'un segon, si el vol modificar, per poder-lo votar també a favor.

El punt que nosaltres els votarem a favor és el primer, és a dir, és evident que se sap per part d'El Pi que ha demanat els tres darrers pressuposts que hem estat aquí, que es baixàs el tram d'IRPF de rendes baixes i mínimes, i hem presentat propostes fins i tot de tram per tram; el que voldríem és molt senzill, és a dir, nosaltres voldríem que aquesta gent pagàs el mateix de l'altre 50%. En aquest cas, nosaltres en aquest punt hi votariem a favor. Després hi tornaré, perquè crec que és bo que repetim una sèrie de dades perquè quedin aquí per a sempre.

En canvi, pel que fa referència al segon punt, no podem, no podem votar a favor. Vostè demana un informe, que en dos mesos es plantegi aquí, a causa del desequilibri que tenim, a causa de l'endeutament, i nosaltres aquest desequilibri a causa de l'endeutament, pensam que la gran part d'aquest desequilibri ve donat pel mal finançament, especialment de sanitat, educació i de segons quins temes que afecten també benestar social, i si això realment s'ha mantingut al llarg d'aquests darrers deu anys, dotze, que agafa tots els colors polítics, el que

no pot ser és que nosaltres ens vulguem autoimmolar davant una situació que han generat els governs que hi ha hagut a Madrid, per la qual cosa no podem estar a favor d'aquesta qüestió.

I, a més, crec que El Pi va ser el primer que va dir aquí, en el primer debat de pressuposts del 2016, li vàrem dir a la consellera Catalina Cladera que el que havíem de fer era, en aquest tema que no estàvem finançats com toca, anar als jutjats, vàrem ser els primers que ho vàrem dir aquesta legislatura, no dic que en altres legislatures no s'hagi dit; ho hem repetit en el primer debat de l'estat de l'autonomia amb la presidenta, i ho hem repetit aquest any passat una altra vegada, i a la consellera Cladera cada any que hi ha el pressupost.

De nosaltres és sabut que entenem que hi ha un deute que nosaltres devem, que no el tenen altres comunitats autònomes. I nosaltres som aquells que cada ciutadà o ciutadana de les Illes Balears, començant per Formentera i acabant per Menorca i passant per Eivissa i Mallorca, aportam més de 935 euros al Fons de Solidaritat, que, si ho multiplicam per aquests darrers 10 anys, resulta que hem aportat prop de 9.350 milions d'euros al Fons de Solidaritat de l'Estat, per ajudar altres comunitats autònomes, i això més o manco ve a ser el deute que nosaltres tenim. Només que aquesta part del Fons de Solidaritat que nosaltres aportam, que quedés aquí, nosaltres no deuríem cap duro, i això no llevaria que no aportàssim la part del 50% d'IRPF, la part que els toca d'IVA, i tot això. Per tant, jo crec que convendria que la gent sabés que ser bons al·lots no ens du enlloc, amb la qual cosa aquest segon punt no li podem votar a favor.

Al tercer punt, és per fer-hi glosses el tercer punt, en el tercer punt vostè demana que "el Parlament de les Illes Balears constata que la regla de despesa ha estat un instrument necessari i imprescindible per al sanejament dels comptes públics de moltes administracions públiques, especialment els ajuntaments." No, no, especialment els ajuntaments no; gràcies als ajuntaments que els han fermat de peus i mans, l'Estat, amb la seva maquinària de gastar, ha aconseguit presentar davant Europa uns comptes que assolissin els objectius de dèficit. I jo almanco a les meves tres filles i als meus dos nets no els vull enganar, no els vull enganar, els vull dir la veritat, si vostè vol enganar tota la resta, passi gust, així li anirà, en acabar comptarem, damunt la bàscula ens posaran.

És a dir, el que és evident és que si l'Estat ha complit, ha complit perquè no ha deixat als ajuntaments, que tenien ingressos suficients i que no estaven endeutats, gastar i fer mal papers per no poder aconseguir en segons quins temes segons quines inversions, en educació, en sanitat, en col·laboració amb els governs, o amb el consell insular, o accions de benestar social que eren imprescindibles fer i no han pogut fer; o cobrir places a un moment donat per seguretat als carrers que tenen els 67 municipis de les Illes Balears.

Davant aquesta qüestió li dic la veritat, no li podem donar suport. Si vostè vol llevar la primera part i vol posar: "instar el Govern de l'Estat a flexibilitzar els criteris de la regla de despesa en aquelles administracions públiques que ja es consideren sanejades", li podríem votar a favor, però al paràgraf de davant no, si està disposat a això darrer sí.

De manera que li he dit sí a la primera, no a la segona i si volgués vostè posar només “instar el Govern de l'Estat a flexibilitzar els criteris de la regla de despesa per a aquelles administracions públiques que ja es consideren sanejades”.

I després passam a la darrera, que és aquest complex que tenim, i jo he estat 18 anys i 6 mesos en el PP, i 8 anys a Convergència Poblara, això és un complex, jo l'he tengut, jo l'he tengut, és el complex de quedar bé davant dels teus, pensant que els teus són els de Madrid, quan els teus són els d'aquí, els teus són els d'aquí. Els de Madrid han d'estar a les ordres d'aquí.

A mi m'agradava en Cañellas quan..., jo he estat a un congrés del PP on en Cañellas els llegia la cartilla i els deia que Balears érem “*las islas adyacentes*” i que ja era ben hora que ens compensassin la insularitat, jo això ho he sentit i almanco estaven a les ordres, justament va passar el que va passar el 95 i quan realment va governar el Sr. Aznar, en el 96 en Cañellas ja no va tenir la influència.

I, és clar, aquí diem: “constatar que les polítiques d'austeritat, de racionalitat i de despesa posades en marxa l'anterior legislatura”, que és el mateix que va fer en Rajoy i que ha estat fent, constatarem que són bones. Vostè creu que són bones accions d'austeritat que han dut a llevar professors i professores, metges i metgesses, ATS, gent que estava de reforç a col·legis per a persones amb necessitats especials? Vostè creu que això és bo? I jo que me'n fot! Jo que me'n fot si l'Estat deu un bilió de milions d'euros, o deu un bilió cinquanta mil milions, perquè aquesta gent no pateixi! Nosaltres no som aquí perquè quedi guapo, som aquí per fer més petit el patiment de la gent més dèbil de la societat. Som aquí perquè aquesta classe mitjana que l'Estat espanyol havia aconseguit aixecar aquests darrers 38 anys, es consolidi. Som aquí per invertir per a la ciència, per al coneixement, per a aquest nou canvi que ha duit la globalització. Però no som aquí per constatar que les polítiques de constrenyiment han estat les que s'havien de fer. Hi podria haver qualche qüestió que podríem discutir si no quedava més remei en segons què, però d'això a “constatar que és el que s'havia de fer”...

Jo el que sé és que, mentre nosaltres perdiem places de professors i professores, perdiem places de metges i metgesses, el País Basc no en perdia cap, Navarra tampoc. I aquí és allà on hi ha El Pi, és a dir, si som espanyols ho som amb totes les condicions. Per això, El Pi quan va néixer va demanar clarament que volia un concert econòmic, que el lluitaria, per què? Doncs, molt senzill, perquè els que tenen aquesta fórmula espanyola, que ve de molts d'anys, no tenen aquest problema del sofriment de la gent, al final, això, Sr. Camps, es tracta de sofriment, perquè la resta que fem nosaltres és lluïment entre els nostres, tal i qual; però al final a un igual, aquest igual que són matemàtiques, la gent sofrirà més o sofrirà menys, i per mor d'això nosaltres no li podem votar a favor d'aquesta qüestió.

I com li he dit, tornaria al primer punt que sí que li votariem a favor. I aquí, en això he de donar la raó al Sr. Camps, i jo crec que el Govern amb aquest marge que té de doblers de més ingressos, hem de pensar que manegen 783 o 773 milions més del pressupost que es va manejar a l'any 2015, i supòs que l'any

que ve encara serà més. I creiem que hi ha aquest marge per baixar a les rendes baixes i mínimes, n'estam convençuts. I quan diem baixar nosaltres (...), no diem baixar, idò, baixi un 2%, no, que pagui aquestes famílies del tram del 50% autonòmic el mateix que paguen del tram del 50% estatal. És senzill.

També pensam que hi ha qüestions que avui a Andalusia, pel que fa a l'impost per rebre herències inferiors a un milió d'euros, no paguen. I pensam que això és bo, perquè les herències ja s'han pagat, ja s'han pagat. I n'hi ha prou a veure que s'ha augmentat la quantitat de gent que... ha augmentat en deu anys un 284% la quantitat de gent que no rep l'herència, perquè no la pot pagar. Quant de sofriment, quant d'esforç s'ha perdut pel camí?

En aquest sentit sí que li donam suport a aquesta qüestió, la resta crec que valdria més retirar-les perquè això no lleva sofriment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Senyors del Partit Popular, deixin ja d'utilitzar el Parlament per fer campanya electoral, que queda un any molt llarg i aquesta em sembla que és la inauguració d'un procés, d'aquest procés, llarg i cansat.

Ja sabem que el Partit Popular és expert a fer campanyes en negre, pagant en negre i amb favors, ara no ens facin campanya en gris amb els doblers d'aquesta cambra, d'aquest parlament. Ja sabem que el Partit Popular proposa o promet reduir els impostos, ho sabem que ho proposa i ho promet, ja ho varen prometre fa set anys i, efectivament, no ho varen complir, és més, els varen pujar i quan ho fan no ho fan de forma progressiva, com el cas de l'IVA, incrementant tothom per igual i perjudicant precisament les classes baixes i mitjanes, de les quals ara fan protagonisme en aquesta moció.

En aquest cas la posició de cada grup polític en relació amb la política fiscal ha estat exposada, sobreexposada, debatuda i sobredebatuda en aquest parlament. No crec que faci falta insistir-hi molt més.

Així i tot, veure que el Partit Popular de Bauzá, de Company i de Rajoy, que és incapaç d'aprovar un pressupost general de l'Estat, utilitzen ara les classes mitjanes i baixes per aconseguir vots quan precisament aquestes classes van ser les primeres perjudicades de les seves polítiques de retallades: funcionaris de sanitat, 1.400 treballadors; de l'educació; del sector públic instrumental; dels serveis públics; amb el copagament farmacèutic; amb la taxa de la targeta sanitària, etc. Aquesta és la realitat que varen patir les classes mitjanes i les classes baixes a les quals ara vostès s'hi volen adreçar.

Vostès les retallades no les van aplicar la passada legislatura de forma progressiva afectant a qui més tenia, a les classes altes, no; no, van afectar les classes baixes i mitjanes de forma no progressiva, de forma agressiva, fent recaure sobre les classes treballadores, sobre els autònoms, sobre els funcionaris el pes de la crisi. I l'excusa era la que avui he tornat a sentir, i el Sr. Camps ho repeteix sempre que pot, les classes altes tanmateix tenen altres vies per pagar menys impostos, ho haurem sentit aquí una i una altra vegada.

Aquest govern ha optat per fer polítiques de redistribució de la riquesa a través de l'IRPF, a través de noves deduccions fiscals, a través de millorar els serveis públics, fer-los més accessibles, de qualitat, etc. Després ens diu, el Partit Popular, que el nivell d'endeutament, en aquesta moció ens diu, que és molt alt i que fem coses per reduir-lo. És clar que sí, i ho fem, aquest govern ho fa i ara el Partit Popular el que hauria de fer és explicar l'origen d'aquest deute, no vol que aquest tema es remogui massa, perquè sap perfectament que aquest deute prové de les lloses d'aquest país, que són la mala gestió i la mala política, i exemples els tenim: metro de Palma, Palma Arena, Palau de Congressos... de la corrupció i, efectivament, del mal finançament autonòmic. Reiterades i històriques balances fiscals negatives que ens han anat empobrint i espoliant. Idò, basta que faci un posicionament clar, el Partit Popular, perquè el deute, aquest deute històric, derivat del mal finançament sigui en part o sigui en la totalitat es condoni i als ciutadans d'aquestes illes clar que els podrem baixar els impostos, fins i tot podria ser que no haguessin de pagar durant un temps, en tot allò que l'Estat deu a aquesta comunitat autònoma.

També reconeix la moció, a la fi, que la regla de la despesa imposada per Montoro perjudica greument les administracions, especialment les locals, que no poden invertir part dels seus recursos en millores als seus ciutadans. Alguns portaveus ja ho han esmentat. Açò sí, aquest reconeixement el fa obligant la cambra, aquesta cambra, que abans fem una repicadeta de mans a Mariano Rajoy, diu la moció, "el Parlament de les Illes constata que la regla de despesa ha estat un instrument necessari i imprescindible...", etc. Que ho ha aconseguit reduir el deute no hi ha cap dubte, ara, dir que era necessari i imprescindible no és cert, era innecessari i molt prescindible imposar la reducció del deute a través de mesures que perjudicaven serveis bàsics com l'atenció a les persones majors, com la contractació de personal per a escoletes, com policies locals, etc.

I el quart punt més del mateix, prostrau-vos davant mi, diu el Partit Popular referint-se a Mariano Rajoy, prostrau-vos davant Mariano Rajoy i tal vegada us llançarem algunes pessetes d'almoïna. Que les reformes estructurals aplicades eren necessàries, ens diu el Partit Popular? Home, vostès no varen aplicar reformes estructurals, ho torn a dir, varen aplicar reformes agressives contra la democràcia i contra les classes mitjanes i pobres.

Liquidar el Consell de Joventut era una reforma estructural? No. Implantar, aprovar una llei de símbols per limitar la llibertat d'expressió era una reforma estructural? Introduir l'article salat en els informatius era una reforma estructural? Introduir una taxa de deu euros per obtenir la targeta sanitària

era una reforma estructural? Destituir directors en els centres escolars i perseguir a través del Servei d'Inspecció, que van convertir quasi en una Gestapo, era una reforma estructural? Sí, tal vegada sí, d'aquelles reformes estructurals que sap fer tan bé el Partit Popular.

Però no coincidim, senyors del Partit Popular, aquest govern i els grups que li donam suport creim que s'ha de fer una política tributària redistributiva, però tampoc no tindrem cap complex, o pensam des del nostre grup, a pensar altres mesures fiscals que si cal poden incentivar o poden modular activitats que perjudiquen la societat.

Tanmateix, deixi'm per acabar que expressi la sorpresa per l'argumentació que utilitza la moció del Partit Popular. El Partit Popular diu que hi haurà més ingressos dels previstos, d'acord, ens ho creiem, que, si és cert, que, si és cert, ho sabrem a final d'any o quan fem la liquidació, però bé, el Partit Popular ja ho diu, i vol que, en base a aquesta especulació gastem, entre cometes, o en forma de baixada d'impostos 100 milions d'euros. O sigui, que directament fem un forat de 100 milions al pressupost, i retallem en algun lloc, perquè de l'especulació no sortiran aquests 100 milions d'euros, ara i aquí. Per tant, que retallem, que retallem en sanitat, en educació... perquè, com ens poden dir vostès que fem açò quan varen ser vostès precisament els que amb les esmenes als pressuposts varen presentar no 100, molt més de 100 milions d'euros que no hi cabien, extrapressupostaris. És a dir, les esmenes sobrepassaven, i molt, les previsions del pressupost, més de 100 milions d'euros. I ara volen que fem un forat de 100 milions d'euros en base a una especulació que no recull la llei, que no recull el pressupost que vam aprovar.

Lamentablement, senyors diputats, el marge que tenen aquestes Illes Balears per fer política tributària, ho hem de reconèixer, és baix, és molt baix. Els tributs propis sobre els quals podem fer una rebaixa fiscal són només el 17% del pressupost, el que dona marge realment per fer política fiscal són altres coses, altres coses que ens ofeguen, un mal sistema de finançament és el deute, i aquestes són coses precisament a les quals el Partit Popular hauria de jugar a favor de les Illes Balears, cosa que no em dona la sensació. Crec que els grans consensos que aquesta cambra havia recollit en els anys anteriors s'han estat deteriorant aquests anys i aquesta legislatura el Partit Popular, crec que per una qüestió electoral, els vol ja liquidar. És evident que tenim dificultats per tenir un nou sistema de finançament, és també evident que el reconeixement del deute no és un objectiu que tenguem el Partit Popular per part de l'Estat, i també dubt que puguem arribar - sent molt dir-ho- puguem arribar a un règim especial que realment resolgui els problemes i els costos d'insularitat i doble insularitat que pateixen aquestes illes.

En qualsevol cas ara estam en el moment de negociar. Aquest estat, aquest govern de Mariano Rajoy, no té un pressupost general de l'Estat; ara és el moment perquè el Partit Popular es faci valer i inclogui mesures que són favorables a aquestes illes. El 75% de descompte, que he sentit que també pregonen, per a les connexions entre les Illes i la península és una possibilitat; vegem si és aquest un compromís real del Partit Popular. Vegem si és un compromís real del Partit Popular un nou REB que sigui realment un instrument per

reduir costos de doble insularitat. Tot açò segur que pot sumar, però el debat i el reiterar debat sobre quina és la mesura estrella del Partit Popular, abaixar impostos, que tanmateix no complicarà, ja la coneixem i no crec que els ciutadans en treguin gaire profit, d'aquest debat.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos los puntos 1, 2 y 3 de esta moción y no apoyaremos el punto 4.

En primer lugar, acerca del punto 1, que pide una bajada de impuestos a las clases medias y bajas, y en general una reforma fiscal que reduzca la presión fiscal, desde Ciudadanos estamos de acuerdo, pero estamos de acuerdo en la teoría pero no en la práctica del Partido Popular. Ustedes piden al Partido Socialista que baje los impuestos, pero cuando ustedes han gobernado tampoco los han bajado; ustedes dicen que los van a bajar pero no los bajan cuando gobiernan, y esta es la realidad, que llevamos muchos años de subidas de impuestos tanto del Partido Socialista, que al menos lo dice, que los va a subir, como del Partido Popular, y esto es lo que están sufriendo los ciudadanos. Y otra realidad es que hoy Baleares, tras la espectacular subida de impuestos que hizo este govern en 2015, es la comunidad autónoma con mayor presión fiscal sobre las rentas percibidas. Este govern, nada más llegar al gobierno, aumentó el impuesto de la renta, el impuesto sobre el patrimonio, sobre sucesiones y sobre transmisiones patrimoniales, y un 20% todas las tasas. De hecho si la media entre las comunidades es que los impuestos se llevan el 38,7% de la renta, Baleares aparece en el extremo superior de la tabla con una presión fiscal sobre las rentas percibidas del 40,48%. Este govern impone una elevada presión fiscal para los ciudadanos mientras sigue sin cumplir con el mandato parlamentario de la propuesta de resolución de Ciudadanos de elaborar y aplicar un plan de reestructuración del sector público instrumental, de eliminación de duplicidades, de eficiencia administrativa y de reducción de cargos públicos. Aun estamos esperando ese plan de eficiencia; ahora bien, lo que sí han hecho es crear dos nuevas empresas públicas.

Desde Ciudadanos consideramos que efectivamente ya es hora de aliviar las economías de los ciudadanos, que han estado asumiendo el pago de esta crisis financiera durante diez años, y, señores del PSIB, de MÉS y de Podemos, sí se pueden disminuir los impuestos cumpliendo con la Ley de sostenibilidad presupuestaria y además aumentar las partidas sociales. Miren, decimos que sí se puede porque Ciudadanos ya lo ha hecho en la negociación de los presupuestos del Estado para 2017 con el Gobierno del Estado; hicimos esto y hubo una disminución de impuestos, hubo un aumento en políticas sociales, y además cuadramos las cuentas. Miren, les voy a

explicar un par de casos del Partido Socialista para que vean que sí se puede hacer.

Miren, en 2017 negociamos para los presupuestos paralizar la subida del IVA y del IRPF en la parte que corresponde al Estado, una subida, por cierto, que estaban pactando el Sr. Montoro, del Partido Popular, Partido Popular al que no le gusta subir los impuestos, con el Sr. Sánchez, que parece que ahí sí que se entendían bastante bien. Pues bien, en 2017 no hubo una nueva subida ni del IVA ni del IRPF. Además, para el presupuesto de 2018 hemos cuadrado las cuentas, porque no es cuestión de hacer propuestas sino de cuadrar las cuentas, para que las personas que ganen menos de 14.000 euros al año no paguen nada de IRPF; hasta ahora sólo los que ganaban menos de 12.000 euros se libraban de pagarlo; pero es que además hemos conseguido que aquellos ciudadanos que ganen de 14.000 euros a 18.000 euros tengan una disminución del impuesto, y todo esto cuadrado con los presupuestos. Pero es que además, para el Sr. David Abril, que parece que no se ha enterado de lo del IVA cultural, en 2017 también Ciudadanos negoció y cuadró las cuentas para reducir el IVA cultura, que pasó del 21 al 10%, y lo consiguió Ciudadanos cuadrando las cuentas. Hoy el IVA cultural para todas las empresas de Baleares ya está al 10% gracias a Ciudadanos, y para 2018 también hemos cuadrado las cuentas para que haya una bajada en el IVA cultural del cine, que era el que quedaba.

Y bueno, también quiero comentarles al PSIB, a MÉS y a Podemos, que son incrédulos y creen que esto no puede ir acompañado de un incremento en la inversión en políticas sociales, sólo les voy a dar un ejemplo: Ciudadanos, además de que cuadraba esta bajada de impuestos, también cuadró en el presupuesto aumentar a cuatro semanas la..., la paternidad, el permiso de paternidad; estaba en dos semanas y lo cuadramos a cuatro semanas, y hoy por hoy 5.000 padres de Baleares han hecho esa petición para poder ejercer su derecho al permiso de paternidad, una gran ayuda para las políticas de igualdad entre hombres y mujeres tanto para el cuidado de los niños como en las relaciones laborales.

En fin, Ciudadanos en menos de un año ha conseguido lo que no se ha conseguido durante muchos años, una bajada de impuestos asociada a un aumento de inversión en políticas sociales. Por eso apoyaremos el punto de la moción del Partido Popular, porque efectivamente son políticas que se pueden realizar.

En cuanto al punto 3, que se pide la flexibilización de la regla de gasto para aquellas administraciones públicas que están saneadas, también lo apoyaremos. Desde Ciudadanos consideramos que la regla de gasto se ha de cumplir porque un gasto sin reglas no es sostenible; que las administraciones públicas han de pagar la deuda para no hipotecar el futuro; y, si bien es cierto, la regla de gasto ha de ser modificada para flexibilizarla, como pide aquí el Partido Popular, para aquellas administraciones que cumplen, de hecho así lo aconseja la AIREF. También me gustaría comentarle al Partido Popular que esa modificación es la medida número 1, la medida número 1, de las 150 medidas del acuerdo de investidura que firmó con Ciudadanos, o sea que adelante, depende de ustedes que son los que están gobernando.

Y en cuanto al punto 4 no lo vamos a apoyar puesto que si bien ustedes gobernaron en un tiempo muy difícil donde eran necesarias políticas de racionalización del gasto y de austeridad, somos muy críticos en los ámbitos donde se llevaron a cabo esas medidas de una manera drástica, como en la dependencia o en la vivienda. Somos críticos tanto con el Gobierno autonómico como con el Gobierno del Estado, un gobierno que no dudó en rescatar a la banca y a las cajas de ahorro sin las medidas de rigor necesarias, y que perdonó a los defraudadores con una indignante amnistía fiscal, mientras era implacable con unos ciudadanos hundidos en la crisis, que se les estaban cerrando los negocios y quedándose sin su propia casa.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo dec ser ingenu, però em pensava que deixarien de fer oposició amb els temes econòmics, vists tots els paràmetres econòmics que presenta aquesta comunitat, dec ser ingenu.

Avui també m'he despertat amb dues notícies, el Sr. Company deia que "amb la salut no s'hi juga", n'hi ha prou a recordar el que feien vostès en matèria de salut, ho ha dit la presidenta, 1.400 infermers i metges acomiadats, etc. I una altra frase que ha dit, la tenc per aquí: "el pacte vol crear odi amb la llengua". Bé, jo juraria que els 100.000 que varen sortir pels temes de llengua era quan vostès governaven, però dec anar equivocacat en tot, dec anar equivocacat en tot, és possible...

(Remor de veus)

No, no, a mi m'agrada, segueixin per aquest camí perquè jo crec que fan una oposició fantàstica per a nosaltres.

La seva primera frase, Sr. Camps ha estat "des del PP pensam que hi ha una altra manera de fer les coses", i és cert, vostès pensen d'una altra manera; sap què passa? Que si féssim les coses d'una altra manera no lideraríem tots els rànquings econòmics i laborals d'aquest país, lideram els rànquings econòmics i laborals perquè fem les coses d'aquesta manera, i si les féssim d'una altra, tal vegada no ho faríem, perquè anam per davant de comunitats governades pel Partit Popular. Acomplim el dèficit, vostès no l'acomplien, és més, Montoro no l'acompleix. Reduïm deute, vostès no el varen reduir mai. El període mitjà de pagament als proveïdors és més baix que mai, vostès no l'acomplien. Lideram la baixada de l'atur i lideram el creixement econòmic. I vostès diuen que segueixen amb les reformes estructurals, reformes estructurals evidentment que no es creu ningú i que, evidentment, no diu mai, i quan diu es refereix normalment a la Llei d'urbanisme, a la Llei agrària, a qualque moment vostè ho ha dit...

(Remor de veus)

Sí, i turística. El problema és que tant l'urbanística com l'agrària estan en suspens des de febrer o gener de l'any 16. Per tant, escolti, les estructurals ja estam, ja tocarien estar...

Ara li diré el que va dir la Sra. Prohens a l'any 16: "Veiem algunes dades que poden ser els primers signes d'un refredament de la nostra economia, a causa en bona part de la suspensió de les lleis agrària, turística i del sòl i d'un increment d'imposts". Avui, avui, avui eh, a *El Mundo* hi havia una notícia allà on deia: "el BBVA calcula que la economia balear creixerà el 4,1 este año". Fa dos anys la Sra. Prohens ja veia símptomes de desaceleració, és clar, això és que ho van repetint tantes vegades que a qualque moment, en qualque cosa arribaran a tenir raó. Però és que de moment no n'han endevinada ni una! Ja li ho vaig dir aquí en el debat de pressuposts Sr. Camps, digui'm quina previsió han fet vostès que s'hagi complert, una, me'n digui una, me'n digui una. En el pressupost no la sabia, avui supòs que com que té el darrer torn ho podrà dir.

Vostès han parlat de ridícul, vostè ha parlat de ridícul. I jo li dic, facem un llistat de ridículs en temes econòmics del Partit Popular. És subjectiu, des del meu punt de vista, això és evident; vostè en el primer pressupost, ja li ho he dit moltes vegades, però n'hi ha qualcun de nou, en el primer pressupost va dir que els pressuposts suposaven un increment d'atur, de dèficit, de deute i un increment del pagament mitjà a proveïdors.

(Aplaudiments de l'intervinent)

No tenc altre...

(Remor de veus)

Sí, sí, sí. No, no, no, tot va augmentar. Tot és fruit de la inèrcia, tot és fruit de la inèrcia i de les polítiques estructurals. Estaria bé que ens diguessin quan acabarà aquesta inèrcia, perquè de moment encara acceleram, 4,1! BBVA, 4,1, Sr. Camps! Ens diguin, digui, no, la inèrcia acabarà tal dia, però sospitam que la inèrcia acabarà quan hi hagi qualque paràmetre que surti malament, que qualque dia evidentment n'hi haurà qualcun. Aquesta que he dit del 2016, ja s'intuïen símptomes de desaceleració.

A cada pressupost hi han votat en contra perquè són irrealment i perquè no complirien els indicadors econòmics, això ho han dit vostès. Els hem acomplert sempre i sempre han estat reals.

L'any passat, la Sra. Prohens també, i perdoni que la citi tant en aquesta..., en el debat de totalitat va dir que "l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats estava sobrevalorat en 30 milions d'euros", ho va dir, ho va dir. L'any passat vostè va dir que el mateix impost estava infravalorat en 100 milions d'euros, i avui ho diu aquí a la moció. Com quedam? Com quedam? No veuen que és incompatible...

(Remor de veus)

No, no, no, no, no, no, no, la Sra. Prohens ho deia en el debat de totalitat de l'any 16 per al pressupost de l'any 17, i vostè diu que a l'any 17 es varen sobrepassar en 100 milions

d'euros en la previsió de l'any 18. Això és una incompatibilitat com una catedral.

Un altre: "l'impost turístic afectarà la compatibilitat i es reduirà en 1 milió de turistes." Ho varen dir, a la mateixa intervenció de la Sra. Prohens. És que a vostè no el deixen fer la totalitat, a mi em sap greu, Sr. Camps. En 1 milió de turistes, no és un ridícul això? "Les polítiques fetes impediran la inversió hotelera", no n'hi ha hagut aquests anys?

"La condonació del deute és un doi", Sr. Camps aquesta és seva. "La condonació del deute és un doi", ara resulta que l'altre dia en Montoro va proposar una quitança a les comunitats autònomes, quitança, altrament dit condonació, o no? No és el mateix? Per tant, un altre ridícul i aquesta vegada l'ha posat en evidència el ministre Montoro, no nosaltres. Nosaltres, ja li he dit, anam posant en evidència, però el ministre Montoro.

"El deute és insostenible", i vostè mateix acaba de dir que hi ha un informe de la Sindicatura de Comptes, a veure si vostè en sabrà més que la Sindicatura, jo no, jo no, jo ja he dit que no, allà on diu que és sostenible...

(Remor de veus)

... diu que és sostenible. Bé, dels pressuposts generals, no hi ha pressuposts generals per culpa del PSOE i ni tan sols els han presentat! No hi ha sistema de finançament per mor de Catalunya, quan dia 17 de gener de l'any 17, el Sr. Rajoy, quan ja hi havia el problema de Catalunya, es va comprometre a tenir un sistema de finançament, són vuits i nous i cartes que no lliguen.

"El Govern no volia arreglar el tema de les bestretes", se'n recorda? Aquesta l'ha dita un parell d'anys, l'any passat ja es va començar a arreglar, l'any passat es va començar a arreglar. Se'n recorda què li deia aquí des d'aquesta tribuna? Què li vaig dir? Se'n recorda? 5 milions d'euros que ja són pressupostaris, Sr. Camps...

(Remor de veus)

Doncs, la liquidació serà la que serà, això veurem com va. Però de moment ja s'han liquidat 5 milions d'euros i vostè en demanava 3, amb el seu vot en contra es varen liquidar, Sr. Camps, amb el seu vot en contra.

"El Govern no vol reduir el deute". Miri, enguany el reduïrem en termes relatius i evidentment absoluts, o absoluts i evidentment relatius.

Vostè segueix sostenint que l'única manera que els ciutadans tinguin més doblers dins la butxaca és reduir impostos, vostè diu això, l'única manera que els ciutadans tinguin més doblers dins la butxaca...

(Remor de veus)

..., sí, però la diferència és que és una manera que tothom, sobretot els poderosos, o els rics, tinguin més doblers dins la butxaca. Nosaltres ens estimam més que els convenis

col·lectius per exemple, incrementin per sobre de l'IPC, que és una altra manera més directa i que més afecta el consum, tinguin més doblers dins la butxaca. Són polítiques diferents.

Encara parlen de mala gestió econòmica, parlen de mala gestió econòmica, quan hem millorat tots i cada un dels paràmetres econòmics que vostès ens varen deixar, tots, tots!

(Remor de veus)

No, me'n digui un, me'n diu un en què estiguem per darrera? Me'n digui un, me'n digui un en què estiguem per darrera?

La darrera, "la regla de despesa és necessària". Tenim 500 milions aturats als ajuntaments, Sr. Camps, és que li hauria de fer vergonya, no hi ha necessitats? No hi ha necessitats en els...?

No, aquesta moció no té per on agafar, no té per on agafar. El punt primer, ja li he dit i ho diu qui defensa l'impost al sol, vostè defensa l'impost al sol, i després ens critica a nosaltres que acomplim el nostre programa electoral i augmentar la progressivitat que tenien els impostos. Avui ha dit una mentida aquí, ha dit que l'afecta la pujada d'imposts. La pujada d'imposts, segons la seva declaració que té penjada a la web no l'afecta...

(Remor de veus)

No, a vostè no l'afecta la pujada d'imposts...

(Continua la remor de veus)

La pujada, he dit la pujada d'imposts, he parlat bé...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

No, és la creació d'un impost, Sr. Camps, és diferent, és diferent.

Això del nivell d'endeutament i això de la condonació, estaria bé que digués aquí que es va equivocar i que el Sr. Montoro l'ha desmentit, perquè el Sr. Montoro, com dic, ho ha proposat.

La tercera, jo trob que no té per on agafar. Nosaltres evidentment no podem aprovar una cosa que digui que la regla de despesa ha estat un instrument necessari i imprescindible, no podem, no podem, no podem perquè no és vera, no podem perquè no és vera, no ha estat així.

I a més, a la darrera frase, ara el Sr. Font no hi és, però que ha dit "aquelles administracions públiques que ja es consideren sanejades". Això és un concepte jurídic indeterminat i molt perillós: què es consideren sanejades? Què vol dir es consideren sanejades? Què vol dir? Ho haurien de dir, i aquí no diu res, per tant nosaltres aquesta sí que la votarem en contra perquè no ens fiam.

I finalment, allò de les polítiques d'austeritat han estat imprescindibles, miri, miri les polítiques per sortir de la crisi

econòmica que va aplicar Estats Units. Qui va sortir primer? Estats Units. Quan va començar Europa a sortir de la crisi?, quan va començar..., quan va començar a sortir de la crisi Europa?, quan el Sr. Draghi va dir que defensaria l'euro i, *créanme, será suficiente*. Aquí va ser quan va començar a sortir, i varen començar a comprar deute de l'Estat, que va coincidir amb l'any 2012, quan vostès governaven, però no varen ser vostès que varen sortir de la crisi amb les polítiques econòmiques, eh?, va ser el Sr. Draghi que els va treure de la crisi, cosa que amb el PSOE no ho havien fet. Per això nosaltres evidentment no hi podem estar d'acord.

I finalment, Sra. Ballester, deixi'm dir-li una cosa: vostès no quadren res, perquè vostès no gestionen, no governen; vostès quadraran quan governin a qualque banda, perquè quadrar damunt el paper és molt senzill, quadrar damunt el paper és molt senzill, i jo només li vull dir una cosa: quan el Sr. Montoro va abaixar l'impost de societats -evidentment a les societats- li varen abaixar els ingressos 10.000 milions d'euros; va ser justament el que ens va faltar per complir el dèficit de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alcover, vagi acabant, per favor.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

...d'Europa; va ser exactament... No, no dic que siguin vostès, però no torni a dir que saben quadrar perquè saben quadrar els números i els papers. Jo no dic que no sàpiguen quadrar gestionant, però que encara està per demostrar em donarà la raó, perquè crec que no hi ha cap administració gran on governin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover.

(Alguns aplaudiments)

Torn de rèplica del grup proponent. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alcover -l'anomenaré el primer perquè ha estat el darrer-miri, nosaltres no ens queixam que l'economia vagi bé, ben al contrari, estam molt contents que l'economia vagi bé, estam molt contents que el BBVA digui que creixerem un 4,1%, estam molt contents que complim l'objectiu de dèficit, estam molt contents que el pagament a proveïdors estigui dins el marc de la llei de...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...estam molt contents d'açò. Però és que vostès tenen 1.350 milions més, i n'estam molt contents, que vostès gestionin 1.350 milions més, i precisament per açò, perquè vostès tenen un creixement econòmic del 4,1%, perquè controlen el dèficit, precisament per tot açò és que consideram que hi ha un marge per reduir 100 milionets, 100 milionets, en els impostos. És una

cosa molt senzilla, ho deia la Sra. Camargo: si la gent té més doblers dins la butxaca la gent gastarà més. Estam dient que hi hagi 100 milions dins les butxaques dels ciutadans, i que aquests ciutadans aquests 100 milions els puguin gastar, i tot açò genera economia i genera ingressos també tributaris. És molt senzill. Per tant consideram, amb les paraules que el Sr. Alcover acaba de dir, consideram que hi ha un marge més raonable per reduir impostos.

I deia el Sr. David Abril que... l'endeutament..., millor dit, el Sr. Abril i també el Sr. Alcover treien pit del fet que per primera vegada es reduïa l'endeutament. Escolti, però ho hem de deixar clar: es redueix l'endeutament a pesar de vostès; es redueix l'endeutament perquè hi ha una regla de despesa que els obliga a gastar menys i per tant a reduir endeutament. Per tant si enguany reduïm endeutament és a pesar de vostès! Per tant el que no pot ser és criticar la regla de despesa el matí i el capvespre treure pit que reduïm endeutament; o una cosa o l'altra, les dues a la vegada certament és una incoherència.

Deia el Sr. Jaume Font que l'endeutament en bona part és per una manca de finançament, i és cert en part; és a dir, la Sindicatura de Comptes en el darrer informe diu que l'endeutament culpa de l'infrafinançament serien 3.350 milions d'euros; però hi ha 6.000 milions més..., no, no, escolti, perquè en total tenim 9.000 milions de deute, per tant hi ha uns 5.500 milions d'euros que són culpa nostra, que aquests els hauríem de començar a reduir. Per tant entendrà que nosaltres considerem necessari que el Govern es posi les piles i presenti una proposta per començar a reduir aquest endeutament propi; allò altre, si Montoro, vol fer una quitança o si Montoro vol fer una condonació de deute, és que nosaltres ja ho hem dit, ens semblarà perfecte, ens semblarà perfecte. És a dir, com més coses millors hi hagi per a la comunitat autònoma nosaltres estarem encantats.

Deia també el Sr. Abril de les males polítiques del Partit Popular, escolti, les males polítiques es varen fer en el segon pacte de progrés, però és que això ho hem de deixar clar, això ho hem de deixar clar...

(Remor de veus)

... per què?, perquè, escolti, les conseqüències d'aquella mala gestió varen ser una legislatura..., l'anterior legislatura on es varen haver de fer una sèrie d'ajustos importantíssim, però no ho deim nosaltres, ho diu l'AIReF.

Veig que avui el Sr. Alcover s'ha oblidat de l'AIReF. L'AIReF ho deia, si s'hagués aplicat la regla de despesa als anys de bonança en els moments de crisi no s'haguessin hagut de fer els ajustos tan brutals que es varen haver de fer, però és que eren imprescindibles, és que avui no estariem com estam si no s'haguessin fet aquells ajustos al seu moment.

Perquè, escoltin, varen deixar un dèficit estructural de més de 1.300 milions d'euros anuals, varen deixar 1.600 milions d'euros en factures pendents de pagament; és que els venciments del deute varen passar de 171 milions d'euros a 772 milions d'euros en només un any. Per tant, òbviament s'havia de fer alguna mesura dràstica per reconduir aquella situació.

En qualsevol cas, ja veig que el temps se m'acaba, faria una proposta, el Sr. Jaume Font ens feia una proposta de llevar al punt 3 des de "constata" fins a "insta", ho llevariem per tal de poder tenir el vot afirmatiu d'El Pi.

Per tant, entendria que si els grups que donen suport al Govern no volen flexibilitzar el criteri de la regla de despesa avui tindran l'ocasió de poder votar en contra d'aquesta qüestió.

Ja ho dic: la regla de despesa crec que ha estat necessària, crec que ha estat imprescindible per reconduir una situació de dèficit totalment disparat. Seria un error, seria una temeritat derogar o suprimir aquesta regla de despesa, i més suprimir-ho, sobretot en el cas del Govern on té un deute de prop de 9.000 milions d'euros.

Per tant, amb aquesta modificació del punt 3, idò passariem a la votació dels quatre punts. També, òbviament, doncs donam... acordariem poder votar punt per punt.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Doncs passam a la votació de la moció.

Farem la votació dels punts 1, 2 i 4. No? Separat? D'un en un?

(Remor de veus)

Doncs passam a la votació del punt 1. Votam.

24 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

22 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

26 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

20 vots a favor; 36 en contra i cap abstenció.

Té la paraula, Sra. Prohens.

IV.2) Moció RGE núm. 17139/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb el model turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10409/17.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President. En virtut d'unes converses que hem tengut amb els diferents portaveus, era per demanar una alteració de l'ordre del dia, i posposar, atesa l'hora que és, la

moció de model turístic per a la setmana que ve, si a la resta de grups els va bé, perquè veig que s'ha fet un poc tard.

EL SR. PRESIDENT:

Hi està la resta de grups parlamentaris d'acord?

(Se sent una veu de fons que diu: "sí")

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, digui, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

El nostre grup, si tots els grups volen ajornar-ho, no ens hi oposarem, però aprofitaré simplement per demanar, perquè, evidentment la previsió temporal es pot fer perfectament per part de la Mesa i la Junta de Portaveus, que, a partir d'ara ho tinguin en compte, i jo agafaria com a costum començar a les 9 i fixar una hora fixa de descans, perquè..., és a dir..., perquè els diputats puguem planificar-nos d'alguna manera la jornada parlamentària.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Doncs la passam per a la setmana que ve.

Si no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS